

Meddelanden från

Musikvetenskapliga institutionen vid Åbo Akademi. 4.

Runar Erickson

**GEORG SCHNÉEVOIGTS
REPERTOAR SOM DIRIGENT
OCH CELLIST**

Pro gradu-arbete i musikvetenskap 1981

ÅBO 1984

Meddelanden från Musikvetenskapliga institutionen vid Åbo Akademi upptar ett urval av de licentiat- och pro gradu-avhandlingar som tillkommit vid institutionen, företrädesvis avhandlingar som berör finländsk musikhistoria. Texterna har inte bearbetats före tryckningen utan återges i originalskick.

Red. Fabian Dahlström
Institutionens adress:
Biskopsgatan 17
SF-20500 Åbo

© Runar Erickson

ISSN 0781-6529
ISBN 951-649-054-9

Åbo Akademis kopieringscentral 1984

INNEHÅLLSFÖRTECKNING

	sid.
1. INLEDNING.....	1
2. BIOGRAFI.....	4
3. GEORG SCHNÉEVOIGT SOM CELLIST ÅREN 1891 - 1904.....	39
4. GEORG SCHNÉEVOIGT SOM DIRIGENT.....	44
4.1. Riga 1901 - 1904	44
4.2. Kaimorkestern i München 1903 - 1908	46
4.3. Kievs symfoniorkester 1908 - 1908	49
4.4. Riga symfoniorkester 1909 - 1914	49
4.5. Helsingfors Symfoniorkester 1912 - 1914	54
4.6. Helsingfors stadsorkester 1914 - 1916	59
4.7. Konsertföreningen i Stockholm 1914 - 1924	60
4.8. Filharmoniske Selskaps orkester i Oslo 1919 - 1927	62
4.9. Residentie-Orkest i Scheveningen 1919 - 1928	64
4.10. Düsseldorf stadsorkester 1924 - 1926	68
4.11. Los Angeles filharmoniska orkester 1927 - 1929	71
4.12. Lettiska nationaloperan i Riga 1929 - 1931	73
4.13. Konserthusstiftelsen i Malmö 1930 - 1947	74
4.14. Helsingfors stadsorkester 1932 - 1941	82
4.15. Georg Schnéevoigt som gästdirigent	92
4.16. Allmän kommentar till Georg Schnéevoigts repertoar som dirigent	99
4.17. Georg Schnéevoigt och dirigerings tekniken	102
5. AVSLUTNING.....	108
FÖRKORTNINGAR.....	111
KÄLL- OCH LITTERATURFÖRTECKNING.....	113
FÖRTECKNING ÖVER CELLISTREPERTOAREN.....	116
FÖRTECKNING ÖVER DIRIGENTREPERTOAREN.....	135

1. INLEDNING

Översikt över forskningsläget

Trots att Georg Schnéevoigt hörde till sin tids främsta dirigenter finns det mycket få skrifter, som behandlar denna berömda dirigent och hans kulturgärning. De två viktigaste artiklarna om Schnéevoigt ingår i Sävelden taitureita av Sulho Ranta, 387-396, samt i Suomalaisia musiikin taitajia, s. 342-351. Artikeln i den senare boken är skriven av Heikki Aaltoila. Båda artiklarna är kortfattade biografier, som till största delen behandlar Schnéevoigts verksamhet som dirigent.

Ranta nämner inledningsvis var Schnéevoigt varit verksam, först som cellist och sedan som dirigent. Därefter hänvisar han till Oskar Merikantos, Heikki Klemettis och Jussi Jalas åsikter om Schnéevoigt som dirigent. I slutet av artikeln skriver Ranta om Schnéevoigt som sällskapsmänniska.

Aaltoila behandlar i sin artikel sådant som Schnéevoigts personlighet, tolkningar och dirigeringsfinesser. Han beskriver ingående Schnéevoigts debut som dirigent samt hans engagemang som dirigent för utställningsorkestern i Riga vid stadens 700-årsjubileum. Ytterligare nämns i artikeln hur stor betydelse vistelsen i München, Riga och Kiev hade för Schnéevoigts utveckling som orkesterdirigent. Aaltoila berör även orkesterstriden i Helsingfors, i vilken Schnéevoigt spelade en central roll samt nämner kort de orter där

Schnéevoigt varit verksam. Artikeln avslutas med en beskrivning av den gamle vitale Schnéevoigt.

Den ovan nämnda orkesterstriden beskrivs utförligt i Nils-Eric Ringboms bok Helsingfors orkesterföretag 1882-1932. Orkesterstriden är också behandlad i tidskriften Tidning för musik i följande nummer: nr 7 av årgång 1911, nr 10, 12 och 13 av årgång 1912, nr 13 av årgång 1913 och nr 5 av årgång 1914. Denna tidskrift följde således upp skeendet under hela den långt utdragna orkesterstriden. I Ringboms bok framgår det även vid vilka konserter Schnéevoigt dirigerade nuvarande Helsingfors stadsorkester.

I Festskrift till Tawaststjerna 10 X 1976 skriver Bo Wallner i kapitlet Studier över Mahler om Schnéevoigts stora betydelse som introduktör av Mahlers musik i Norden, s. 141-149. Artikeln behandlar alltså Mahler-fantasten Schnéevoigt. Wallner konstaterar, att Schnéevoigt utan jämförelse gjorde den viktigaste insatsen för att göra Mahlers symfonier kända i Finland och Sverige.

Karl Flodin har i boken Musikliv och reseminnen berört Schnéevoigts tidiga dirigentskap, närmare bestämt från året 1906, s. 114-125.

Schnéevoigt har även själv skrivit artiklar, som bl.a. handlar om dirigeringsteknik. En sådan artikel, Nykyaikainen orkesterinjohtaja, ingår i Suomen musiikkilehti nr 5 av årgång 1927, s. 72-74.

Utöver dessa skrifter och artiklar finns det ett antal kortfattade biografier i Sibeliusmuseets Schnéevoigtsamling samt liknande biografier i alla större musiklexikon.

Avhandlingens målsättning

Jag har med denna avhandling för avsikt att främst klargöra hurudan repertoar Schnéevoigt hade med de orkestrar han var ledare för. Dessutom redogör jag för hans repertoar som cellist. Man får en överblick av Schnéevoigts repertoarval genom att närmare studera repertoarförteckningarna, som dock av naturliga skäl inte har kunnat bli helt fullständiga. I varje avsnitt för Schnéevoigts verksamhet som dirigent på olika orter och med olika orkestrar ger jag en närmare kommentar till repertoaren. I ortskapitlen tar jag endast upp sådant som har musikalisk anknytning. Allt som jag citerar, till största delen konsertrecensioner, stavar jag modernt. Gästdirigenten Schnéevoigt och Schnéevoigts syn på dirigeringstekniken behandlas i särskilda avsnitt. Förutom rent biografiska data nämner jag i biografien var Schnéevoigt verkat, hur han blivit ledare för de olika orkestrarna och dessutom beskriver jag i biografien alla de tvister, som Schnéevoigt på något sätt haft andel i. Förutom repertoarförteckningarna har jag gjort en förteckning över förkortningar, som jag använt mig av. Denna avhandling baserar sig, förutom på nämnda material, till övervägande del på Sibeliusmuseets Schnéevoigtsamling.

2. BIOGRAFI

Georg Schnéevoigt (G.S.) född den 8 november år 1872 i Viborg, där fadern, Ernst Bernhard Schnéevoigt, var militärkapellmästare. Modern hette Rosa Fredrika, född Willandt. Det kan noteras att det kring år 1870 föddes flera blivande kapellmästare ute i Europa, som skulle nå internationell ryktbarhet: i Italien Toscanini och Vigna, i Holland Mengelberg, i Tyskland Weingartner, Blech och Walter, i Ryssland Kusevitskij, i Frankrike Caubert, Monteux och Rhené-Baton, i England Bantock, Beecham och Wood och i Finland Järnefelt och G.S.¹⁾ Omkring år 1882 flyttade familjen Schnéevoigt till Tammerfors, där G.S. gick i Tammerfors finska lyceum. Fadern var föreståndare för Westerlunds musikhandel till sin död år 1905. "Gubben Schnéevoigt", som han allmänt kallades, var godmodig och en stor humorist, egenskaper som gick i arv hos sonen. Redan i skolan framträdde G.S.:s musikaliska begåvning, och under faderns ledning blev han insatt i bleckinstrumentens teknik. Främst var det trumpeteten som han började behandla med stor skicklighet. Senare började han även traktera violin. Dessa två instrument, vilka kräver så olika teknik, lärde han sig att behärska redan under sin tid som elev vid Tammerfors finska lyceum.

Vid 14 års ålder började G.S. intressera sig för violoncell, som skulle lägga grunden till hans berömmelse. Efter att ha slutat skolan i Tammerfors gick han in i orkesterskolan i Helsingfors. Sedan fortsatte han arbetet på sin cellistut-

1) Ranta, Sävelten taitureita, s. 387

bildning, först vid musikinstitutet i Helsingfors och sedan vid konservatorierna i Sondershausen och Leipzig. I Sondershausen spelade han för Carl Schröder och i Leipzig för Julius Klengel. Dessutom bedrev han teoretiska musikstudier för Eduard Jakobs i Bryssel, Braunroth i Dresden och Robert Fuchs i Wien. Dessa studier utomlands sysselsatte G.S. under åren 1889-1892. Efter avslutade studier var G.S. i tio års tid cellist på heltid.

Under sina sista år som konserterande cellist började G.S. allt mera ägna sig åt orkesterdirigering. I G.S.'s programsamling i Sibeliusmuseet stöter man första gången på G.S. som dirigent, då han i Helsingfors den 6 mars år 1898 ledde Tyska sångföreningen och Militärkapellet. Några dagar senare, den 10 mars, ledde han Tyska sångföreningen i några sånger för blandad kör.

Efter de här två framträdandena skulle det gå två och ett halvt år innan G.S. följande gång stod vid dirigentpulten. Denna tilldragelse, som räknas som debut för G.S. som dirigent, ägde rum i Helsingfors den 27 september år 1900. Det var Emil Lindéns svenska operasällskap som gästade staden och under G.S.'s ledning framförde operan Faust av Charles Gounod. Sällskapet var inte av förstklassigt slag och endel av solisterna var illa förberedda. Mer än en gång brast det hela, men med sin energi lyckades G.S. genomföra föreställningen. Han sjöng med när någon av solisterna kom av sig och bistod även kören med sitt böljande från orkesterdiket så snart kören inte var påpasslig. Kritiken var enhällig i att stämpla

debuten som ett komplett fiasko. Debutanten fick det goda rådet att hålla sig enbart till violoncellen. Omdömet var orättvist men ändå motiverat, för utbytet av att höra G.S. böla var sannolikt ganska klent.¹⁾

Trots denna mindre lyckade debut fortsatte G.S. att drömma om att bli dirigent. Våren 1901 yppade sig ett enastående tillfälle. Han fick nämligen då veta, att Riga skulle ställa upp en symfoniorkester i samband med den stora utställning, som staden anordnade i anledning av dess 700-årsjubileum. Han var då ännu solocellist vid orkestern i Helsingfors med en lön av 225 mk i månaden räknat för ett arbetsår omfattande sju månader, vartill kom 200 mk i månaden från Helsingfors musikinstitut, likaså under sju månader av året. G.S. hade vid den här tiden ringa erfarenhet som dirigent, men han ansåg dock att denna brist kompenserades av lång och trägen orkesterpraktik. Han tog mod till sig och skrev ett brev till utställningskommittén i Riga och erbjöd den sina tjänster. Svaret kom, artigt men undvikande, såsom att vänta var. Man var redan inne i april och utställningen skulle börja i maj. G.S. ansåg att han måste göra slag i saken genom att personligen inställa sig i Riga. Av sina små inkomster hade han lyckats spara 200 mk för inköp av en klänning åt sin hustru. Nu var han tvungen att lägga beslag på de här pengarna och resa ner till Riga. Frågan om engagemanget avancerade något under ett sammanträffande med några från utställningskommittén, men det beslöts att en av dem skulle komma till Helsingfors för att på ort och ställe

1) Hbl 8.11. 1922, art. G.S. 50 år

ta reda på vad G.S. egentligen gick för innan de definitivt kunde avgöra om han skulle få det här engagemanget. G.S. åkte hem och efter en vecka anlände emissarien från Riga, en högt kultiverad målare vid namn Thade. Tyvärr blev han mera förtjust i G.S.:s hustru än i G.S. själv. Han prisade mest värdinnans nordiska charm och gjorde sig endast i förbifarten nödortföttigt underrättad om G.S.:s meriter. Han återvände till Riga i exalterad stämning och hans reseberättelse lydde: "G.S. åtnjuter i sin hemstad gott anseende som musiker, ehuru han ännu inte framträtt som dirigent och han har en alldeles förtjusande hustru." På denna något lättvindiga rekommendation blev G.S. engagerad som dirigent för utställningsorkestern.¹⁾ Sina första dirigenterfarenheter ansåg G.S. säkert vara föga meriterande. Därför nämnde han antagligen ingenting alls om sina dirigentuppgifter, som han hade haft före det han blev anställd i Riga.

Vid en konsert i München år 1903 blev G.S. erbjuden att efterträda Felix Weingartner som dirigent för Kaimorkestern, vilket lade grunden till G.S.:s rykte som dirigent av stora mått.²⁾

G.S.:s sista år som ledare för Kaimorkestern förmörkades av Kaimprocessen. Det kommer att visa sig att det i de flesta orkestrar, som G.S. varit ledare för, blivit stridigheter kring hans person, så även under hans tid som ledare för Kaimorkestern. Kaimprocessen föranleddes av en

1) Sign. Herr Z., Svenska pressen 8.2. 1941

2) Hbl 8.11. 1922, art. G.S. 50 år

smädelseskrivelse riktad mot G.S. P.g.a. denna skrivelse, som blev publicerad i några Münchentidningar, väckte G.S. process emot fem av Kaimorkesterns medlemmar, vilka undertecknat skrivelsen. Till denna rättegång hade som sakkunniga kallats flera av Tysklands mera bemärkta komponister och musikerskriftställare. Ur referaten ur rättsförhandlingarna framgår det att G.S. visserligen i uppretat tillstånd fällt yttranden över vilka enskilda musiker känt sig kränkta, men att det inte var han, som var skuld till konflikten, utan herr Kaim, i vars tjänst G.S. stod. Femtio musiker hade nämligen avskedats under ett år, då G.S. var dirigent för Kaimorkestern, men de här uppsägningarna berodde på att Kaim en tid upprätthöll två orkestrar, vilka han sedermera reducerade och sammanslog till en. Hos Kaim hade G.S., enligt dennes eget vittnesmål, avskedat endast en enda musiker. Likväl hade orkestern, enligt flera sakkunniga vittnesmål, under G.S.:s ledning spelat t.o.m. bättre än under senare delen av Weingartners dirigentskap. Likaså hade de finansiella förhållandena under G.S.:s tid varit gynnsammare än tidigare. Rättegångsförhandlingarna gestaltade sig till en glänsande upprättelse för G.S., förutom att beskyllningarna gentemot G.S. återtogs av de anklagade. Ingen hade ens mod att erkänna sig som författare till den skrivelse, som föranledde processen.¹⁾

Efter sin tid som ledare för Kaimorkestern var G.S. under ett års tid, från 1908-1909, verksam i Kiev innan han blev stationerad i Riga, där han år 1909 grundade en symfoni-

1) Wahlström, Tidning för musik 1912, s. 172, art. Schnéevoigt-fejden

orkester, som han med vissa avbrott ledde till år 1914.¹⁾

Även G.S.:s verksamhet i Riga påverkades av Kaimprocessen. Före november år 1911 hade stadsteatern i Riga varit "gesperret" av Tyska Musikerförbundet, vilket innebar, att förbundets medlemmar inte fick mottaga engagemang i Riga. Konfliktens löstes emellertid i slutet av oktober år 1911 i närvaro och under medverkan av Tyska Musikerförbundets president. Denne skriver om sitt besök i Riga bl.a. följande: "De av Schnéevoigt genialt ledda symfonikonsakterna, vilka för publiken förmedl bekantskap med de största klassiska och moderna skapelser ävensom de mest berömda solister, kom fortfarande att bestå såsom en konstfaktor av allra främsta rang. /.../ Det är herr Schnéevoigts oförgätliga förtjänst att inte endast konstnärligt, utan jämväl genom en nästan otrolig egennyttighet ha säkerställt symfoniorkesterns i Riga existens. /.../ Jag skall inte ånyo upprulla müncheners affären, men det vill jag dock betona, att herr Schnéevoigt genom sitt mönstergilla uppträdande i Riga bevisat, att han hyser verklig medkänsla för orkestermusikern, vars uppriktiga vän han är, och att de beskyllningar, som på sin tid riktades mot honom, helt säkert var orsakade av beklagliga missförstånd. Genom dem blev han i viss mån främmande för de tyska musikererna. Men nu tvekar jag ej att bedja mina kolleger såsom en liten ekvivalens för hans mönstergilla kollegialitet åter-skänka honom sitt fulla förtroende. Han har ärligt förtjänat det."²⁾ G.S. lyckades vinna stor popularitet under sin tid

1) Aaltoila, Suomalaisia musiikin taitajia, s. 355

2) Wahlström, Tidning för musik 1912, s. 173, art. Schnéevoigt-fejden

som orkesterledare i Riga. Han åtnjöt ett osvikligt förtroende och utomordentlig aktning bland sina underordnande. Där om finns det många bevis från flera tillfällen.¹⁾

G.S. var även verksam på annat håll under den tid han var ledare för symfoniorkestern i Riga. I november och december år 1909 hade Svenska Teatern i Helsingfors anordnat operaföreställningar med honom som dirigent. I huvudrollerna i de operor som framfördes uppträdde Ida Ekman, Agnes Poschner, Hjalmar Frey, Adolf Niska samt Sven Nyblom från Operan i Stockholm. Även de följande åren kom för G.S., förutom engagemanget i Riga, att till största delen upptas av operaverksamhet i Helsingfors. Efter ett storartat arbete av honom kunde det i oktober år 1910 bli verklighet av det stora företaget att framföra Wagners Siegfried med operaföreningen i Helsingfors och Filharmoniska Sällskapets orkester. I mars år 1911 var det premiär för Puccinis Boheme tillsammans med Riga symfoniorkester. År 1912 upptogs två operor, i november Saint-Saëns Samson och Dalila och i december Verdis Traviata. Vid dessa föreställningar var det Helsingfors symfoniorkester, som fungerade som operaorkester liksom även i mars år 1913, då Puccinis Tosca och d'Alberts Tiefland framfördes. Dessa operaföreställningar gavs på G.S.'s egen risk. Dock kunde operorna framföras, vilket måste anses som en verkligt stor prestation.²⁾

En fullständig redogörelse för orkesterstriden, som föregick

1) Wahlström, Tidning för musik 1912, s. 173, art. Schnéevoigt-fejden

2) Golowin, anteckningar serie II och III 1909-1913

grundandet av Helsingfors Symfoniorkester, vilken senare, tillsammans med Filharmoniska Sällskapets orkester, samlades till Helsingfors stadsorkester, skulle i detta sammanhang föra alltför långt. Jag inskränker mig därför till att endast i stora drag redogöra för denna orkestertvist, vilken skedde under en upprörd tid, då indragningen av Filharmoniska Sällskapets orkesters anslag hotade att ödelägga en väsentlig del av huvudstadens musikliv.

Statens anslag uppgick hösten 1911 till 45.000 mk då det, i likhet med de flesta bidrag för kulturella ändamål, indrogs helt och hållet. Det betydde att orkesterföretagets existens var allvarligt hotad. Det var då, som Kajanus företog den Petersburgsresa, för vars skull han blev föremål för det skarpaste klander, såväl privat som offentligt, och som han aldrig blev i tillfälle att offentligt bemöta på ett uttömmande sätt. För att man i fortsättningen lättare skall förstå orsakerna till denna långt utdragna tvist följer här Kajanus egen redogörelse av händelseförloppet: "Seyn drog ett streck över alla anslag för kulturella ändamål (utom orkesternas även tuberkulosföreningars, folkskolors m.m.) Jag reste då till Petersburg och talade med vår finska ministerstatssekreterare Langhoff. Mechelin hade vid denna tid efterträtt i regeringen av greve Berg - mycket god vän till Seyn och hans anhang. Jag berättade utförligt för Langhoff, vad dessa herrar företogo sig, och frågade så: 'Skall nu allt detta få ramla?' Langhoff förklarade, att han på grund av de rådande politiska förhållandena för sin del ingenting kunde göra och tillade, att den enda utvägen vore, att jag företog en resa ned till Krim - till kejsarn. Detta var ju

självfallet omöjligt. I min förtvivlan gick jag till min gamle vän Alexander Glasunow, som var direktör för konservatoriet i Petersburg och f.ö. känd för sina finska sympatier, och utlade saken för honom. Som konstnär ansåg jag mig ha full rätt att diskutera gemensamma intressen med en annan konstnär, detta för att få till stånd en opinionsyttring från intelligent håll även i det land, som hotade tillintetgöra hela vårt kulturliv. Sedan Glasunow konfererat med en annan framträdande representant för ortens musikliv, ställde han sig i telefonförbindelse med prinsessan Helena, som var preses i Kejserliga Ryska Musiksällskapet på den tiden. Detta sällskap hade några år tidigare firat sin 50-årsfest, vartill jag då var inbjuden, i min egenskap av dirigent för Filharmoniska Sällskapet orkester; jag hade t.o.m. hållit ett tal och överlämnat en adress från Finland till Sällskapet i fråga. Detta tillfälle erinrade sig prinsessan nu, och hon svarade Glasunow: 'Kajanus? Är det densamme, som för några år sedan höll det där vackra talet till oss? Javisst, bed honom komma upp till mig.' Ja, jag gick och berättade min historia även för henne. Hon uppmanade mig att resa hem och lovade mig att göra vad hon kunde

Efter några veckor mottog jag en skrivelse från ministerpresidenten Kokovtsoff, med uppmaning att på utsatt tid infinna mig hos honom (jag kallades alltså till honom, anhöll således själv aldrig om audiens). Jag var självfallet häpen över den vändning saken hade tagit - men trots allt ville jag gärna se den av mina landsmän, som i min situation handlat annorlunda än jag gjorde.

Jag reste alltså för andra gången till Petersburg, sökte

åter upp Glasunow och frågade honom ytterligare, om det verkligen gick an att gå till en sådan herre. Han svarade: 'En fri konstnär kan tala med vem som helst.' Jag besökte även min bror, som då var kyrkoherde i Petersburg. Här avrådde man mig på det bestämdaste: 'Gå aldrig dit, du kommer att bli fängslad!'

Då jag nu stod inför nödvändigheten av detta besök, beslöt jag emellertid att ej låta tillfället gå mig ur händerna, utan gå dit med den fasta föresatsen att tala rent språk. Nåväl, jag kom upp till ministeriet, passerade en mängd rum, noggrant iakttagen av en massa människor, vilka med argusögonsökte utrona var jag hade mina mordvapen dolda. - Jag kom så slutligen till en sal, som var fylld med grannt uniformerade förnämheter. Jag beredde mig att få vänta ett par timmar tills alla dessa fina herrar hade fått företräde, men efter några minuter kom en herre fram till mig och presenterade sig som ministerns sekreterare. Denne bad mig stiga in i sitt privatrum och började där överhopa mig med tack-sägelser, för att jag varit så vänlig och lovat hans fru, som var sångerska, ett uppträdande vid någon symfonikonsert - vilket visserligen aldrig blev av. Detta löfte hade han emellertid i minnet. Ofta är det så, att små orsaker har stora verkningar. Jag anslog nu en obesvärad samtalston och initierade honom i våra förhållanden. Jag i min tur erfor av honom, att Seyn och i synnerhet greve Berg hade inbillat sina förmän på ministeriet, att alla kulturella anslag begärdes för att förse Finland med artilleri och ammunition! Till detta svarade jag naturligtvis: 'Greve Berg ljuger!', vartill min interlokutör genmälde: 'Ja, nog har vi även tydkt

oss märka, att han ljuger, men vi kan ju inte med bestämdhet påstå något sådant.'

Varken Mechelin eller någon annan finsk medborgare hade dessa tider tillträde i de högsta ämbetsverken, så att jag var faktiskt den enda, som den tiden fick audiens. Sekreteraren förde alltså in mig till ministern - förbi alla de granna herrarna.

Jag stod nu allena innanför dörren till en stor audienssal. Ministern satt vid sitt skrivbord i andra ändan av salen. En god stund förgick. Slutligen tittade excellensen upp och började betrakta mig, utan att säga ett ord. Sedan reste han sig, gick fram till mitten av salen och stannade där. Jag följde hans exempel, gick över halva golvet, stannade och sträckte fram handen - vilket inte var comme il faut. Han vände så om och gick tillbaka till skrivbordet, alltså utan ett ord. Jag förmodade, att jag skulle följa efter honom, och gick fram till hans skrivbord. En gest - fortfarande utan ett ord - mot en länstol. Så snart jag satt mig, tilltalade han mig på ryska. Jag svarade på tyska, bad om ursäkt att jag ej var mäktig ryska språket och anhöll att få begagna det förra i vår konversation, vilket även nådigt beviljades. Då jag en gång fått ordet, talade jag, väl tjugu minuter, öppen hjärtigt om förhållandena i vårt land, framhöll den skada en indragning av alla statsunderstöd skulle medföra, inte endast för musiklivet utan även för folkskolor, teatrar, tuberkulosens bekämpande etc. - allt vad jag för tillfället kunde erinra mig -, och inlämnade slutligen en skriftlig promemoria, vilket jag blivit uppfordrad att göra. - 'Jag skall skriva', svarade ministerpresidenten kort

och avskedade mig. Jag förstod ej alls vad han menat därmed, så jag trodde till en början att allt gått på tok. Men när sekreteraren, som kom emot mig efter audiensens slut, fick höra att ministern skulle skriva, så lyckönskade han mig och tillade: 'Annars brukar sådana där papper hamna direkt i papperskorgen.'

Nåväl, några dagar senare fick Seyn mottaga en skrivelse med klämman: rör inte vid de finska kultursträvandena. Han var rasande. Jag skulle infinna mig hos honom. Nåja, en hygg-
lig karl kunde inte gå till Seyn på den tiden. Jag gick också först upp till en gammal skolkamrat, som intog en allmänt aktad och remarkabel ställning (vilket han f.ö. gjort alltsedan dess, fastän han numera dragit sig tillbaka från sin offentliga verksamhet), och frågade honom om råd. Detta lydde: 'Jag skulle i ditt ställe gå dit, ty då man kämpar för en god sak, så är det detsamma med vem man talar.' Jag gick. Seyn rasade som vanligt och skrek: 'Jag vet nog minsann vart pengarna går.' - 'Det är inte sant', svarade jag - och lever ännu.

Jag hade nu, trots alla vedervärdigheter, gått och glatt mig över att ha kunnat uträtta något för mitt land, men då ser jag i den svenskspråkiga tidningspressen rubriken 'Orkesterfrågan på Petersburgska vägar' och får en den häftigaste presspolemik på nacken. Jag svarade endast kort på angreppen, ty inte kunde jag väl på den tiden offentligen berätta, att Seyn och Berg var lögnare o. dyl.

Man ville framför allt göra gällande, att min Petersburgsresa varit en supplik hos premiärministern. Senare måste man dock medge, att det ej varit fråga om någon supplik,

utan om en protest. I Helsingfors talade man om min 'bockningsresa', i Petersburg betraktade mina landsmän den som en boxningsresa.

Som sagt, jag svarade endast kort på angreppen, och detta av kända skäl; först på våren kom jag med ett längre inlägg, (därtill ivrigt uppmanad av mina få vänner), vilket infördes i den svenska tidningspressen men ej ens i detta kunde jag nämna något om Seyn och Berg - m.a.o. det allra viktigaste.

Ja, nog var det en fruktansvärd besvikelse för mig, när jag kom hem och trodde mig ha gjort något gott - och så fick jag hela landet emot mig /.../"¹⁾

Då statsunderstödet hösten 1911 blivit indraget, skickade Filharmoniska Sällskapets direktion först och främst tryckta kort till "stadens musikvänner" med en inbjudan att delta i ett möte utlyst till den 10 december. På detta möte skulle möjligheterna för ett fortsatt upprätthållande av orkesterföretaget utredas. En tremannakommitté bildades, som skulle utarbeta en noggrann utredning angående orkesterns ekonomi. Stadsfullmäktige och musiknämnden fortsatte med att arbeta för att få till stånd en lösning på detta problem och var för det mesta av olika åsikter. Det bildades flera kommittéer, vilkas verksamhet jag inte går närmare in på. Slutligen förordnade musiknämnden ett anslag om 15.000 mk åt Filharmoniska Sällskapet för upprätthållandet av dess orkester till slutet av vårsäsongen 1912. Trots detta anslag var orkesterns existens inte tryggad för följande säsong och det var nu som

1) Ringbom, Helsingfors orkesterföretag 1882-1932, s. 33 ff

den konflikt uppstod, som i mer än två års tid upprörde huvudstadens musikintresserade allmänhet och uppdelade den i två motsatta läger.¹⁾

När Filharmoniska Sällskapet inte längre kunde upprätthålla sin orkester, beslöt stadsfullmäktige att grunda en stadsorkester och att understöda företaget med 75.000 mk per år. Till ledare utsågs G.S., som fortfarande var bosatt och verksam i Riga. Man frågar sig varför Filharmoniska Sällskapet inte erhöll dessa 75.000 mk? Uppfattningen hos en stor del av allmänheten, speciellt efter Petersburgsresan, var den att Kajanus glansperiod närmade sig sitt slut. Man önskade få en yngre energisk dirigent, som kunde elda upp publikens intresse för ny och äldre musik. Vid den här tidpunkten hade Kajanus fyllt 55 år medan G.S. var 39 år gammal. G.S., som inte hade den ringaste del i den uppblossande striden, och som inte ens sökt dirigentbefattningen, eftersom han var chef för Riga-orkestern, blev snart den centrala personen i konflikten. Det var ju stadsfullmäktiges medlemmar som enhälligt valt honom. G.S.:s bittraste antagonister beskyllde honom för att vara en främling i vårt land, men han var ju född i Viborg, hade gått i Tammerfors finskspråkiga lyceum, hade studerat vid Musikinstitutet i Helsingfors och ansåg sig vara finländare till själ och hjärta. Antagonisterna menade också, att hans musikaliska bildning inte var tillräcklig för att han skulle kunna åta sig dirigentposten i Helsingfors. Ändå hade han i Tyskland fortsatt och fördjupat sina musikstudier.²⁾

1) Ringbom, Helsingfors orkesterföretag 1882-1932, s. 37 f
2) Golowin, anteckningar serie III 1912-1913

Förslaget att orkestern skulle ställa sig under G.S.:s ledning betecknades av Filharmoniska Sällskapets medlemmar offentligen som en exempellös taktlöshet i ett land med äldre kultur. Orkestermedlemmarna påstod ytterligare, att upp-lösningstillstånd blivit följden överallt där G.S. varit verksam och att de redan för ett år sedan, alltså hösten 1910, förklarat att de inte ville ha något gemensamt med honom. De hänvisade slutligen till Max Kratschs broschyr "Der Kampf des Münchener Tonkünstler-Orchesters", vari bl.a. sägs, att G.S. varit den närmaste anledningen till att inte mindre än femtio orkestermusiker blivit avskedade under ett år. De uppgav inte sin tanke om G.S. trots att en känd musikperson i det dåtida musiklivet till svar på deras hetlevrade of-fentliga känsloutgjutelser framhöll, att beskyllningarna i den ifrågavarande broschyren till alla delar blivit till-bakavisade, såväl offentligt som inför rätta. Det fanns även protokoll över den saken. De medlemmar av Filharmoniska Säll-skapets orkester, som vägrade att samarbeta med G.S., änd-rade trots detta inte sin uppfattning om honom. De fram-härdade alltså fortfarande nitiskt i sitt förakt för G.S.¹⁾ Han åtog sig dock att fr.o.m. hösten 1912 upprätthålla den orkester, som fick namnet Helsingfors Symfoniorkester.

Det dröjde ända till november 1913 tills Tidning för musik , följande gång tog upp orkesterfrågan. Artikelförfattaren Otto Andersson skriver bl.a.: "Sedan sommarens 'vapenvila' utgick har orkesterkriget återigen rasat med stor musikalisk häf-tighet men inte fullt lika stor heder för Helsingfors sam-hälle.

1) Wahlström, Tidning för musik 1912, s. 173 f, art. Schnée-voigt-fejden

Båda orkestrarna uppbjuder sina yttersta krafter för att vinna segern. /.../ Helsingfors Symfoniorkesters 'svensk-sinhet framträder genom engagerandet av svenska gästdirigenter och uppförande av svensk musik - Stockholmsresan inte att förglömmas. Filharmoniska Sällskapet visar däremot påfallande dansk-ryska sympatier. /.../" Filharmoniska Sällskapet ställde sådana villkor för en sammanslagning av orkestrarna, som musiknämnden inte godkände. Musiknämnden kom i stället med ett annat förslag till överenskommelse i fyra punkter, som Filharmoniska Sällskapets delegater inte ville diskutera. På det sättet slutade förhandlingarna våren 1913. Otto Andersson fortsätter sin artikel med att konstatera bl.a. följande: "På rimliga grunder kan väl ingenting annat anföras mot det förträffliga förslaget än att bestämmingarna angående dirigenternas ställning till den konstnärliga ledningen var oklara. /.../ Med åsidosättandet av alla privatintressen borde vårt musikliv kunna återföras i sunda gängor."¹⁾

I mars 1914 kunde Otto Andersson i Tidning för musik konstatera att överenskommelse i orkesterfrågan äntligen uppnåts och att musiknämnden föreslagit, att det i stället för de båda konkurrerande orkestrarna skulle bildas en kommunal stadsorkester fr.o.m. hösten 1914.²⁾ Otto Andersson avslutar artikeln med följande ord: "Emedan vi av fullaste övertygelse anser upprättandet av en stadsorkester vara det lyckligaste för vårt musikliv kan vi ej önska annat än att herrar stadsfullmäktige nu ville bifälla musiknämndens välmotiverade

1) Andersson, Tidning för musik 1913, s. 131 ff, art. I orkesterfrågan

2) Andersson, Tidning för musik 1914, s. 53, art. Orkesterfrågan

framställning och därmed ej blott göra ett slut på den mest olidliga orkesterkonkurrensen utan även såväl ekonomiskt som konstnärligt säkerställa orkestermusikens framtid i vår stad."¹⁾

Som alla vet blev det ett slut på orkesterstriden och fr.o.m. hösten 1914 ställde sig G.S. tillsammans med Robert Kajanus i spetsen för Helsingfors stadsorkester. Denna orkester skulle bestå av minst femtiofyra musiker. Det nyss utbrutna världskriget lade dock hinder i vägen för fullföljandet av det program, som uppgjordes under våren 1914. Krigsutbrottet innebar att de tyska musikerna blev hemkallade och också utvisade och man var alltså mer än någonsin hänvisad till inhemska krafter. Det här innebar att orkesterns numerär efter sammanslagningen uppgick till enbart trettionio till fyrtio man i stället för planerat femtiofyra. För säsongen 1915-1916 reengagerades såväl Kajanus som G.S., men fr.o.m. höstterminen 1916 beviljades G.S. tjänstledighet för att fullfölja ett engagemang i Stockholm och senare mottog han inte heller stadigvarande anställning vid Helsingfors stadsorkester²⁾förrän år 1932.

I maj år 1915 var G.S. engagerad av Svenska teatern för operettföreställningar, en uppgift som han med verklig operettglädje hängav sig åt, vilket ytterligare var ett bevis på hans mångsidighet som orkesterledare.³⁾

Samma år blev G.S. anställd vid konsertföreningen i Stockholm,

1) Andersson, Tidning för musik 1914, s. 58, art. Orkesterfrågan

2) Ringbom, Helsingfors orkesterföretag 1882-1932, s. 43

3) Golowin, anteckningar serie V 1915-1916

vilken han själv grundade. Stockholm hade börjat kasta blickarna på G.S. som blivande dirigent för konsertföreningen redan efter Helsingfors Symfoniorkesters två gästspel år 1913. Under hösten år 1914 gav han några konserter som gäst-dirigent för konsertföreningen, vars styrelse fortfarande ville ha G.S. till Stockholm. Han antog slutligen anbudet att bli ledare för föreningens orkester. Till en början pendlade han mellan Helsingfors och Stockholm såsom han tidigare gjort mellan Helsingfors och Riga, men det avbrott i kommunikationerna som kriget medförde omöjliggjorde snart detta arrangemang, varför han uppsade sig sin anställning vid Helsingfors stadsorkester och blev bofast i Stockholm för några år framåt.¹⁾ Det var i juni år 1916, som herrskapet Schnéevoigt definitivt flyttade från Helsingfors till Stockholm. Stockholmsåren blev för G.S. och hans hustru den glansfullaste epoken i deras liv. De var uppburna och uppskattade och avhållna inom den svenska societeten och umgicks också med flera landsmän bosatta i Stockholm.²⁾

Under sin 10-åriga verksamhet i Stockholm gjorde G.S. en insats av stora mått för stadens musikliv. Konsertföreningens i Stockholm verkliga verksamhet grundlades av G.S. om också i intimt samarbete med Sven Kjellström, Gösta Lemon och Erik Lidforss. Grundläggningen skedde dessutom under svåra förhållanden. I hela Stockholm fanns det inte en enda dragbasunist med undantag för dem, som var anställda vid operan. Slagverksinstrumentalister var det omöjligt att uppbringa

1) Hbl 8.11. 1922, art. G.S. 50 år

2) Golowin, anteckningar serie V 1915-1916

och notbiblioteket innehöll bara ett fåtal användbara nummer. Krig pågick, vilket gjorde att kommunikationerna var dåliga. Därför var det svårt att skaffa nödvändigt material. Inte ens notställ och stolar fanns, utan måste lånas för varje repetition och konsert. Ett antal goda stråkinstrumentalister och blåsare hade man att tillgå, men många av blåsarna måste lånas från regementena, vilket medförde att en repetition med fulltalig orkester på 60-65 man sällan kunde hållas.¹⁾

Det kan i det här sammanhanget nämnas, att det grundats en orkester i Stockholm redan år 1620, nämligen Kungliga hovkapellet. Konsertföreningen, som grundats år 1902, och Kungliga hovkapellet hade tidigare samarbetat på så sätt att hovkapellets musiker också bildade största delen av konsertföreningen. Då konsertföreningen år 1914 bildade en egen orkester bröts detta samarbete. Hovkapellet med sina gamla anor och sin numerär på över 60 musiker hade i egenskap av Kungliga teaterns orkester en mycket framträdande roll i Stockholms musikliv, vilket säkert bidrog till svårigheterna för konsertföreningens nya konkurrerande orkester.

Konsertföreningens administrativa apparat utgjordes av en enda person. Repetitionslokalen hade dålig akustik och var fuktig och kylig och lönerna kunde jämföras med drickspengar. För G.S.:s vidkommande försvärades situationen av ett maglidande, som under alla tio år medgav en diet av uteslutande havreslem och en eller annan rostad brödskiva. Det man

1) Lemon, Musikern nr 21 nov. 1942, s. 1, art. G.S. 70 år

drömde om under denna tid var inte konserterhus, frikvällar, pensioner och titeln konstnär. Man drömde i stället om att få utföra fin musik av Brahms, Tjajkovskij, Sibelius osv. Man drömde om nyheter och också om att få framföra svensk musik av Berwald, Stenhammar, Alfvén, Atterberg, Lindberg, Berg och Rangström. G.S. bidrog till att förverkliga dessa drömmar och lyckades på en relativt kort tid skapa en orkester, som mer och mer lyckades få internationellt erkännande. Visserligen tyckte orkestermusikerna att de blev pressade i alltför hög grad, men när stora dirigenter från den tiden såsom Arthur Nikisch, Felix Weingartner, Richard Strauss och Wilhelm Furtwängler vid sina gästbesök uttalade sin beundran över orkesterns prestationer, var det som balsam på orkestermusikernas nerver. Kronan på allt arbete blev gästspelen i Norge under åren 1917-1919.¹⁾

Allt gick dock inte utan friktioner under G.S.s tid i Stockholm. Även här åstadkom han en konflikt, som, i stil med orkesterstriden i Helsingfors, utförligt behandlad skulle fylla ett otal sidor. Därför inskränker jag mig till att så kort som möjligt behandla orsakerna till och skeendet under denna konflikt. Striden, som pågick från november 1920 till hösten 1921, stod främst mellan G.S. och orkesterns viceordförande häradshövding Erik Lidforss samt senare mellan orkestermusikerna och orkesterns styrelse. G.S. ansåg att han sedan en längre tid inte hade haft den konstnärliga ledningen i sin hand eftersom gästdirigenterna Furtwängler och Stiedry inkallats, vilket enligt G.S. gjorde arbetsordningen förvirrad.

1) Lemon, Musikern nr 21 nov. 1942, s. 1 f, art. G.S. 70 år

Men det som gjorde G.S. synnerligen missbelåten var styrelsens beslut att låta Furtwängler dirigera 9:e symfonin på Beethovens 150-årsdag, vilket G.S. ansåg vara sin självklara uppgift, eftersom han inövat både orkestern och kören.¹⁾ Konserthörsningens symfonikör hade bildats år 1918.²⁾ G.S. höttade lämna dirigentskapet för orkestern p.g.a. dessa menings-skiljaktigheter. Trots det ansåg advokat Lidforss, att styrelsen inte kunde ta G.S.s anspråk på allvar.³⁾ Därmed var striden i full gång. G.S. förklarade för tidningspressen, att frågan om dirigerandet av 9:e symfonin betydde försvinnande litet i jämförelse med den djupare liggande menings-skiljaktighet, som lett till denna speciella tvist. Han ansåg att det var konserthörsningens uppgift, arten och innebörden av dess verksamhet, som frågan egentligen gällde. G.S. hade lyckats intressera styrelsen för upptagandet av Mahlers samtliga verk, vilka för att bli publikens andliga egendom skulle kräva mångårig förberedelse. Han hade påbörjat detta arbete under vintern 1919, men måste nu avstå från det till följd av nämnda arrangemang, som hindrade en enhetlig och fortlöpande inövning av så krävande verk.⁴⁾

I april år 1921 kom det till öppen brytning mellan konserthörsningens styrelse och orkestern, emedan styrelsen entledigat G.S. och till ledare kallat Carl Nielsen och Tor Mann. Orkestern ville inte förnya något avtal med styrelsen.⁵⁾ Det såg mörkt ut för orkesterns fortsatta verksamhet från hösten

1) Stockholms Dagblad 25.11. 1920

2) Svenska Dagbladet 19.10. 1927

3) Nya Dagbladet 25.11. 1920

4) Stockholms Dagblad 29.11. 1920

5) Stockholms Dagblad 19.4. 1921

1921. Efter några styrelsebyten och några lotterier för att få det ekonomiska läget under kontroll, kunde konsertföreningen trots allt fortsätta med sin verksamhet från höstterminen 1921 med G.S. som dirigent.¹⁾

I stridens hetta ser man inte alltid klart på saker och ting. Även denna konflikt satte skygglappar på de stridande parterna. När man sedan efter en tid fått ett visst perspektiv på det skedda kan man ofta se det klarare och ur andra synvinklar. G.S. var ju sträng och fordrande. I sin föresats att göra orkestern till ett instrument, jämförbart med de förnämsta utländska orkestrarna, använde han de hårdaste metoder. Han betraktades därför ofta som en slavdrivare. Det blev emellanåt sammanstötningar så skarpa, att man fruktade för orkestrarnas fortsatta existens. Dessutom hade G.S. en tendens att utse hackkycklingar, så det var säkert inte alltid så lätt att arbeta under hans ledning. Det patriarkaliska systemet, som även kunde kallas diktatoriskt, var väl dock det enda möjliga under rådande förhållanden, för konstutövning kan väl aldrig vara demokratisk till sitt väsen? Troligen var detta den innersta anledningen till att G.S. år 1924 lämnade Stockholm. Några inom konsertföreningen hade börjat finna det nedsättande att inte få bestämma programmen. De tyckte också att G.S.:s sätt att tolka Debussy och Ravel inte var tillräckligt "franskt", dvs. elegant och salongsmässigt. G.S.:s reaktion gentemot dessa inblandningar innebar att han gick sin väg när spänningen blev alltför stor.

1) Konsertföreningens styrelseberättelse för arbetsåret 1921-1922

År 1919 blev G.S. begåvad med professorstiteln. Samma år blev han anknuten till orkesterlivet i Oslo. Det var p.g.a. en kris som han blev organisatör och konstnärlig ledare för Filharmoniske Selskaps orkester i Oslo. Hösten 1918 hade det nämligen utbrutit en lönekonflikt mellan Nationalteaterns direktion och dess orkestermedlemmar. Som så många andra kriser vid den här tiden var också denna kris en följd av kriget. Det var då som en del av musikerna vände sig till G.S., som var väl känd och högt skattad i Norge efter de framgångsrika turnéerna med konsertföreningens i Stockholm orkester åren 1917-1919. G.S. förklarade sig, som han själv uttryckte det "i ett svagt ögonblick", villig att ta musikernas intressen i sin hand. Tack vare sin stora erfarenhet och okuvliga energi fick han till stånd en lösning i denna konflikt, vilket resulterade i att Filharmoniske Selskaps orkester i Oslo, eller Kristiania, som staden hette fram till år 1924, bildades år 1919. Det här var dock inte enbart G.S:s förtjänst. Grundandet av orkestern hade inte varit ekonomiskt möjligt, om inte en del musikintresserade medborgare i Oslo hade slutit sig samman för att stöda upprättandet av orkestern. Tack vare detta behövde musikerna vid Nationalteaterns orkester inte söka sig bort från Oslo. Efter det att saken väl förberetts av ett arbetsutskott bestående av skeppsredare A.F. Klaveness, dr N. Roede överingenjör S. Heber, direktör H. Nobel Rode, generalagent C.S. Dysthe och advokat N. Onsager bildades Filharmoniske Selskaps orkester som aktiebolag den 5 juli år 1919 med en stor del av huvudstadens framträdande musikvänner som aktionärer.¹⁾

1) Aabe, Morgenbladet, Oslo 7.9. 1929, art. Filharmoniske Selskap 10 aar

I åtta år, fram till våren 1927, var G.S. anknuten till denna orkester. Den största delen av den tid som han var verksam i Stockholm, skötte han alltså också ledarskapet i Oslo. Han åtnjöt orkestrernas förtroende och gick upp i sina uppgifter med stor begeistring. Under de sista åren som G.S. var dirigent i Oslo verkade han enbart i egenskap av gästdirigent, p.g.a. att han åren 1924 - 1926 var bosatt i Düsseldorf. Efter det slog herrskapet Schnéevoigt ned sina bopålar i Paris, där G.S. i princip bodde utom de tretton dagar av varje månad som han dirigerade i Oslo.¹⁾ Efter G.S.'s avresa till Amerika år 1927 var det definitivt slut på hans engagemang i Oslo.

Även inom Filharmoniske Selskaps orkester förekom det dirigentbråk. Antagligen var inte G.S. orsaken till dessa stridigheter och inte heller norrmannen Johan Halvorsen, som under det första verksamhetsåret 1919-1920 tillsammans med G.S. ledde orkestern. I stället var det de utländska dirigenterna Ignaz Neumark, som var anställd vid orkestern det första spelåret, alltså samtidigt som Johan Halvorsen, och José Eibenschütz, verksam vid orkestern de sex följande terminerna, som främst var orsaken till dirigentbråket. Opinionen var vid denna tid mot utländska dirigenter, vilket var en av orsakerna till stridigheterna. G.S. var ju också en utländsk dirigent i Norge men dock nordisk, vilket gick lättare att acceptera. Jag går inte närmare in på denna konflikt eftersom G.S. inte i högre grad var inblandad.

1) von Born, intervju i Hbl 12.2. 1927

Efter allt bråk i München, Riga, Helsingfors, Stockholm och även Oslo som G.S. på något sätt med eller mot sin vilja varit inblandad i synes G.S. småningom ha börjat lugna ner sig och besinna sig. I en intervju i april år 1923 säger han bl.a.: "Jag har blivit gammal och fredlig på sista tiden. Jag har nämligen slutat att slåss. För jag har kommit till det resultatet att alla andra människor har rätt och jag har fel. Vad härligt det är att ha nått dit. Nu först tycker jag att det är härligt att leva./.../"

Filharmoniske Selskaps orkesters storlek var vid denna tidpunkt 52 varav 25 var norrmän. G.S. trodde nog på möjligheten att orkestern i framtiden skulle bli helt norsk, men ännu hade inte Norge tillräckligt med kvalificerade musiker i alla grupper, som behövdes för en symfoniorkester. I "Harmonien" i Bergen t.ex. fanns det år 1923 endast sex norska musiker av sammanlagt 42 man.¹⁾

När G.S. sommaren 1919 tog över den musikaliska ledningen i Scheveningen i Holland för att under tio somrar fram till år 1928 fungera som dirigent för Residentie-orkestern, var han knappast längre en främling för publiken i Haag, som ca 10 år tidigare haft möjlighet att höra honom som gästdirigent för Residentie-orkestern, som bildats strax innan. G.S.'s första bekantskap med badorten Scheveningen ägde rum den 17 juli 1917, då han ånyo dirigerade Residentie-orkestern. Som gästdirigenter i Scheveningen hade dittills framträtt så gott som enbart kända celibriteter med världsrykte och till dem

1) sign. Den nysgjerrige, intervju i Skala april 1923

räknades ännu inte G.S. år 1917. Man hyste därför mycket stora förväntningar på honom när det blivit känt att han tillfrågats och antagit erbjudandet att bli dirigent i Scheveningen fr.o.m. sommaren 1919, förväntningar som han också uppfyllde under de somrar han var verksam på denna ort.¹⁾

Som jag tidigare nämnde på s. 27 var G.S. bosatt i Düsseldorf åren 1924-1926. Han hade under denna tid befattningen som generalmusikdirektör, en befattning som som han fick på initiativ av överborgmästaren dr Lehr.²⁾

År 1927 åkte G.S. över till Amerika, vilket jag också nämnt på s. 27, för att leda Los Angeles filharmoniska orkester under två års tid. Denna period var inte så framgångsrik för G.S. men betydelsefull för Finlands kulturliv i och med att han bekantgjorde Sibelius musik för Los Angelespubliken, trots att han framförde relativt få Sibeliuskompositioner. Enligt Otto Andersson fick han inte särskilt lysande eftermäle i denna stad. Orsaken till det var kanske främst, att han p.g.a. sjukdom under sin andra säsong måste överlämna orkestern åt gästdirigenter.³⁾

Så välbekant som G.S. var i Europa var han ändå en främling i USA då han i oktober 1927 påbörjade sin dirigentperiod i Los Angeles.⁴⁾ Han hade redan år 1924 varit i Amerika, men då inskränkte sig hans turnerande p.g.a. sjukdom enbart till

1) Gedenk-Album, s. 5, art. 1919-1928, Het Scheveningsche decennium

2) 95. Niederrheinisches Musikfest in Düsseldorf 2-6. 6. 1926, s. 47

3) Andersson, Jean Sibelius i Amerika, s. 140

4) Pacific Coast Musician nr 23, 4.6. 1927, s. 1

två gästuppträdanden i Boston. I synnerhet i de västra delarna av USA var G.S. således ett så gott som oskrivet blad.¹⁾

Trots Otto Anderssons negativa kritik av G.S. trivdes han tydligen bra dessa två år i Los Angeles. I en intervju med Cicilia [?] den 29 maj 1929, efter det att han nyligen avslutat sin verksamhetsperiod i Los Angeles, får man läsa följande: "Vad tycker professorn om Amerika? - Jag är nästan hänryckt. California är ett paradiset, det har många sagt förut. Det är inte lätt att komma ut ur paradiset, om man varit där en tid. - I Amerika är det sed att de 12-14 stora orkestrarna på 110 man, över vilka de största städer förfogar, ger gästuppträdanden också på andra orter. Detsamma är också fallet med Filharmoniska orkestern i Los Angeles, vilken professor Schnéevoigt dirigerade i två år. - Också den orkestern är ideligen på resor genom staterna. Etthundratio man är en imponerande mängd, inflikar intervjuaren. - Det är inte bara mängden, som är imponerande, var och en av dessa orkestrar utvecklar en klangvirtuositet om vilken man inte har en föreställning i Europa. Förklaringen ligger däri, att de magnater, som upprätthåller de här orkestrarna, är angelägna om att förvärva de bästa krafter för deras företag. Varje musiker måste vara en verklig virtuos på sitt instrument. Om man inte kan uppbringa de mest kvalificerade musikerna i den nya världen, tvekar man inte att införskriva sådana från Europa. På det sättet kommer det sig att träblåsarna vanligen är fransmän, mässingsvirtuoserna tyskar och stråkarna italienare eller ryska judar. Resultatet av den

1) Suomen musiikkilehti 1928, s. 88, art. G.S. Los Angelesissa

musik är att den blandade orkestern presterar en klangskönhet som är fenomenal. - Blir det inte förfärligt dyrt att upprätthålla en sådan orkester? - Ja, visst. Mr Clark, som upprätthåller filharmoniska sällskapet i Los Angeles torde på den offra cirka 250.000 dollar i året! - Har professorn också kommit i kontakt med våra landsmän i Amerika? - Ja, visst, särskilt i Detroit, där bor ju omkring 30.000 finländare. Jag har rönt mycken vänlighet av dem. Bl.a. blev jag kallad till hedersledamot av Finska klubben i Detroit./.../”¹⁾

Efter det att G.S. slutfört sitt värv i Los Angeles knöts han år 1929 för sista gången till Riga, denna gång som generalmusikdirektör vid Lettiska nationaloperan, Latvijs Nacionala opera.

Hösten 1930, då G.S. ännu genom kontrakt var bunden till operan i Riga, vilket han var till slutet av vårterminen 1931, övertog han ledningen av konserthusstiftelsens i Malmö orkester efter kapellmästaren Meyer-Radon, som flyttat till Köpenhamn och där börjat leda en orkester. Under säsongen 1930-1931 blev det således ett flitigt resande mellan Malmö och Riga. Under oktober och halva november t.ex. dirigerade G.S. tre nya operor i Riga och lika många symfonikonserter i Malmö, en prestation, som vittnade om att G.S. hade sin eldsjäl och fysiska vitalitet i behåll.²⁾ Att G.S. sökte sig till Malmö kan dock anses som ett bevis på att hans tid som en första rangens dirigent började vara över.

1) Golowin, anteckningar, intervju 1929 angående Amerika
2) Svenska Dagbladet 12.11. 1930

Man kan säga att Malmö var en reträttplats, som inte hade samma resurser som t.ex. huvudstaden Stockholm. Tiden i Malmö blev den längsta perioden som G.S. dirigerade en och samma orkester. Ända till sin död år 1947 var han verksam i denna stad.

Som jag nämnde på s. 20 blev G.S. dirigent för Helsingfors stadsorkester år 1932, vilket betydde att det blev ett livligt pendlande mellan Helsingfors och Malmö. Han hade vid det här laget börjat kallas "Flygande holländaren".

Det var hela nio personer som hösten 1932 sökte posten som dirigent för Helsingfors stadsorkester: Leo Funtek, Simon Pergament-Parment, Tauno Hannikainen, Ossian Fohström, Arvo Hannikainen, Nikolai van Gilse van der Pals, Ilmari Venneskoski, Eino Rautio samt G.S.¹⁾ G.S. fick tjänsten och anställdes som Kajanus efterträdare efter en paus på sexton år.

Ett drygt år tidigare, under våren 1931, hade G.S. åstadkommit en häftig musikdebatt i Helsingfors. Han ansåg nämligen att Helsingfors musikliv fortfarande befann sig på 1880-talets romantiska mark, dvs. den del av musikutvecklingen som började med Liszt, Berlioz, Wagner osv. och som gick fram till Richard Strauss samt de nationella musikgestalterna Dvorak, Tjajkovskij, Verdi, Grieg, Franck m.fl.²⁾ Det här var kritik riktad direkt mot Kajanus och den möttes säkert med oblida ögon i vissa kretsar. Ett år efter denna musik-

1) Helsingin Sanomat 2.7. 1932

2) Hbl 11.3. 1931

debatt blev som sagt G.S. ordinarie dirigent för Helsingfors stadsorkester och innehade denna tjänst till år 1941. Han drev upp denna orkester till en teknisk och konstnärlig perfektion, som motsvarade hans rykte som en av Europas främsta orkesterinstruktörer.

Angående musiknämndens beslut att utse G.S. för denna post skrev Svenska Pressen bl.a.: "Professor Schnéevoigt blir stadsorkesterens dirigent - nyheten om det beslutet kommer förvisso att hälsas med tillfredsställelse av vår musikälskande allmänhet. Tillfredsställelsen delas självfallet av denna tidning, som från första stund förfäktat professor Schnéevoigts kandidatur.

Med tanke på den agitation, dels öppen, dels dold, som drivits mot Schnéevoigt, måste man lyckönska vederbörande instanser till att de kunnat stålsätta sig mot obehöriga inflytelser och följa det oförvillade sunda förnufts krav. Det förefaller nu ofattbart att det i fråga om kompetensen till kapellmästarposten i Helsingfors kunnat stå strid kring en man, som redan för trettio år sedan befunnits lämplig att efterträda Felix Weingartner, en av Tysklands största dirigenter, i den tyska musikmetropolen München./.../"¹⁾ Det var väl ändå inte så ofattbart. Under trettio år förändras mycket, och det var helt naturligt att alla inte klassade den 60-åriga G.S. som en första rangens dirigent. Svenska Pressen fortsätter så här sitt uteslutande positiva anförande: "Lika otroligt förefaller det att aktningsvärda medelmåttor i tvisten rörande kandidatfrågan kan nämnas på samma gång som pro-

1) Svenska Pressen 1.7. 1932

fessor Schnéevoigt, som vid sin debut av vårt lands kritiker kallades en genialisk dirigent - underförstått att ingen annan av våra då verksamma orkesteranförare kunde göra anspråk på epitetet.

Med tanke på vad som föregått professor Schnéevoigts engagemang måste man räkna med ihärdiga bemödanden på vissa håll att misskreditera musiknämndens beslut. Det bör ihågkommas att stadsorkestern inte är till för att tillfredsställa vissa musikerklickars specialintressen. Vår musikförstående publik har genom sin frekvens nogsammt visat att professor Schnéevoigt har den på sin sida."¹⁾ Skribenten till denna artikel hade tydligen fastnat i det som hade skett trettio år tidigare och anpassade det därför kritiklöst på förhållandena i början av 1930-talet. G.S. var säkert fortfarande en bra dirigent men ändå antagligen inte mera den stjärndirigent, som skribenten utmålar honom till.

Det som särskilt bör nämnas under G.S.s tid som dirigent för Helsingfors stadsorkester är Londonbesöket år 1934, då His Masters Voice gjorde skivinspelningar av Sibelius fjärde och sjätte symfoni samt av symfoniska dikten Luonnotar.²⁾

Trots att G.S. var dirigent för både konserthusstiftelsens orkester i Malmö och Helsingfors stadsorkester var han under denna tid verksam även på annat håll i egenskap av gästdirigent. Under ca sex månaders tid under åren 1937 och 1940 turnerade G.S. i Australien och dirigerade ett otal konserter

1) Svenska Pressen 1.7. 1932

2) Uusi Suomi 11.6. 1934

med Adelaides, Brisbanes, Melbournes, Perth's och Sydneys symfoniorkestrar. Handdirigerade dessa konserter för det australiska rundbolagets räkning och verkade som dirigent hos A.B.C. (Australian Broadcasting Company).

I september år 1939 gjorde gjorde G.S. en stor insats för Finland och Norden genom att i New York dirigera en konsert med uteslutande verk av Sibelius. G.S. hade under sommaren 1939 rest till USA för att verka för Finlands sak. Det var den finska regeringen, som hade sänt honom till New York-utställningen för att på Finlands dag, den 24 juni, framföra musik av Sibelius i utställningens stora konsertsal. Emellertid hade de konserter, som anordnats i samband med New York-utställningen, ingen framgång, vilket betydde, att utställningskommittén drog in den miljon dollars, som den anslagit för musiken. Misslyckandet berodde på felaktiga arrangemang. Två dagar efter det att "Normandie" lämnat europeiskt land, nåddes G.S. av telegrammet: "Res ej". Trots att såhär skedde föresatte sig G.S. och hans vänner i USA att de skulle slå ett stort slag för finsk musik och för Finland. Man menade att ögonblicket var lämpligt, men anade inte då att det några månader senare skulle bli ännu lämpligare. Finland var i högsta grad populärt i Amerika. Finland hade betalt sina skulder, vilket till den grad imponerade i USA, att en senator föreslog att man skulle resa ett monument för att ära Finland. I sångläraren Jean Theslöf fick G.S. en ypperlig medhjälpare för att göra upp den stora planen. Musiklivet i New York började den 1 oktober. Om man skulle ge en konsert med G.S. som dirigent den 28 september, skulle det dels finnas lediga musiker

och dels skulle denna konsert i den 3500 människor rymmande utställningshallen bli säsongens verkliga spelöppning. Man vidtalade NBC:s orkester, som leddes av Arturo Toscanini, och hyrde konsertsalen. Efter det åkte G.S. hem för att få sitt lands regerings bekräftelse på saken. Minister Savo-lahti, som var högste chef för utställningskommissionen, tog emot alla kontrakt och talade med sina kolleger. Redan följande dag var allt klart och bekräftande telegram avgick till USA. Man undrade hur detta äventyr skulle sluta. Mitt under brinnande världskrig åkte G.S., som dessutom var märkt av en långvarig sjukdom, över Atlanten för att ge en enda konsert. Man hade kontrakterat Toscaninis orkester på 85 man och priset för fyra repetitioner var 4500 dollars. Men när G.S. kom till New York hade mr Royal, en varm vän till Norden, ökat orkestern till 100 man utan extra kostnad. Man föreslog en radiering av konserten över 100 stationer med ett beräknat antal om ca 100 miljoner lyssnare med löfte om att denna konsert dagligen skulle reklameras tre gånger för dessa lyssnare över hela Amerika från måndag till torsdag före konserten. Det skulle ske som Finlandskonsert. Konserthussalens styrelse var inte med på det här förslaget och menade att det på det viset inte skulle komma någon publik. Utan sin regerings hörande accepterade dock G.S. förslaget och menade, att man borde taga risken för Finlands skull. Företaget lyckades över förväntan och konserten blev en stor succé.

Hemresan gick inte alls enligt planerna. Det blev en äventyrlig resa. 24 timmar före ankomsten till Kirkwall hejdades "Stavangerfjord" av en engelsk jagare. En officer och åtta

matroser tog befälet och införde båten på Kirkwalls redd, där en hög officer tog plats som domare vid ett bord i turist-salongen, granskade alla pass och förhörde samtliga passage-rare. Ingen visste hur länge de skulle vara fångar. En dag tappade G.S. humöret. Han framhöll sitt ogillande av att neu-trala länders människor behandlades på detta sätt. Han ansåg att de i varje fall borde få meddela sig med sina anhöriga och undrade varför de behandlades som krigsfångar. Officeren meddelade, att passagerarna inte var hans fångar utan hans gäster och att isoleringen från yttervärlden var nödvändig för att tyskarna inte skulle få veta att båten uppbringats och införts till Kirkwall. Ungefär i samma stund kunde man från en radio höra följande meddelande: "Deutsches Nachrich-tenbüro meddelar: den norska ångaren Stavangerfjord har upp-bringats av engelsmännen och införts till Kirkwall. Den hade 119 passagerare ombord." Allt stämde precis. Först på tionde dagen fick man order att lyfta ankar.

Efter denna äventyrliga resa anlände G.S. till Bergen vari-från han åkte till Malmö. Där möttes han av underrättelsen att intendenten för Helsingfors stadsorkester fått ett tele-gram, som meddelat att G.S. avlidit i Amsterdam. Precis samma meddelande kom under första världskriget från samma plats. Med en ironisk gest citerar G.S. en gammal väns ord: "Ja, se Schnéevoigt dör nog inte förrän man slår ihjäl honom".¹⁾

Den 18 mars 1947 hade G.S. sin avskedskonsert i Malmö. I maj och juni konserterade han i Helsingfors som gästdirigent för

1) Schiller, Sydsvenska dagbladet Snällposten 22.10. 1939, art. Som Finlands ambassadör i USA 1939

Helsingfors stadsorkester. Efter den sista konserten i Helsingfors, som blev den sista konserten som G.S. överhuvudtaget dirigerade, avreste herrskapet Schnéevoigt i juni 1947 till Malmö med löfte om att G.S. skulle bli kapellmästare vid Finlands rundradio från hösten 1947. En svår sjukdom bröt dock G.S.:s krafter och den 28 november 1947 avled han i Malmö. I dödsannonsen stod citatet: "Det är ej natten, det är ljuset". Den högtidliga jordfästningen ägde rum i St Petrikyrkan i Malmö och när hans urna fördes ombord i och för överfart till Finland, hade musikfolk och vänner samlats nere på kajen. Armas Järnefelt yttrade därvid följande ord: "Då ditt stoft nu skall återbördas till ditt älskade fosterland, vill jag som nestor på egna och våra kollegers vägnar säga dig vårt sista tack och farväl. Vi tackar dig för din stora konst, den hänförelse och exempellösa energi, varmed du utövat ditt kall. Vi tar farväl av dig, och i denna stund rinner mig Topelius ord i hågen, ord som du anammat som rättesnöre i ditt långa segerrika, mot kroppsliga lidanden, trotsiga liv: 'Gå vandrare på livets väg, din bana fram, med säkra steg och mät ditt mål, ej dina fjät, ej dina farors nät.'"¹⁾

En minnesstund över G.S. försiggick i Gamla kyrkan i Helsingfors den 20 december 1947. Den avslutades med Beethovens March funebre ur Eroicasymfonin, som på ett gripande sätt utfördes av hans forna musiker. I skenet av facklor i den mörka vinterkvällen, sänktes urnan ned i familjegraven på Gamla begravningsplatsen.

1) Golowin, anteckningar 1947

3. G.S. SOM CELLIST ÅREN 1891 - 1904

Vid 20 års ålder erhöill G.S. sitt första engagemang som cellist. Det var vid utställningsorkestern i Moskva, där han tilldrog sig uppmärksamhet genom sitt temperamentsfulla spel och sin glänsande teknik. Åren 1893 -1895 var han engagerad som solo-cellist i Julius Laubes berömda orkester i Hamburg.¹⁾ Efter detta engagemang återvände G.S. till Helsingfors, där han var cellist vid Filharmoniska orkestern under Robert Kajanus ledning åren 1895 - 1898 och 1899 - 1903.²⁾ Dessutom var han åren 1896 - 1902 lärare i cello vid Helsingfors musikinstitut och Filharmoniska Sällskapets orkesterskola,³⁾ de läroanstalter, som han tidigare själv varit elev vid. Under denna tid företog han även framgångsrika turneer i Europa, från slutet av 1890-talet tillsammans med pianisten Sigrid Sundgren, som han gifte sig med år 1898.⁴⁾ Förutom i Finland konserterade G.S. även i Sverige, Danmark, Tyskland och Ryssland. Han hade också ett livligt samarbete med bl.a. Karl Ekman, Oskar Merikanto, C. Kihlman, W. Neumann, Ch. Gregorowitsch, V. Nováček, C. Lindelöf och L. Laurén (Laurila). Med Karl Ekman och Oskar Merikanto turnerade G.S. flera gånger medan han med de övriga samarbetade enbart i kammarmusiksammanhang, främst på Helsingfors musikinstituts musikaftnar. Den aktivaste och mest bejublade säsongen för G.S. som cellovirtuos var det år då han inte var anställd vid Filharmoniska Sällskapet, alltså 1898 - 1899. Förutom att han var lärare kunde han då helt

1) Hbl 8.11. 1922, art. G.S. 50 år

2) Ringbom, Helsingfors orkesterföretag, s. 87

3) Karvonen, Sibeliuss-Akatemia 75 vuotta, s. 283

4) Ranta, Sävelten taitureita, s. 387

ägna sig åt att turnera tillsammans med sin fru. Främst turnerade konstnärsparet i Finland, men även t.ex. i Sverige och Tyskland.

För att få en uppfattning om vad samtiden ansåg om G.S. som cellist har man inte mycket annat att ty sig till än tidningspressens recensioner. Jag anför därför några exempel på recensioner av cellisten G.S. År 1892 uppträdde han i Viborg, vilket föranledde kritikern i tidningen Östra Finland av den 9 november att bl.a. skriva: "Det var musik man fick höra, äkta nobel musik, som exekverades av denna unga konstnär, vilken visade sig besitta lika mycket intelligens i uppfattningen, som styrka och virtuositet i armar och fingrar." I Nordhäuser Zeitung kunde man den 15 mars 1893 läsa följande: "Vi måste särskilt fästa oss vid de storartade prestationerna av hr Schnéevoigt. Den stora sjäfulla tonen, den enorma tekniken, den förvånansvärda säkerheten, allt detta bildar ett konstnärligt, ett fulländat helt." I september år 1894 kunde moskvaborna lyssna till G.S.:s cellospel. Kritikern i Ruskija Wiedomosti av den 10 september tyckte mycket om G.S.:s bidrag till konserten: "Genom hr Schnéevoigts uppträdande kom det över gårdagens symfonikonsert en glans, som utförandet av den övriga delen av programmet, så lovvärt det än var, inte skulle förmått skänka." I anledning av att G.S. från hösten år 1895 blev anställd vid Filharmoniska Sällskapets orkester skrev Nya Pressen den 2 oktober: "I hr Georg Schnéevoigt, vår unge, mycket begåvade landsman, har orkestern förvärvat en ny första violoncellist av verklig betydelse." År 1896 konserterade G.S. bl.a. i Åbo. Åbo Tidning av den 9

februari skrev följande: " Vidare spelade hr Schnéevoigt en konsert av Goltermann (ej Volkmann såsom programmet uppgav), som gjorde sig förträffligt tack vare den exekverandes säkra teknik, hans breda, uttrycksfulla ton och hans känsliga föredrag i övrigt." År 1898 konserterade G.S. ånyo i Tyskland. Den 11 oktober kunde man läsa följande i Volks-Zeitung: "Violoncellisten G.S. /.../ är en virtuos av allra främsta rang. Hans teknik är fenomenal såvad färdigheten som ofelbarheten beträffar. Sällan eller aldrig har vi hört terzer, sexter och oktaver, vilka just på cellon är så ofantligt svåra, exekveras så fulländat." År 1898 gav G.S. flera konserter i Berlin. Följande utdrag är citerat enligt Nya Pressen av den 26 oktober. Även denna recension, liksom så många andra, berömmar G.S.:s spelstil: "Hr Schnéevoigt visade sig vara en fullkomlig mästare på sitt instrument, vilket han avlockar en kraftig ton, full av yppig välklang och utan sentimentalitet. Vackrast förefaller denna ton naturligtvis i det breda cantilenet, men t.o.m. figurer i snabbtempo, vilka på cellon lätt blir otydliga, uppfattar örat fullkomligt klart ordnade, tack vare den säkra stråkföringen och den fasta rytmiken. Hans föredrag fångslar genom värmen i känslan, vilken innebär i allt vad han spelar."

Dessa plock bland tidningsrecensioner visar hur stort anseende G.S. hade som cellist och om kritikernas påstående överensstämmer med sanningen, kan man konstatera att G.S., förutom att han hade en högt uppdriven teknik, även ägde en bred och klangfull ton och ett känsligt föredrag, som berättigade honom till en framstående plats bland dåtidens cellister.

Det skulle vara intressant att jämföra G.S. med andra cellister från den här tiden, men jag har inte stött på sådana jämförelser. Inspelningar finns ju inte heller att tillgå. Jag måste därför lämna detta obeaktat.

Cellorepertoarens tyngdpunkt låg på 1800-talsmusik. Även barockmästare och klassicister fanns på G.S.'s repertoar. Man bör skilja mellan solorepertoar och kammarmusik. Barockmusiken företrädades inom solorepertoaren av Bach, Corelli, Händel och Locatelli. Av klassicisterna var Beethoven oftast på programmet med flera sonater och två konserter. Även Haydn och Boccherini fanns på G.S.'s solorepertoar. Av romantikerna kan nämnas Schumann, Mendelssohn, Chopin, Tjajkovskij samt de nordiska nationalromantikerna Grieg och Sibelius. Övriga finländska kompositörer var Törnudd och G.S. själv. G.S. framförde av sina egna cellokompositioner Bagatell, Minuetto och Finsk folkvisa, som troligen enbart var arrangerad av G.S. Den förstnämnda kompositionen framförde han bl.a. i Moskva år 1892. Saint-Saëns cellokonsert och Le Cygne bör särskilt nämnas. Det senare verket framförde G.S. ett femtiotal gånger. Den överlägset populäraste tonsättaren var österrikaren David Popper, som i slutet av 1800-talet räknades som en av de främsta cellisterna. G.S. framförde av honom femton olika kompositioner närmare trehundra gånger. Han spelade även ofta musik av andra cellister, som också ägnade sig åt komposition. Cellisterna Davydovs och Goltermanns cellokonserter t.ex. spelade han flera gånger. Volkmanns cellokonsert spelade han ett fyrtiotal gånger.

Vad kammarmusiken beträffar var det igen Beethoven, som framfördes de flesta gångerna. Av övriga klassicister förekom förutom Haydn och Boccherini även Mozart och Schubert på repertoaren. Av romantikerna spelades åter Schumann, Mendelssohn, Brahms, Tjajkovskij och dessutom Dvorak. G.S. framförde även kammarmusik av Grieg och Sibelius. Övriga nordiska tonsättare var Berwald, Gade, Sinding och Svendsen.

Angående repertoarvalet kan det ytterligare nämnas, att G.S. sammanlagt utförde musik av ca åttio kompositörer. Nästan sjuttio av dem var 1800-talskomponister.

4. G.S. SOM DIRIGENT

4.1. Riga 1901 - 1904

För utställningen i Riga sammanställde G.S. en ypperlig orkester på inemot 60 man, till övervägande del rekryterad med sommarlediga medlemmar av tyska hovkapell, men också med en utvald grupp från orkestern i Helsingfors. I en för utställningen uppförd konserthusbyggnad, som rymde 1500 personer, gavs det konserter minst en gång och ofta två gånger om dagen. Programmet var synnerligen rikhaltigt och omspände både det högsta och lägsta i musikkväg. Rigasommaren 1901 blev utan tvivel en succé för G.S. Ur tidningsrecensioner av dessa konserter kan man läsa om vilket uppseende G.S., dittills nästan helt oprövad som dirigent, väckte som ledare för utställningsorkestern vid Rigas 700-årsjubileum. Tidningsuttalandena bekräftades av en av veteranerna vid Helsingfors stadsorkester, som var med G.S. i Riga. "Tillströmningen till konserten", säger han, "var överväldigande: en daglig syn utgjorde långa köer av otåliga besökare vid ingången 2 - 3 timmar innan deras början." Konstnärligt sett var Rigasommaren av grundläggande betydelse för G.S. Genom tvånget till täta repetitioner och uppträdanden - utställningsprogrammet omfattade halvtannat hundratals konserter - inhämtade han under fyra månader mera erfarenheter än en dirigent under vanliga förhållanden inhämtade under fyra år.¹⁾ Efter denna lysande sommar engagerades han omedelbart som dirigent för sommarorkestrarna vid Majorenhof och Dubbeln utanför Riga.²⁾

1) Sign. Herr Z., Svenska Pressen 8.2. 1941

2) Hbl 8.11. 1922, art. G.S. 50 år

I Schnéevoigtsamlingen i Sibeliusmuseet förekommer program och konsertkritik mycket sparsamt från den här perioden. Av det material som finns kan man dra den slutsatsen, att konserterna hade digra program. Jag kan här t.ex. nämna vad som framfördes under en konsert i Dubbeln i juli år 1902:

symfoniska dikten Tasso av Liszt

uvertyren till Oberon av Weber

uvertyren till Jessonda av von Spohr

pianokonserten i Ess-dur av Liszt

symfoni nr 41 av Mozart

symfoniska dikten Phaeton av Saint-Saëns

adagio och allegro av Corelli

irrblossdansen ur La Damnation de Faust av Berlioz.¹⁾

Det framgår även i Schnéevoigtsamlingen att G.S. under sommaren 1903, från mitten av juni till mitten av augusti, dirigerade åtta symfonikonsserter. Bl.a. framfördes symfoni nr 1 av Sibelius, vilken var helt ny för Rigas publik. Dessutom dirigerade han konsserter, som enbart upptog verk av Wagner och av ryska tonsättare.

Som ett exempel på den förtjusning, som G.S. förstod att framkalla under sin tid som orkesterledare i Riga kan anföras det som rigatidningen Džna-Zeitung av den 24 augusti 1903 skrev efter G.S.:s beneficekonsert: "Konserten ägde rum för mer än tusen personer, vilka hembar den intelligente dirigenten bifalls- och hedersbetygelser i mängd, ett välförtjänt erkännande av hans vackra prestationer, liksom av hans popularitet hos publiken. Orkestern var förstärkt och räknade 70 medlemmar.

1) Sign. A.M., Džna-Zeitung nr 158 29.7. 1902

Bifallsyttringarna tog form av orkesterfanfarer, lagerkransar, blommor i olika gestalter, ett mycket innehållsrikt kuvert, större och mindre silverpjäser samt aldrig ändande applåder."

På basen av de program och recensioner som finns till hands kan det konstateras, att repertoaren mest bestod av 1800-talsmusik. Barockinslaget bestod av en komposition av Bach och en av Corelli. De tre wienklassicisterna Haydn, Mozart och Beethoven förekom med ett verk vardera. Den tonsättare som spelades mest var Liszt. Bl.a. framfördes flera av hans symfoniska dikter. Andra 1800-talsromantiker, vars verk spelades, var t.ex. Tjajkovskij, Wagner och Mendelssohn. Många av senromantikern Richard Strauss symfoniska dikter stod också på repertoaren. Av andra helt moderna verk för den här tiden kan nämnas Impression d'Italie från år 1890 av Charpentier och symfoni nr 1 g-moll från år 1895 av Kalinnikov. Den finländska musiken representerades av Sibelius samt av symfoniska dikten Korsholm av Järnefelt. Det kan noteras, att musik från det övriga Norden inte alls förekom.

4.2. Kaimorkestern i München 1903 - 1908

Det första året som dirigent för Kaimorkestern, från hösten 1903, stod G.S. vid sidan av Felix Weingartner och från år 1904 fyra år framåt var han ensam ansvarig för orkesterns konstnärliga prestationer. Det var under denna tid i München som G.S. själv ansåg att hans liv som dirigent på allvar tog

sin början.¹⁾

G.S. turnerade väldigt flitigt med denna orkester, inte enbart i Tyskland utan även i Österrike, Schweiz, Italien och Belgien i inalles 125 städer.²⁾ Han lade under denna tid grunden till sitt rykte som en dirigent av världsklass. För det mesta fick han ett strålande mottagande och hade stora framgångar var han än konserterade med Kaimorkestern. Otaliga är de recensioner, som lovprisar hans talang och utstrålning som dirigent.

I Finsk Musikrevy ingår följande uttalanden om G.S., bl.a. angående den första konserten med Kaimorkestern: "Till Neue Zeitschrift für Musik skrivs från Nürnberg, där Kaimorkestern konserterat: Han (Schnéevoigt) visade sig redan i entrénumret, Berlioz 'Corsar'-ouvertyr, vara en temperamentsfull och dock sorgfälligt ledande konstnär, vilket intryck ytterligare stärktes genom utförandet av Liszts Faustsymfoni. - Från Stuttgart: Kapellmästar Schnéevoigt är obestridligen att inrangeras bland samtidens bästa dirigenter: vad av den högt begåvade, temperamentsfulla orkesterledaren ännu kunde önskas skulle vara en större måttfullhet i rörelserna, vilka månggång verkar osköna och störande. Mätte han därvid ta sin berömde föregångare Weingartner till exempel, vilken nog dirigerade med tillräcklig livlighet. - Edgar Istel skriver: Hos Kaim har Weingartners efterträdare, den högt begåvade unge finländaren Georg Schnéevoigt tillträtt sin befattning och genast vid

1) Sign. Herr Z., Svenska Pressen 8.2. 1941

2) Hbl 22.11. 1922, art. G.S. 50 år

första konserten utmärkt sig med det glänsande återgivandet av Liszts Faustsymfoni och Berlioz 'Corsar'-ouvertyr.

I Musikalisches Wochenblatt skriver Herman Teibler: Abonnementangskonserterna står inte mera denna termin under Weingartner, utan är ledningen anförtrödd åt Georg Schnéevoigt. Hans program låter i alla fall ana, att han gentemot den moderna konsten kommer att ställa sig ännu försiktigare än Weingartner. Den första konserten har just försiggått, och arten och sättet, på vilket dirigenten utförde sitt program, lät oss för framtiden hoppas det bästa av Schnéevoigts dirigentbegåvning." ¹⁾ Redan från första konserten med Kaimorkestern fick således G.S. bra och uppbyggande kritik och det gick även bra i fortsättningen.

Repertoarens tyngdpunkt i München låg på musik från slutet av 1800-talet och även början av 1900-talet, således relativt nya kompositioner, samt på musik av Beethoven och 1800-talsromantikerna Brahms, Tjajkovskij och Wagner. Barockmusiken var mycket sparsamt företrädd med enbart några concerti grossi av Händel. Concerto grosso nr 10 spelades under år 1906 hela 16 gånger. Haydn, Mozart och Beethoven var alla upptagna på repertoaren. Av Haydns och Mozarts verk spelades dock enbart några symfonier, medan däremot Beethoven stod på programmet ca 100 gånger med ett tjugotal olika kompositioner. Bl.a. spelades hans femte symfoni ett trettiotal gånger. Tjajkovskijs h-mollsymfoni spelades ett tjugotal gånger, vilket var helt naturligt med tanke på denna symfonis popularitet. Av helt moderna tonsättare för den här tiden kan nämnas Richard

1) Finsk Musikrevy 1905, s. 451

Strauss, vars symfoniska dikter ofta framfördes. Andra moderna kompositioner var t.ex. En fauns eftermiddag av Debussy och Variations on an Original Theme av Elgar. Den finländska musiken representerades enbart av Sibelius och då främst av hans symfoniska dikter. Övrig nordisk musik dirigerade G.S. ganska sällan med Kaimorkestern. Det var enbart några verk av de norska tonsättarna Grieg och Svendsen, som förekom på konsertrepertoaren. Av de tonsättare som framfördes under dessa år under G.S.:s ledning, var ett tiotal samtida med G.S. själv. Han var m.a.o. inne på den linjen att det skulle framföras nya kompositioner av unga tonsättare. På det sättet hjälpte han dessa komponister att bli mera kända.

4.3. Kievs symfoniorkester 1908 - 1909

I Sibeliusmuseets Schnéevoigtsamling finns det inga uppgifter om G.S.:s verksamhet i Kiev. I alla musiklexikon framgår det dock att han under ett års tid var ledare för Kievs symfoniorkester. Denna verksamhetsperiod inföll verksamhetsåret 1908 - 1909.

4.4. Riga symfoniorkester 1909 - 1914

G.S. kom att betyda en hel del för musiklivets utveckling i Riga, bl.a. p.g.a. att han år 1909 grundade Riga symfoni-

orkester. Han turnerade också med Rigaorkestern liksom han hade gjort med Kaimorkestern. Då han tillsammans med sina 60 rigamusiker i slutet av februari år 1911 anlände till Helsingfors, kom orkestern just från en 10 dagars turné i flera tyska städer, bl.a. i Mitau, där framförandet av Sibelius väckte stor entusiasm. I Helsingfors gavs fem konserter och dessutom Puccinis opera Boheme med solister såsom M. von Frenckell och L. Lafitte.¹⁾ De fem konserterna tilldrog sig uppmärksamhet och fick bra kritik i Nya Pressen. Recensionen av den första konserten börjar i följande positiva ordalag: "Georg Schnéevoigts konsert igår med den stora berömda Rigaorkestern gestaltade sig till en ny triumf för den eminenta ledaren.

Orkestern presenterade sig såsom en första rangens sådan. Särskilt utmärkta är stråkarna./.../ Även violoncellerna ehuru blott fyra åstadkom hänförande tonal skönhet. Träblåsarna är även de utmärkta och framförallt jämna. Bleckinstrumenten är väl bemannade./.../ Men utöver allt detta är det orkesterns snart sagt fabelaktiga ensemble och konstnärliga disciplin som frapperar och framkallar beundran."²⁾

Det förekom inte ett negativt ord i recensionen. Man kan fråga sig om orkestern verkligen spelade så utmärkt. De övriga fyra konserterna recenserades av samma kritiker. Enbart efter den andra konserten kom han med negativ kritik. Det gällde bleckinstrumentens insatser, som han ansåg att G.S. alltid höll i forte, sällan i en svagare nyans, samt pukorna, som han

1) Sign. Marcus., Nya Pressen 28.2. 1911

2) Stenius, Nya Pressen 2.3. 1911

tyckte att överröstade hela orkestern.¹⁾

Även Bohemepremiären fick en strålande kritik: "Premiären av Puccinis opera på Svenska Teatern var i alla avseenden glänsande och överträffade säkerligen de djärvaste föreställningar man skapat sig. En sådan fulländning i hela uppsättningen har man väl knappast förut bevittnat hos oss." Efter den här inledningen går Axel Stenius in på solisternas presentationer. Alla solister får bra kritik. Efter det fortsätter han: "Körerna, inövade av hr Nováček, sjöng utan vank. Och orkestern - den kan inte nog prisas. Någonting så förstklassigt, så enhetligt, harmoniskt avvägt och så förfinat, hör man förvisso endast vid de främsta operascenerna. /.../ Vems förtjänsten är, det är uppenbart. Georg Schnéevoigt kan med uppförandet av Puccinis Boheme annotera en ny skön seger och till de lagrar som han vunnit i sitt hemland knyta en ny frisk och ovansklig sådan." Redan följande afton gavs operan för andra gången.²⁾

Det var under tzarväldets epok som G.S. dirigerade i Riga. Polisen fordrade att kejsarhymnen skulle spelas som inledning på programmet vid en konsert, som ägde rum på en kejserlig bemärkelsedag. G.S. kände naturligtvis till hymnen, men uppbragt över nya förtrycksåtgärder i Finland svarade han polismästaren att han inte kände till stycket. Djärvheten resulterade i sju dagars fängelsedom. Han behövde dock inte sitta i fängelse en hel vecka, men några dagar var han

1) Stenius, Nya Pressen 3.3. 1911

2) Stenius, Nya Pressen 8.3. 1911

borta från sitt arbete.

G.S. gjorde också i Riga propaganda för Sibelius musik. En kväll framförde han Finlandia. Succén tog sig så ovationsartade uttryck, att de ryska myndigheterna förbjöd vidare utförande av Finlandia. Detta resulterade i allmän förbittering inom den lettiska och skandinaviska musikpubliken och bland tyskarna. Vid följande konsert annonserades en komposition av Sibelius under namnet Impromptu. Publiken satt förväntansfull, men när orkesternumret var slut blev det stormande applåder. Stycket visade sig vara den mäktiga fosterländska tonskapelsen Finlandia, vilket gjorde den stränga polischefen rasande.¹⁾ Om detta tilltag ånyo resulterade i fängelsedom för G.S. framgår inte av tillgängliga källor.

I Sibeliusmuseets Schnéevoigtsamling finns det mycket få uppgifter om verksamhetsperioden i Riga. Av de få program som är tillgängliga får man dock en uppfattning om hurudan repertoar G.S. hade under sin tid som ledare för Riga symfoniorkester. Repertoarens tyngdpunkt låg även här i Riga på sen 1800-talsmusik, m.a.o. relativt ny musik. Det här är ett drag, som visar sig vara genomgående i G.S.s repertoarval. Barockmusiken representerades enbart av Vivaldis concerto d-moll, [*L'Estro Armonico*]. Detta verk publicerades först år 1913 och det var år 1914 som G.S. framförde nämnda komposition med Riga symfoniorkester. G.S. hade tydligen ögonen öppna för nymodigheter. Beethoven förekom igen oftast av klassicisterna. Även italienska operaarior av Donizetti,

1) Golowin, anteckningar serie IV 1914

Puccini och Verdi med solister såsom L. Lafitte, A. von Skilondz, F. Egénieff, M. von Frenckell och D. Augsburg, upptogs på programmet. Av 1800-talsromantikerna var det Brahms, med bl. alla fyra symfonier, som spelades oftast. Även Tjajkovskij och Wagner förekom flera gånger. Senromantikern Richard Strauss var väl representerad med t.ex. ett par av hans 1900-talsverk, nämligen en scen ur operan Ariadne på Naxos och finalen ur operan Salome. Andra 1900-talsverk var symfoniska dikten Falstaff av Elgar. Den här verket framfördes år 1913, samma år som det komponerades. Samma var fallet med Sibelius symfoniska dikt Luonnotar, det enda finländska musikverk förutom Finlandia, som framfördes i Riga under denna period. Romantisk svit av Reger spelades även den samma år som den komponerades, år 1912. Symfoni nr 3 av Alfvén och symfoniska dikten Traumgewalten av N. Berg var ytterligare helt moderna verk, som publiken i Riga fick lyssna till. Andra nordiska kompositioner förekom inte. Liksom var fallet då det gällde Kaimorkestern var det även i Riga En Fauns eftermiddag av Debussy, som stod för det impressionistiska inslaget i repertoaren. Av nyare kompositioner kan ytterligare nämnas Faunen och herdinnan av Stravinskij. Det borde kanske påpekas, att det inte är dirigenten, i det här fallet alltså G.S., som väljer solistnummer, utan de vidtalade solisterna. Det betyder att det inte uteslutande var G.S. som påverkade repertoarvalet. Det här gäller naturligtvis inte enbart Riga symfoniorkester utan också alla andra orkestrar, som G.S. var ledare för. G.S. tog under sin period i Riga upp verk av närmare sjuttio kompositörer. Av dem kan man med nutida mått mått hänföra ungefär hälften till mindre kända tonsättare.

4.5. Helsingfors Symfoniorkester 1912 - 1914

Redan från första stund skördade G.S. stora framgångar med Helsingfors Symfoniorkester. Den 21 september 1912 ingår dessa ord i Hbl: "I tisdags öppnade Georg Schnéevoigt musiksäsongen i Solennitetssalen med sin nyförvärvade orkester. Han mottogs med jubel av den fulltaliga publiken, som välkomnade honom i form av stormande bifallsyttringar." I en recension i Hblinovember 1912 får man läsa följande: "Helsingfors Symfoniorkester bidrog med ett makalöst bevingat spel till aftonens storframgång. I dess spets stod Georg Schnéevoigt och svängde livfullt och segervant taktpinnen, med vilken han behärskade såväl orkestern som scenen, och konstnärligt ledde det hela till ett effektfyllt och glänsande slut. Att han skytt varken möda eller kostnader för att bjuda huvudstadens publik en så värdefull tolkning av Simson och Delila förbisåg publiken ej och under smattrande applåder framkallades hr Schnéevoigt jämte kvällens solister."

Under sin tid som dirigent för Helsingfors Symfoniorkester gjorde G.S. något mycket betydelsefullt för det fortsatta musikkivet i Norden. Han gjorde Mahlers symfonier kända för den breda allmänheten, inte bara i Helsingfors, utan även i Stockholm. Under våren och hösten 1913 gjorde han framgångsrika gästspel till Stockholm med främst Mahlers symfonier på programmet. Den 30 oktober 1911 hade Helsingfors musikinstitut en Gustav Mahler-afton, under vilken van Katwyk och Funtek utförde en recitation av Mahlers symfoni nr 2 på två flyglar.¹⁾ Följande stora Mahlerverk som fram-

1) Hbl 31.10. 1911

fördes i Norden torde ha varit symfonin nr 1 i Filharmoniska orkestrernas utförande under Kajanus ledning.¹⁾ Därefter var det G.S.:s förtjänst att Mahler blev bekant i Norden.

Man kan genom G.S. och Helsingfors Symfoniorkester tala om något av en centraleuropeisk inympning i det finländska musikkivet. Detta gällde framför allt repertoaren. Typiskt för G.S. var det program som han presenterade i Helsingfors den 10 februari 1913. Först spelades symfoniska dikten Don Quixote av Richard Strauss och därefter Mahlers symfoni nr 4, alltså två mycket omfattande och krävande verk. Konserten fick en ovanligt saklig kritik av den österrikiske violonisten och Brucknerkännaren Leo Funtek, som år 1906 bosatt sig i Finland. Han skrev bl.a.: "Om man tar fulländandet som måttstock lämnade utförandet av symfonin och också av Don Quixote åtskilligt övrigt att önska vad plastisk, klangskönhet och förfining beträffar." Funtek menade också att några tempi var diskutabla, särskilt då de stod i motsats till komponisternas direkta anvisningar.²⁾ Ett drygt halvt år senare, den 27 oktober, presenterade G.S. ännu en Mahlersymfoni, den femte. Det var igen Funtek, som recenserade konserten. Han konstaterade först, att symfonin framfördes på ett utmärkt sätt, med den intensiva inspiration, ur vilken detta verk framsprungit, glänsande och plastiskt. Men efter det kommer han in på detaljer: "Tyvärr förvrängdes symfonins bild delvis starkt genom våldsamma förkortningar. Så uteblev inte mindre än 31 av scherzots 60 partitursidor. Det kan i allmänhet finnas mera än delade

1) Wallner, Festschrift till Erik Tawaststjerna, s. 141, art. Den stora konserten

2) Funtek, Tidning för musik 1913, s. 44

åsikter om förkortningarnas berättigande; i en punkt åtminstone borde alla stämma överens: att formen måste förbli orörd; men just den förstördes fullkomligt i föreliggande fall - utom det att scherzot på sätt och vis bildar centrum av denna symfoni. Även i finalen förekom ett mindre betydande, dock tillräckligt förargligt språng, också detta illa inverkan på formen. Ett första uppförande som inte visade verket fullt sådant det är.¹⁾ Inom loppet av två år, från hösten 1911 till hösten 1913, hade helsingforspubliken sålunda fått höra tre Mahlersymfonier om också delvis i stympad form.

Symfonierna nr 4 och nr 5 fick även stockholmarna lyssna till år 1913, då G.S. turnerade med sin orkester till Stockholm.

Den 2 april framfördes symfoni nr 4 i G-dur och den 1 november framfördes symfoni nr 5 i ciss-moll. Dessa gästspel blev ett memento för många, även beträffande programvalet. Slår man samman repertoaren vid de två gästspelen får man fram följande, vid sidan av en del standardverk och kända solo-konserter av Tjajkovskij, Grieg och Saint-Saëns:

Also sprach Zarathustra, Sinfonia Domestica, Till Eulenspiegel och Festliches Preludium av Richard Strauss

symfonierna nr 4 och 5 av Mahler

Lebentanz av Delius

symfonierna nr 1 och 2 och En Saga av Sibelius

pianokonserten Floden av Palmgren.²⁾

Programmen hade således en sensationellt modern prägel. I Dagens Nyheter skrev efter båda verken Peterson-Berger, i

1) Funtek, Tidning för musik 1913, s. 138

2) Wallner, Festschrift till Erik Tawaststjerna, s. 145, art. Den stora konserten

Stockholms Dagblad Ture Rangström och i Svenska Dagbladet Olallo Morales. Efter framförandet av symfonin nr 4 skrev Peterson-Berger: "ett alltigenom så betydande och genialt verk att man gott förstår, varför den tyska snusförfufts-kritiken i årtal skrivit det enfaldigaste ovet, det ömkligaste filisterklander därom." Ture Rangström: "Mahlers nu spelade symfoni i G-dur kan knappast tagas under konstnär-ligt bedömande än från rent tekniska synpunkter: denna söta, slippriga och segslitna musik, /.../" Olallo Morales: "Självt är jag onekligen ganska road av denne eklektikers orkester-vitsar, /.../ Annat än som parodi kan jag omöjligt njuta av G-dursymfonin, t.o.m. dess oskyldigt maskerade Adagio." Angående framförandet av symfonin nr 5 skrev dessa herrar, först Peterson-Berger: "Den nu framförda symfonien i ciss-moll, nr 5, är i allt raka motsatsen till den i våras spelade idylliska i G-dur. /.../ Symfonin rundar sig till en psykologisk-poetisk tondikt av oemotsäglig sanning och vältalighet." Ture Rangström: "ett stycke bråkigt pretensiös och innehållsfattig 'kapellmästarmusik' av det affekterat moderna snittet." Olallo Morales: "Huvudnumret var åter Mahler, men denna gång ej gyckelmakaren utan tragikern."¹⁾ Recensenterna nämner ingenting om G.S.s tolkning av symfonierna, men det kan dock vara intressant att veta hur olika åsikter den tidens musik-kritiker kunde ha om sådan musik som låg G.S. nära hjärtat.

Det kan här nämnas, att G.S. dirigerade Mahler även år 1916, då Helsingfors stadsorkester framförde Das Lied von der Erde och att Kajanus åter tog upp den första symfonin år 1921,

1) Wallner, Festskrift till Erik Tawaststjerna, s. 145 ff, art. Den stora konserten

men efter det försvann Mahlers namn från orkesterprogrammen i Helsingfors under resten av 1920-talet. Det dröjde ända till hösten 1932 innan helsingforsarna änyo fick lyssna till Mahler och det var igen G.S.'s förtjänst. Han dirigerade då den femte symfonin med Helsingfors stadsorkester.¹⁾ Orsaken till detta långa uppehåll i Mahlerframträdandena i Helsingfors var helt enkelt det att G.S. lämnade Finland hösten 1915 och ingen annan dirigent, förutom Kajanus, som dirigerade nämnda första symfoni år 1921, tog upp dessa stora orkesterverk.

Beträffande repertoaren kan det konstateras att barockmusiken, klassicismen och 1800-talsromantiken igen var ungefär likadant representerade som tidigare. Barockmusik förekom endast en gång med samma konsert av Vivaldi, som jag skrev om på s. 52. Av klassicisterna var det Beethoven, som oftast var på programmet och av 1800-talsromantikerna var det än en gång Brahms, Tjajkovskij och Wagner, som oftast spelades. Av senromantikerna var det som tidigare nämnts Mahler, som utgjorde tyngdpunkten i repertoaren. Även Richard Strauss förekom ofta. Av 1900-talsmusik kan ännu nämnas *Ma Mère I'Oye* av Ravel, ett verk som utfördes kompositionsåret 1912. Symfoniska dikten *Falstaff* av Elgar utfördes också under kompositionsåret, nämligen år 1913. Det nordiska inslaget i repertoaren bestod av musik av Berwald och Grieg samt symfoniska dikten *Traumgewalten* av N. Berg, komponerad år 1911 och utförd år 1914. Den finländska musiken var relativt väl representerad, vilket är förstäeligt eftersom orkestern var finländsk. Utom några verk av Sibelius var det uteslutande 1900-

1) Wallner, Festskrift till Erik Tawaststjerna, s. 144, art. Den stora konserten

talsverk som framfördes, t.o.m. några uruppföranden, nämligen violinkonserten från år 1913 och sviten "Uralte Märchen" från år 1914 av Melartin. Dessutom spelades Melartins fjärde symfoni, komponerad och utförd år 1912. Pianokonserten Floden av Palmgren uruppfördes år 1913. Av Sibelius verk kan nämnas fjärde symfonin från år 1911, som framfördes år 1914. G.S. tog upp verk av omkring fyrtio tonsättare under sin tid som dirigent för Helsingfors Symfoniorkester och repertoaren bestod till en väsentlig del av större orkesterverk. Det kan förklaras med att denna orkester var en stor symfoniorkester, som hade resurser att ta upp digra musikverk. Den behövde inte så ofta dryga ut sin repertoar med salongsbetonade kompositioner av den tidens unga tonsättare.

4.6. Helsingfors stadsorkester 1914 - 1916

G.S. var redan från hösten 1914 engagerad i Stockholms musikkliv, vilket betydde att hans tid som dirigent för Helsingfors stadsorkester åren 1914 - 1916 inte hade större betydelse för honom. Det återspeglar sig också i repertoaren. Barockmusik förekom inte alls. Beethoven och Sibelius var de kompositörer som oftast spelades. T.o.m. 1800-talsromantiken förekom sparsamt. Jag har inte hittat ett enda program där Tjajkovskijs symfoni nr 6 skulle ha utförts, men det berodde nog säkert på att orkestern inte bestod av mera än 39 - 40 musiker. 1900-talsverk av Mahler, Debussy, Skrjabin och Elgar fanns dock på programmet. Den nordiska musiken representerades enbart

av finländsk musik. Symfoni nr 5 från år 1916 av Melartin utfördes även år 1916. Tema med variationer och fuga av Aarre Merikanto spelades även den samma år som den komponerats, nämligen år 1915. Av Sibelius verk framfördes t.ex. Atenarnas sång tillsammans med Muntra musikanter. Under denna period hann G.S. dirigera verk av drygt trettio kompositörer, som till största delen enligt nutida mått mätt var namnkunniga och kända tonsättare.

4.7. Konsertföreningen i Stockholm 1914 - 1924

Det finns inte många konsertrecensioner från Stockholmsperioden i Sibeliusmuseets Schnéevoigtsamling, men följande exempel visar nog trenden i orkesterns mottagande och framgång under G.S.:s ledning. Spelåret 1915 - 1916 hade G.S. valt att bl.a. framföra Brahms alla symfonier. Angående F-dursymfonin, som spelades i slutet av december, skriver Stockholms Dagblads recensent: "Brahms F-dursymfoni, som inledde programmet, utövade nu under Schnéevoigts ledning en helt annan och starkare emotionell verkan än när Fiedler - hur stor kapacitet denne förvisso må vara - förut i höst dirigerade verket. Genast de inledande tre ackorden som i överstämman presenterar det hela symfonin behärskande grundmotivet, angavs med eruptiv våldsamt verkets huvudkaraktär, prägel av obändig trots, av heroisk vilja, som ristar i de för mänsklig strävan stängande gallren. Dirigenten gav temperamentets enhetlighet åt den symfoniska cykeln, som i mellansatserna ger

uttryck åt pastoral, kontemplativa och elegiska stämningar för att i finalen åter släppa lös stridshumöret. När första satsens huvudtema till sist återframföres och förklingar i finalens coda, var det som om en ring slutit sig: i det dramatiska kretsloppet var helheten bevarad.¹⁾ De övriga kritikerna av samma konsert fastslog enhälligt att konserten var en stor framgång.

Repertoarens tyngdpunkt i Stockholm låg på musik av Mozart, Beethoven, Brahms, Tjajkovskij, Wagner och Sibelius, men dessutom på ny svensk musik och också övrig nordisk musik. Av de ca 100 tonsättare som spelades under denna period var ungefär en fjärdedel unga skandinaviska tonsättare. G.S. satsade alltså på ung nordisk musik under sin tid som dirigent i Stockholm. Även barockmusik spelades ganska ofta i och med att nästan alla av Händels concerti grossi framfördes år 1923. Av senromantikerna spelades Mahler oftast, detta trots G.S.'s svårigheter att inöva dessa verk, som tidigare nämnts på s. 24. Det var under åren 1921 - 1923 som Mahlers kompositioner förekom på repertoaren, förutom Das Lied von der Erde, som spelades redan år 1917. Ett antal verk av Reger förekom också och ytterligare bör nämnas Hölderlinhymner från år 1921 av Richard Strauss, som framfördes år 1922. Hindemith, Stravinskij och Milhaud, som representerar 1900-talets nya strömningar, var också upptagna på programmet. Bl.a. framfördes år 1923 Kammermusik nr 1 av Hindemith från år 1921. Rätt litet finländsk musik var upptagen på programmet. Förutom Sibelius, som naturligtvis förekom oftast, spelades Järnefelt, Madetoja,

1) Citerat enligt Hbl 7.1. 1916

Melartin och Palmgren några gånger. Under G.S.:s sista år som dirigent för konsertföreningen i Stockholm, åren 1922 - 1924, dirigerade han till en stor del mindre orkesterverk. Det här berodde säkert å ena sidan på att han var tvungen att avstå från sin föresats att ta upp Mahlers samtliga verk och å andra sidan på att han redan från år 1919 var engagerad i Oslo och därför inte gav sig tid att i högre grad inöva större orkesterverk.

4.8. Filharmoniske Selskaps orkester i Oslo 1919 - 1927

Även med den här orkestern skördade G.S. stora framgångar. Som exempel kan nämnas framförandet av Beethovens nionde symfoni i maj 1922 samt gästspelet i Stockholm i februari 1927, då Osloorkestern hade två konserter, som enligt recensionerna blev festliga tilldragelser såväl till det yttre förloppet som till den konstnärliga behållningen. Vid den första gästspelskonserten framfördes Beethovens Eroica och poème för violin och orkester samt Sibelius första symfoni.¹⁾ Vid den andra konserten spelades Brahms fjärde symfoni och Tjajkovskijs "Pathetique", två av G.S.:s glansnummer. Dessutom spelades Du gamla, du fria på båda konserterna både före och efter programmet. Recensenten beskrev framförandet som glansfullt och menade att orkestern och dirigenten var på helspänn från början till slut.²⁾

1) Vretblad, Social-Demokraten 22.2. 1927

2) Pergament, Svenska Dagbladet 23.2. 1927

Angående G.S.:s repertoarval med Filharmoniska Selskaps orkester kan det nämnas, att jag i Sibeliusmuseets Schnéevoigtsamling inte stött på ett enda senromantiskt eller impressionistiskt verk. Av riktigt moderna verk förekom enbart norrmannen Alnaes symfoni i D-dur från år 1923, spelad år 1926 samt Respighis Pini di Roma från år 1924, även det verket framfört år 1926. Tyngdpunkten kan man säga att låg på norsk musik, ett naturligt parallellfall till perioden med Helsingfors Symfoniorkester med markant inslag av finländsk musik och konsertföreningen i Stockholm med mest svensk musik. Det övriga Norden representerades enbart av Sibelius, Alfvén och Nielsen. Bachs konsert i d-moll för två violiner var det enda barockinslaget medan Beethoven ensam stod för det klassicistiska inslaget med tredje, femte och nionde symfonierna samt pianokonserten nr 4 i G-dur. Att G.S. kunde ta upp sådana verk som Beethovens nionde symfoni berodde på att det i Oslo fanns stora körer, nämligen Caeciliaföreningens kör och Filharmoniskes kör, vilka båda medverkade i nämnda symfoni. Även 1800-talsromantiken förekom sparsamt. Enbart verk av Brahms, Liszt och Tjajkovskij förekom på programmet. Utgående från Schnéevoigtsamlingen var det enbart verk av ett tjugotal komponister, som G.S. dirigerade med denna orkester, vilket kan anses som ett mycket litet antal med tanke på att det ändå var åtta år som G.S. dirigerade Filharmoniske Selskaps orkester.

4.9. Residentie-Orkest i Scheveningen 1919 - 1928

Den 14 juni 1919, då sommarsäsongens öppningskonsert ägde rum, stod G.S. för första gången som ordinarie dirigent för Residentie-Orkest. Huvudsatsningen under denna sommar utgjordes av en Beethoven-cykel. Förutom alla nio symfonier framfördes bl.a. de mest kända uvertyrerna, violinkonserten och pianokonserten i G-dur med Sigrid Sundgren-Schnéevoigt som solist.

Följande sommar anordnades det bl.a. musikaftnar med holländsk, svensk och finsk musik samt musik av Wagner. Vid den holländska aftonen framfördes det främst musik av J. Wagenaar. Sigrid Sundgren-Schnéevoigt medverkade som pianosolist vid den finska aftonen. Också denna sommar framfördes en Beethoven-cykel med t.ex. den nionde symfonin och violinkonserten.

Kännetecknande för säsongen 1921 var att det spelades många nya ryska kompositioner. Beethovens nionde symfoni kom än en gång till utförande. Denna säsong stod dessutom en Tjajkovskij-cykel på programmet.

Säsongen 1922 upptogs till stora delar av en Beethoven-cykel, som avslutades med nionde symfonin. Det som ytterligare kan noteras från denna sommar var några aftnar med musik av Saint-Saëns.

Följande sommar kunde holländarna lyssna till sina landsmäns musik vid en holländsk afton. Också denna gång stod verk av

J.Wagenaar på programmet. Liksom det varit fallet under alla tidigare somrar under G.S.:s ledning framfördes Beethovens nionde symfoni även denna sommar.

Sommaren 1924 hölls det bl.a. en rysk musikafton och en Wagner-afton. Dessutom anordnades en festkonsert till de finska journalisternas ära samt en konsert i anledning av den 21:a internationella amerikakongressen. Under dessa konserter framfördes många noviteter av skandinaviska, franska, spanska och italienska tonsättare. Ytterligare kan nämnas en Tjajkovskij-konsert och utförandet av Beethovens nionde symfoni. Sigrid Sundgren-Schnéevoigt medverkade denna säsong som solist.

G.S. delade dirigentskapet med J. Wagenaar under sommaren 1925. Av större orkesterverk, som G.S. dirigerade, kan nämnas symfoni nr 1 av Kalinnikov, d'Espagne av de Falla med Arthur Rubinstein i pianopartiet, Pulcinella av Stravinskij och inte minst Mahlers femte symfoni. Det bör påpekas, att Beethovens nionde symfoni inte framfördes denna sommar. Det var enda sommaren som detta verk inte stod på programmet under G.S.:s tid som dirigent i Scheveningen.

Höjdpunkterna under säsongen 1926 var framförandet av Das Lied von der Erde och fjärde symfonin av Mahler, delar ur opera Wozzek av Alban Berg samt Beethoven-cykeln.

Framförandet av Beethovens nionde symfoni var en av höjdpunkterna också följande sommar. Det som också kan noteras, var att G.S. dirigerade flera orkesteroviteter, bl.a. ett antal holländska kompositioner.

Förutom Beethoven-cykeln bör från G.S.:s sista sommar som dirigent i Scheveningen nämnas framförandet av Schuberts större orkesterverk i anledning av att det år 1928 gått hundra år sedan Schubert dog.¹⁾

Hade G.S. stor betydelse för musiklivets utveckling i Scheveningen? Att svara på den frågan är svårt, eftersom jag inte har mycket mera att förlita mig på än ett par konsertrecensioner. Om man får tro recensionerna av G.S. jubileumskonsert i september 1928 kan det konstateras, att G.S. under de tio somrar han var verksam i Scheveningen förde musiklivet på denna ort till oanade höjder, som endast en man med hans mångsidighet, rutin och artistiska talanger kunde vara i stånd till.²⁾

Somrarna i Scheveningen var inte särskilt avkopplande och vilsamma. G.S. berättar följande i en tidningsintervju, efter det att han nyligen avslutat sina dirigentuppgifter i Holland:

" Vi hade 3 symfonikonsserter per vecka och däremellan vanlig musik samt repetitioner. Min arbetsdag började kl. 9 varje morgon och slutade sent på kvällen. Den första pausen förekom kl. 12 på dagen, men då var jag tvungen att syssla med de praktiska detaljerna för följande konsserter och så förflöt timme efter timme tills en ny repetition vidtog. Middagsrasten inföll kort före konserten på kvällen. Före mej hade ingen dirigent hållit ut längre än 5 somrar. Dirigentposten i Scheveningen är bland det mest ansträngande man kan [åta sig. .]

1) Gedenk-Album, s. 5 ff, art. 1919-1928, Het Scheveningsche decennium

2) Sign. A.d.W., Het Vaterland 8.9. 1928

Man skall presentera den allra bästa musik. Publiken har stora krav. Kritikerna fordrar förstklassiga prestationer och för holländarna är endast de bästa gott nog. Av vänner överlämnades ett praktfullt snidat skåp i holländsk stil och en del souvenirer."¹⁾

Tyvärr finns det mycket få program i Sibeliusmuseets Schnéevoigtsamling från denna verksamhetsperiod, men dessa program visar att Beethoven utgjorde en av tyngdpunkterna. En annan tyngdpunkt i repertoarvalet utgjordes av holländsk musik.

G.S. dirigerade inte mindre än ca 70 verk av holländska tonsättare.²⁾ Under sin 10-åriga verksamhet i Scheveningen framförde G.S. musik i många olika stilar allt från en glad Strauss-afton till *Das Lied von der Erde* av Mahler, talrika nyheter, den moderna franska repertoaren, populära klassiska verk m.m.³⁾ Utgående från Schnéevoigtsamlingen förekom det inte alls någon barockmusik. Brahms och Tjajkovskij spelades ett par gånger. Det impressionistiska inslaget var *La Valse* av Ravel, som spelades på jubileumskonsertern år 1928. Nordiska tonsättare som förekom på repertoaren var Sibelius, Rangström och Grieg. G.S. dirigerade väldigt många konserter i Scheveningen, vilket man förstår då han i den ovan citerade intervjun sade, att han dirigerade tre symfonikonserter per vecka och däremellan "vanlig musik", som han uttryckte sig, men beklagligt nog finns bara en bråkdel av programmen tillgängliga i Schnéevoigtsamlingen.

1) Golowin, anteckningar, intervju 1928

2) *Het Vaterland* 6.9. 1928

3) *Gedenk-Album*, s. 6, art. 1919-1928, *Het Scheveningsche decennium*

4.10. Düsseldorf stadsorkester 1924 - 1926

Den första konserten som G.S. ledde i Düsseldorf var en Beethoven-afton. Kritikern i Duffeldorfer Zeitung kunde redan efter denna första konsert konstatera att G.S. var rätt man på rätt plats. Av konstkritikern G. Luhde fick G.S. god kritik angående debuten i Düsseldorf. Det var enligt honom en fin debut, som publiken entusiastiskt gav sitt bifall åt.

Under den tid som G.S. var verksam i Düsseldorf fick publiken höra mycket nytt och intressant. Det gavs t.ex. aftnar med rysk och nordisk musik. Även här medförde G.S.:s verksamhet stridigheter, därför att hans tolkning av speciellt tysk musik inte tilltalade alla. Det här resulterade i att det bildades två läger, ett för och ett emot G.S.:s musikuppfattning. Oberörd av motståndarlägret fortsatte G.S. att leda konserterna på hög konstnärlig nivå. Det erkännande som han fick kunde dock ingen i motståndarlägret förvägra honom. G.S. åstadkom många förbättringar Düsseldorfs musikliv till fromma. Han fick igenom sitt förslag att förstärka orkestern med femtio man. Han arbetade dessutom för en tillräckligt stor avlöning av orkestermusikerna, vilket han också lyckades genomdriva. Det här resulterade i sin tur i att man kunde anställa bättre musiker, vilket höjde orkesterns konstnärliga nivå.

Avskedskonserten med stadsorkestern och musikföreningen visade att G.S. under sin tid som generalmusikdirektör i Düsseldorf skaffat sig en stor skara beundrare. W. Wessenhoeft skrev bl.a. att orkestern under G.S.:s ledning utvecklats till ett

framstående instrument och att hyllningarna, som han blev föremål för, i någon mån gottgjorde den kritik han till en början blivit föremål för.¹⁾

Repertoarens tyngdpunkt låg i Düsseldorf på större verk för både kör och orkester. Kännetecknande för programvalet var dessutom, att flera helt nya verk upptogs. Av dessa var det flera kompositioner, som under G.S.:s ledning för första gången framfördes i Düsseldorf. Under år 1925 var det inte mindre än åtta större verk, vilka fordrade både kör och orkester, som framfördes. Det kan förklaras med att det i musikstaden Düsseldorf vid den här tiden fanns flera stora körer att tillgå såsom sångföreningar, blandade körer, kyrkokörer och en operakör. Av dessa verk bör speciellt nämnas Gurre-Lieder av Schönberg, komponerade år 1911, som framfördes första gången i Düsseldorf den 19 november 1925. De övriga körverken var: Matteuspassionen av Bach
oratoriet Saul av Händel
Requiem i d-moll av Mozart
Missa Solemnis i D-dur av Beethoven
rapsodi för manskör och altsolo av Brahms
oratoriet Elias av Mendelssohn
skådespelsmusik till Byrons dramatiska dikt Manfred av Schumann.
Dessa verk representerade alltså en period, som sträckte sig ända från barockmusik till 1900-talsmusik. Det här var en imponerande samling, i synnerhet om man beaktar att all denna musik framfördes under samma år. Helt moderna verk var förutom Gurre-Lieder Regers pianokonsert i f-moll, Richard Strauss

1) 95. Niederrheinisches Musikfest in Düsseldorf 2 - 6 juni 1926, s. 47 f

pianokonsert för vänster hand, komponerad och utförd år 1925, Kammermusik nr 3 av Hindemith, även den komponerad och utförd år 1925, tre stycken ur operan Wozzek av Alban Berg, Prokofjevs violinkonsert och svit ur baletten Eldfågeln av Stravinskij. Även några helt moderna nordiska kompositioner fanns på repertoaren i Düsseldorf, nämligen symfoni nr 1 av Rangström, symfoni i D-dur av Alnaes och Helies-uvertyren av Nielsen. Dessutom dirigerade G.S. ett antal noviteter av tonsättare, som inte lyckats nå större ryktbarhet. Av sådana verk kan nämnas pianokonserten av Fritz Brand, vilken uruppfördes år 1925. Düsseldorfborna fick således lyssna till en hel del ny musik under G.S.'s tid som generalmusikdirektör i denna stad. I övrigt var repertoaren helt ordinär. Barockmusiken representerades av de två körverk som jag redan omnämnt. Beethoven spelades flitigast av klassicisterna. Det berodde i hög grad på att det anordnades två musikafteor med musik av enbart Beethoven. Ingen 1800-talsromantiker spelades särskilt ofta. Av senromantikerna kan nämnas Mahler, vars Lieder eines fahrenden gesellen och fjärde symfoni framfördes. Av finländsk musik var det enbart Sibelius symfoni nr 2 som spelades och av övrig nordisk musik framfördes, förutom nämnda verk, Griegs pianokonsert. G.S. dirigerade under denna period verk av ca femtio tonsättare, av vilka drygt en tredjedel var tonsättare, vars verk inte hör till dagens standardrepertoar.

4.11. Los Angeles filharmoniska orkester 1927 - 1929

Los Angeles filharmoniska orkester var en stor och fin orkester och G.S. kunde därför, om han så ville, ta upp sådana verk som fordrar en stor symfoniorkester. Han uppförde t.ex. Mahlers första och femte symfoni. Liksom han lyftat upp alla orkestrar som han tidigare varit ledare för, innebar även hans engagemang som ledare för denna orkester ett uppsving. På basen av artikeln "Georg Schnéevoigt Los Angelissa" i nr 6 av Suomen musiikkilehti av år 1928 kan man konstatera detta. Artikeln, som är citerad enligt New Yorktidningen "Musical Courier", nämner ytterligare att G.S., under de månader han varit verksam i Los Angeles, redan vunnit stora framgångar. Konserterna har t.ex. för första gången i orkesterns historia för det mesta varit slutsålda. Det här var anmärkningsvärt då man beaktar, att G.S. märkbart vidgade repertoaren och bl.a. under samma kväll kunde framföra två symfonier, något som inte tidigare varit fallet. Tack vare G.S. hade både musiker, publiken och pressen fått ny inspiration, vilket som vanligt berodde på G.S.:s speciella personliga egenskaper. Artikelförfattaren slutar med att konstatera, att G.S., trots sin personliga tolkning, är tonsättarna trogen och att hans framföranden av Beethoven, Brahms, Ravel, Sibelius m.m. har ursprungskänslan kvar, men samtidigt är ett bevis på hans starka, personliga tolkningsförmåga. Om man får tro på denna artikel kan man säga att G.S. kom, såg och segrade även i denna stad, vilket inte överensstämmer med Otto Anderssons åsikt om G.S.:s inflytande i Los Angeles, vilket jag omnämnt på s. 29.

År 1928 turnerade G.S. med Los Angeles filharmoniska orkester i San Francisco. Det var första gången som G.S. framträdde i den staden. Under G.S.:s tid som dirigent i Los Angeles hade orkestern ett sådant uppsving, att W.A. Clark beslöt att skicka orkestern på dess första turné utanför Kalifornien ända till Denver i öst och British Columbia i norr. Denna turné skulle börja den 29 april 1929 och pågå i fyra veckor.¹⁾ Om turnén blev av har jag inte hittat någon uppgift på. G.S. hade sin avskedskonsert tidigare i april, så om turnén genomfördes var det inte G.S. som var dirigent för orkestern.

Vid avskedskonserten blev G.S. föremål för ovationsartade hyllningar. Bertha McCord Knisely skrev i Saturday Night av den 20 april 1929 angående denna konsert, att G.S.:s inflytande på musiklivet i Los Angeles blivit så stort, att det troligen skulle få genklang i större städer runt om i hela USA.

Den tonsättare som spelades mest under perioden i Los Angeles var Tjajkovskij och därefter Schubert. I anledning av Schuberts 100-årsjubileum år 1928 anordnades det några jubileumskonserter. Det som ytterligare var framträdande i repertoarvalet var att G.S. tog upp flera verk av unga amerikanska tonsättare. Vidare rönt framförandet av Sibelius symfoni nr 2 stor uppmärksamhet och framgång. Även Mahlers verk, den första och den femte symfonin, lyckades G.S. introducera. Av moderna verk kan ytterligare nämnas Mozartvariatio-

1) Musical Leader 7.2. 1929

ner av Reger, Fragment Symphoniques ur baletten Daphnis et Chloé av Ravel samt Honeggers Pacific 231 från år 1923 och symfoniska dikt Pastorale d été från år 1920. Rameaus balettsvit var den enda barockmusik som framfördes. Beethoven förekom helt normalt, men Haydn och Mozart var helt borta ur repertoaren. Rimski-Korsakov spelades relativt ofta, likaså flera av Johan Strauss d.y.s valser. Igen var det enbart Sibelius, som representerade den finländska musiken och inte ens hans musik spelades särskilt ofta. Övrig nordisk musik förekom inte heller ofta. Det var bara Alfvén, Grieg och Nielsen, som spelades någon enstaka gång. G.S. dirigerade med Los Angeles filharmoniska orkester verk av ca sextio tonsättare. Ett flertal av dem var som sagt unga amerikanska tonsättare, av vilka de flesta inte har nått större berömmelse. Att framföra sådana här kompositioner var dock ett typiskt drag hos G.S., som på det här sättet ville hjälpa unga förmågor framåt.

4.12. Lettiska nationaloperan i Riga 1929 - 1931

Uppgifter och program från denna period är i Sibeliusmuseets Schnéevoigtsamling så gott som obefintliga. Det framgår dock, att han under höstterminen 1929 ledde Richard Strauss balett Joseflegenden och under vårterminen 1930 var det Puccinis opera Turandot, som stod på repertoaren. Under följande säsong, 1930 - 1931, framfördes Verdis opera Ernani men med Olle Karls som dirigent. G.S. dirigerade däremot symfonikonserten den

12 januari 1931 då Sigrid Sundgren-Schnéevoigt var solist i Tjajkovskijs pianokonsert. Därutöver framfördes Beethovens symfoni nr 8, Kodalys Marosszéki táncok från år 1930 samt Tjajkovskijs symfoniska dikt Francesca da Rimini. G.S. dirigerade flera operor i Riga under dessa två år, men i Schnéevoigtsamlingen framgår det inte, förutom nämnda opera, vilka det var.

4.13. Konserthusstiftelsen i Malmö 1930 - 1947

Redan den första konserten med malmöörkestern, som ägde rum den 19 oktober 1930, var en framgång för G.S. Sten Broman skrev bl.a.: "Konserthusstiftelsens inledningskonsert i går på Scania fick ett rent festligt förlopp. Inte bara i yttre måtto: en synnerligen stor publik, översvallande entusiasm i salen (även på podiet), stormande applåder, touche och blom-mor till dirigenten och så ett avslutande anförande av denne till auditoriet. Men sådant har förekommit förr. Nej, det är framför allt ur rent musikalisk synpunkt man kan beteckna gårdagens orkesterkonsert såsom en fest. Ty det är alldeles tydligt, att nu börjar Malmöörkestern att låta som en riktig orkester. /.../ Den järnhårda disciplinen, vars tydliga mål hela tiden är den på kunskap byggda entusiasmen för konserten - den har Schnéevoigt börjat med från början, och detta har, redan första konserten, resulterat i en så påtaglig upp-ryckning av denna förut ofta likgiltiga orkester, att man är tvungen att uttala sin förvåning."¹⁾

1) Broman, Sydsvenska Dagbladet Snällposten 20.10. 1930

Efter konserten den 9 november 1930 skrev Svenska Dagbladets recensent bl.a.: "Han har förmågan att gjuta nytt vin i gamla läglar: Den senaste konserten i söndags med Tschaikowskys 'Pathetique' som huvudnummer blev sålunda en avgjord seger för både dirigenten och orkestern. Det kanske mest anmärkningsvärda och glädjande är, att malmöborna visat sig uppskatta dessa musiksträvanden. Det har varit idel fulla hus och i söndags utsåldes till och med alla extra insatta platser. Något sådant har inte skådats på långa tider i Malmö, och inte heller har man hört så starka och ihållande bravo-rop."¹⁾

Upptakten på G.S.:s första säsong med konserthusstiftelsens orkester kan man konstatera att var strålande och fortsättningen blev inte sämre. Under följande hösttermin, i november 1931, dirigerade G.S. en konsert med enbart Tjajkovskijnummer. G.S. syftade med detta programval antagligen till att slå ett verkligt slag för publikintresset för orkesterns verksamhet. Det lyckades han också med på ett glänsande sätt. Konsertsalen blev så gott som fullsatt och entusiasmen överträffade det mesta av vad man fått bevittna i den vägen vid söndagsmatinéerna.²⁾

I februari 1933 upptog en av söndagsmatinéerna enbart finsk musik. Sibelius symfoni nr 6 och Palmgrens pianokonsert Flo-
den, tack vare Sigrid Sundgren-Schnéevoigts briljanta tolkning, tilldrog sig det största intresset. Sten Broman skrev

1) Svenska Dagbladet 12.11. 1930

2) Sign. -ler., Skånska Dagbladet 16.11. 1931

i slutet av sin recension med anspelning på repertoarvalet: "Träet hade här visserligen en litet sur klang till en början, men snart nog blev det bättre, och man får säga, att orkestern förtjänade en hel del av det starka bifall, som väl i främsta rummet riktades till dirigenten och de hemlandstoner han igår levandegjorde."¹⁾

Efter ett längre uppehåll i sin symfoniska verksamhet, vilket delvis kan förklaras med att G.S. från hösten 1932 hade blivit engagerad vid Helsingfors stadsorkester, gav konsert-husstiftelsens orkester en större symfonikonsert den 9 mars 1934, denna gång i Realskolans aula och inte i Scania för att genom facila priser bereda en större allmänhet tillfälle att åhöra orkestern. Trots detta var det en ganska gles publik som infann sig. Konserten hörde för övrigt inte till de mest bejublade, men G.S. lyckades dock lyfta orkestern till högsta intensitet och nyansförfining.²⁾

Den sista symfonikonserten höstsäsongen 1935 var extra festlig i och med att den tillägnades Sibelius 70-årsdag. Programmet upptog självfallet enbart verk av Sibelius: sjunde symfonin, en av de återfunna Lemminkäinensatserna, tondikten En Saga i den ursprungliga versionen samt Finlandia. I recensionerna av den här konserten påpekades det, att dessa verk är likartade till formen och har besläktade stämnings- och känslolägen, men att den fulltaliga publiken var entusiastisk och applåderade med spontan entusiasm trots detta något

1) Broman, Sydsvenska Dagbladet 6.2. 1933

2) Sign. -ler., Skånska Dagbladet 10.3. 1934

jämntjocka program.¹⁾

Recensionerna fortsatte att gå i övervägande positiva ordalag, åtminstone vad G.S. anbelangar. Det är därför av mindre vikt att från alla dessa år anföra exempel på konsertkritik. Det som däremot förtjänar att närmare beaktas är malmöörkesterns gästbesök i Stockholm i november 1942. Man torde få gå tillbaka ända till säsongen 1909 - 1910 för att kunna uppleta besök av liknande slag. Det var den vid den tiden femåriga orkestern i Göteborg, som då anlätades för att uppehålla konsertföreningens verksamhet. Liksom konsertföreningen i Stockholm hade också konserthusstiftelsens orkester i Malmö stora svårigheter att kämpa med. Fram till år 1942 hade den i aderton år kämpat under de svåraste förhållanden och ingen förändring hade skett. Repetitionerna hölls uppe på en kall och dragig vind. Det fanns ingen egentlig konsertlokal i Malmö. Dessutom var lönerna låga. Likväl arbetade orkestern om inte med glädje så med hänförelse. Trots alla svårigheter hade G.S. lyckats bibringa malmömusikerna en teknisk och konstnärlig nivå, som var imponerande. Det djärva vikingatåget till Stockholm var närmast att betrakta som ett korståg i ändamål att försöka omvända och beveka de anslagsgivande makterna till att skapa drägligare förhållanden för orkesterns arbete samt att bereda möjligheter för orkesterverksamheten i Malmö att bli en kulturfaktor i staden.²⁾ Det var G.S. själv som dryftade möjligheterna till ett gästspel med Svenska Musikerförbundets ordförande E. Eckert-Lundin, som i sin tur intresse-

1) Broman, Sydsvenska Dagbladet 9.12. 1935

2) Atterberg, Stockholms Tidningen 21.11. 1942, art. Unik konsert av husvill orkester

rade S/F Aktiebolag att ställa sig som ekonomisk garant och arrangör.¹⁾

För denna konsert fick G.S. sämre kritik. Sign. M.P. skriver i AT. den 23 november: "I tretton år säger sig denna dirigent ha uppfostrat dem enligt 'den pedagogiska metod som jag under 42 års dirigentverksamhet själv skapat åt mig'. En duktig pådrivare är han förvisso, men ack vilken ojämn och musikaliskt opålitlig ledare! Han frossar i allt som är uppenbart melodiskt, excellerar i knappt hörbara pianissimon och lever stort på råbarkade fortissimon. Men för de fina övergångarnas nyansskala, för det underbyggande formella skeende, som leder till och motiverar låg- eller höjdpunkterna, för allt som endast för en dilettant är bisaker har han ett svagt öra. Allt sådant slår han sig igenom utan annat intresse än att så fort som möjligt komma till de avsnitt som 'slår'.

Hur pass opålitlig Schnéevoigt är, visar bl.a. hans tolkning av Gunnar de Frumeries symfoniska variationer, ett av numren vid gårdagens konsert. Inte nog med att all skir, flörhöljad lyrik, som i ömsint valda orkesterklanger skimrar genom verket, nu avkläddes och framfördes i nykter nakenhet, totalt berövad sin fina stämningshalt. Det värsta var den förbluffande bristen på tonpsykologisk insikt, som här möjliggjorde en total förvanskning av en av de vackraste variationerna, den i långsam patetisk sorgmarschrytm. Nu togs den i ett tempo som kom den att närmast likna en frisk paradmarsch med sorgflor.

Det var också oklokt av Schnéevoigt att genom valet av

1) Pergament , AT. 23.11. 1942

Tjajkowskys femte symfoni riskera en direkt jämförelse med Malcolm Sargent, vars tolkning av samma verk stockholmarna hörde för en vecka sedan."

Annorlunda tongångar var det i William Seymers recension i Allehanda den 23 november: "Georg Schnéevoigts stora uppbyggande och fostrande betydelse för Malmöörkestern kan aldrig underskattas. Han har en sällspord förmåga att disciplinera och trimma en orkester och redan vid Mästersångar-förspelet märkte man den osvikliga precisionen i rytmen och lystringen hos musikerna, i fortsättningen kunde man beundra den väl modellerade klangen i Frumeries, för en landsortsorkester ganska krävande, intressanta symfoniska variationer, och till slut tolkades Tjajkowskys 'Femna' med stil och stämning, ehuru dirigenten förut gjort den mer eldande och inspirerande."

Så här olika kan alltså två recensenter skriva om en och samma konsert, vilket nog är helt förståeligt. Det är ändå helt subjektiva tankar på musiken som framförs. Pergaments recension överensstämmer för övrigt nära med Funteks åsikt om G.S.

G.S. hade vid det här laget fyllt sjuttio år, men han hade knappast nu plötsligt börjat ändra sin dirigentstil. Därför är nog tidpunkten för både Pergaments och Funteks omdömen sen. Att G.S. inte mera stod på toppen av sin konstnärsbana är dock ganska säkert.

Angående gästspelet i Stockholm kan det ännu nämnas, att det i de övriga recensionerna påpekades att valet av Tjajkovskijs femte symfoni inte var bra, eftersom symfonin, som

ovan nämnts, framförts en vecka tidigare. Även tidpunkten för konserten var illa vald. G.S. hade själv för en kort tid sedan jubilerat, Sargent hade nyligen varit i Stockholm och Furtwängler skulle dirigera om några dagar. Programutbudet i Stockholm var således rätt så stort under denna månad, vilket förklarade de gapande luckorna i salongen under malmö-orkestrernas konsert.¹⁾ Trots dessa negativa sidor kunde det dock konstateras att Malmö stad hade all anledning att känna sig stolt över sin orkester och att staden borde lära sig att uppskatta och uppmuntra den.

Under vårterminen 1947 dirigerade G.S. sina sista konserter med malmöorkestern. Han hade för dessa sista framträdanden valt enhetliga program. De tre sista konserterna var i tur och ordning en Brahms-, Mozart- och Tjajkovskijaften.²⁾ Torsdagen den 17 april dirigerade G.S. sin sista symfonikonsert som ordinarie dirigent och konstnärlig ledare för malmöorkestern. Det var med dånande och ihållande applåder som han hälsades av ett fulltaligt auditorium då han gjorde entré för att dirigera denna sin sista orkesterkonsert. När sluttonen efter Tjajkovskijs Pathetique förklingat reste sig publiken samfällt och hyllade G.S. ovationsartat.³⁾ Den absolut sista konserten med G.S. som dirigent i Malmö ägde rum den 20 april 1947. Det var en recettkonsert för den avgående maestron. Programmet upptog Beethovens symfoni nr 7 och Sibelius symfoni nr 2.⁴⁾ Därmed sattes det punkt för en uppmärksammas tid i Malmös musikhistoria.

1) Seymer, Allehanda 23.11. 1942

2) Sign. -ler., Skånska Dagbladet 24.3. 1947

3) Sign. Y.N., Skånska Aftonbladet 18.4. 1947

4) - " -

Repertoaren med malmöörkestern inriktades naturligt nog speciellt på svensk musik. Av ca 100 tonsättare var inte mindre än 20 svenska. Av de svenska kompositionerna kan speciellt nämnas Frumeries tonskapelser symfonisk ballad och symfoniska variationer från 1940-talet, Musik ur Vi från år 1932 av Alfvén, framförd följande år samt Larssons symfoni nr 3 och Nystroems Sinfonia concertante från år 1945, framförda år 1946. Även finländsk musik förekom rikligare än vanligt. Verk av sju finländska tonsättare med Sibelius i spetsen fanns på repertoaren i Malmö. Den övriga nordiska musiken var inte speciellt ofta företrädd med undantag av Nielsen. Barockmusik förekom på repertoaren med några verk av Bach, Händel, Sammartini, Caccini och Marcello. Av klassicisterna var det Mozart och Beethoven som spelades oftast. Konstellationen Brahms, Tjajkovskij och Sibelius förknippar man vid G.S.:s namn. Dessa tre var rikligt företrädda även under malmöperioden. G.S. var en ypperlig tolkare av dessa symfoniker och han hade också lärt sina orkestermusiker att spela dem på ett föredömligt sätt. Av 1800-talsromantikerna kan ytterligare nämnas Bruckner, Dvorak och Schumann, vars första symfoni spelades flera gånger. Även musik av Johan Strauss d.y. framfördes relativt ofta. Senromantikerna Reger och Richard Strauss samt impressionisterna Debussy och Ravel var helt normalt företrädda med tre till fyra kompositioner per tonsättare. Trots att vi nu var långt in på 1900-talet spelades det mycket sällan verk av helt moderna tonsättare. Förutom nämnda 1900-talsverk var det endast ett verk per man av Bartok, Prokofjev, Schönberg, Sjostakovitj och Stravinskij som framfördes under denna period i Malmö. Omkring en fjärdedel

av de ca 100 tonsättare som G.S. dirigerade med malmörkes-
tern var sådana som inte hör till dagens standardrepertoar.
Det var med andra ord nästan exakt samma förhållande som
också konsertföreningen i Stockholm hade haft under G.S.:s
tid som dirigent.

4.14. Helsingfors stadsorkester 1932 - 1941

Den 8 november 1932 fyllde G.S. sextio år och i anledning av
det anordnades det en festkonsert, men inte på själva bemär-
kelsedagen, för G.S. valde att fira dagen på så att säga neu-
tral mark i Stockholm. Den 10 november gav han under medver-
kan av Helsingfors stadsorkester denna festkonsert i Solen-
nitetssalen. Festkonserten fick ett på allt sätt glansfullt
förlopp. Då G.S. trädde upp till den blomstersmyckade diri-
gentpulten, överräckte representanter för Helsingfors stads
musiknämnd en lagerkrans åt honom, varpå även stadsorkesterns
medlemmar hyllade honom med en lagerkrans. Efter det kallade
Finlands musikerförbund honom till hedersledamot, varefter
lagerkransar från Helsingfors konservatorium samt Radioor-
kestern överräcktes. Efter det att inledningsnumret Tjajkov-
skijs fjärde symfoni klangfullt och ställvis på ett virtuost,
sätt genomförts, överräckte Bengt Carlson på sällskapet Munt-
ra Musikanter vägnar en lagerlyra, varefter Ossian Fohström
personligen hyllade jubilaren som gammal vän och studiekam-
rat. Efter pausen var Sigrid Sundgren-Schnéevoigt solist i
Cesar Francks symfoniska variationer, där dirigenten och

orkestern spelade en betydande roll i den helgjutna prestationen. Som slutnummer gav G.S. ett av sina bravurstycken, nämligen symfoniska dikten Tod und Verklärung av Richard Strauss och därmed var den på alla sätt lyckade festkonserten över och lämnade enligt Selim Palmgren kvar ett vackert minne.¹⁾

Hurudan Beethoventolkare G.S. ansågs vara får man en liten uppfattning om då man läser Elmer Diktonius recension i Nya Argus 1933:1: "Professor Schnéevoigts mogna mästerskap framträder måhända nuförtiden aldrig i en så klar dager, som då han underordnar sin våldsamma impulsivitet det klassiskas avkylande linjer - en sorts medveten sotto voce av ädlaste sort. Tidigare, speciellt vid konfrontation med modernistiska saker, har Schnéevoigt ofta verkat som ett fotografiskt negativ, framkallat av kompositionernas salter och syror, men nu framkallar han själv." Nu kommer Diktonius in på det som tidigare berörts, nämligen det att G.S. inte mera var en lika kraftfull dirigent som tidigare. Enligt recensenten kompenserar G.S. denna brist med annat. Huruvida G.S. kommer upp till den nivå som han under tidigare år hade varit på kan dock ifrågasättas. Diktonius fortsätter: "Vad han förlorat i överväldigande kraft har han återvunnit i övertygande gestaltningförmåga; man ser denna konst, ej blott hör den, men det är ej dirigenten man ser, utan musiken där bakom, dess glitterguldspröda själ.

Så var också fallet med Beethovens sjätte, den pastorala, vilken inledde säsongens sista symfonikonsert. Det blev inte

1) Palmgren, Hbl 11.11. 1932

så mycket programmusik som gubben kanske själv tänkt sig, men desto mer, en desto rikare känslomålning, poängtering av denna herde- och bondeidylls inre värden - den grönblå naturerotiska scenen vid bäcken var som en bit saftig natur, omsluten av en sommarvarm mänskohand. Åskvädret gavs med en aplomb som skulle ha hedrat teaterhimplens förste maskinmätare; slagverkets huvudstupa framstörtande tapa-tapa-tapa-klang modernare än man hade väntat sig. Förresten är första satsens huvudtema trots sitt brunlätta oboepuder en uppnäst rokokoherdinna som niger och ler. Så rikligt har vi ej njutit av pastoralen på länge." Den första säsongen under G.S.:s ledning var avslutad på ett bra sätt.

Helsingfors stadsorkester hade intensiv verksamhet i slutet av våren 1934. Först bidrog orkestern till kalevalafestligheternas program i slutet av maj. Särskilt intressant blev konserten genom uppförandet av tre Sibeliuskompositioner. Det var två satser ur Lemminkäinensviten och tredje satsen ur Kullervosymfonin.¹⁾

I månadsskiftet maj - juni företog G.S. med sin orkester en lyckad konsertturné till London. Av de tre konserterna gavs de två första för fullsatt salong och även den tredje konserten gavs inför i det närmaste fullt hus. Orkestern fick mycket bra kritik för sina framträdanden. Bl.a. Times musikkritiker, som t.o.m. brukade bemöta en konstnärligt fullödiga orkester som Berlins filharmoniska orkester relativt kallt, formligen slösade lovord på orkesterns prestationer. Att turnén blev

1) Palmgren, Hbl 28.5. 1934

så framgångsrik berodde enligt G.S. främst på två omständigheter. För det första hade alla inom orkestern arbetat intensivt. I stort sett hade G.S. med sin orkester förberett sig två år på uppgiften. En annan omständighet var enligt G.S. att han så grundligt kände till londonorkestrarnas svagheter och visste, att deras svagheter just utgjorde hans och stadsorkestrarnas styrka. Här kan även nämnas, att under den senaste större konsertturné som orkestern hade företagit, det var till Paris år 1900, var 90 % av orkestrarnas medlemmar utlänningar. Nu, år 1934, utgjordes orkestrarnas medlemmar till 90% av finländare.¹⁾ Det var Sibelius kompositioner som tilldrog sig det största intresset. Också i övrigt var det enbart finländsk musik som framfördes, förutom Elgars uvertyr Cockaigne. Dessutom gjorde His Masters Voice skivinspelning av Sibelius fjärde symfoni, symfoniska dikt Luonnotar med sopranen Helmi Liukkonen som solist samt av Sibelius sjätte symfoni. De två förstnämnda verken spelades in direkt från konserten medan sjätte symfonin gjordes i studio.²⁾ Skivinspelningen av det sistnämnda verket kom i Amerika anses som den bästa Sibeliusinspelningen. Det bör här påpekas att de här inspelningarna inte gjordes med bandspelare. Den första bandspelaren togs nämligen i bruk år 1935. His Masters Voice spelade i stället in musiken direkt på normalskivor.

På hemvägen från London visade G.S. i Malmö vad hans åttiofem man starka orkester förmådde. Sten Broman skrev i Sydsvenska Dagbladet Snällposten av den 9 juni: "Det visade sig

1) Svenska Pressen 11.6. 1934

2) Uusi Suomi 11.6. 1934

också från början, att denna orkester verkligen var förstklassig, utomordentligt väl besatt i snart sagt varje stämma och därtill ytterst väldisciplinerad. Exaktheten i insatser och fraseringar övertygade en om, att Finlands nationalorkester utan minsta tvivel hör till de allra bästa orkestrarna i Norden."

Den 14 september 1934 firade Helsingfors stadsorkester 20-årsminnet av sin tillvaro med en utomordentligt lyckad och stämningsfull Beethovenkonsert.¹⁾ I slutet av samma månad anordnades i Oslo en s.k. nordisk musikolympiad. Den 28 september var turen kommen till G.S. och Helsingfors stadsorkester. Konserten bestod enbart av finländsk musik. Sibelius symfoni nr 7 ådrog sig den största uppmärksamheten.²⁾

Säsongen 1935 - 1936 var en jubileumssäsong, men jubileet gällde inte denna gång G.S. utan Sibelius, som i december 1935 fyllde 70 år. Samtliga konserter under hösten och en stor del av konserterna under våren gick i Sibelius anda på det viset att det till varje konsert upptogs en Sibeliussymfoni. På så sätt framfördes Sibelius samtliga symfonier under detta spelår.

I samband med finska veckan i Stockholm i april 1936 ingick en festkonsert under medverkan av Helsingfors stadsorkester under G.S.:s ledning. Konserten upptog enbart verk av Sibelius. Kurt Atterberg skrev i Stockholms Tidningen av den 21

1) Hbl 15.9. 1934

2) Sign. R.M., Aftenposten 29.9. 1934

april: "Och så tolkar Schnéevoigt Sibelius verk med en inlevelse och ett temperament parade med dirigentvirtuositet, som inte blott ställer honom i särklass utan som gör honom till nummer ett bland Sibelius-interpreter." Också följande dag skänkte orkestern stockholmarna musikalisk underhållning men denna gång per radio. Programmet innehöll kompositioner av Klami, Madetoja, Raitio och Sibelius.¹⁾ Detta skandinaviska samarbete uppskattades väldigt mycket och gav mersmak.

För följande spelår, 1936 - 1937, hyste G.S. stora planer i vilka ingick gästspel med bl.a. Guila Bustabo och Arthur Rubinstein. Dessa planer blev förverkligade. Den 30 oktober var Guila Bustabo solist i Sibelius violinkonsert och den 24 november framförde Arthur Rubinstein Rachmaninoffs piano-konsert nr 2. Nämnas kan även att det under oktober och november 1936 anordnades ett radiomusikaliskt samarbete de nordiska länderna emellan. Det var Finland som gav den första av dessa nordiska konserter. Under G.S.:s ledning spelade Helsingfors stadsorkester utomordentligt klangfullt och vackert kompositioner av Madetoja, Raitio och Sibelius.²⁾

Under år 1937 från april till september var G.S. verksam i Australien. Toivo Haapanen vikarierade G.S. som ledare för Helsingfors stadsorkester under vårsäsongen.³⁾ Under höstterminen dirigerades konserterna av ett antal gästdirigenter tills G.S. fr.o.m. den 29 oktober åter stod som dirigent för orkestern.⁴⁾

1) Stockholms Tidningen 22.4. 1936

2) Sign. X., Nya Argus 17.10. 1936

3) Hbl 19.3. 1937

4) Hbl 25.5. 1937

Stadsorkestern var redan i början av säsongstarten år 1938 i ypperlig form enligt Nils-Erik Ringbom i Svenska Pressen den 1 oktober. Men så hade den också under hela september månad metodiskt tränats upp av sin konstnärliga ledare G.S., som t.o.m. dirigerat varje söndagsmatiné. Recensionen gällde säsongens andra symfonikoncert.

Angående en Tjajkovskijmatiné i mars 1939 får man läsa följande: "Stadsorkesterns Tschaikowskimatiné var till trängsel besökt - ett bevis på den ryska mästarens stora popularitet hos oss. Femte symfonin hör sedan gammalt till professor Schnéevoigts glansnummer. Man kan tryggt påstå att han igår helt enkelt överträffade sig själv i fråga om intensiv gestaltningskraft, raffinerad nyanseringskonst och virtuosmässig slagteknik. Orkestern presterade under denna elektriserande ledning ett i alla avseenden förstklassigt spel. Bifallet var ovationsartat."¹⁾

Efter den sista symfonikonserterna under våren 1939 konstaterade Selim Palmgren i Hbl av den 6 maj, att Klami hade all anledning att vara G.S. och stadsorkestern tacksam för det praktiga utförandet av hans symphonie enfantine.

En extra konsert hölls ännu den 19 maj. Programmet tillägnades Wagner till största delen. Utförandet stod på en hög konstnärlig nivå enligt Nicolai van der Pals i Hbl av den 20 maj.

Under hösten 1939 gav Helsingfors stadsorkester bl.a. en

1) Palmgren, Hbl 27.3. 1939

Sibeliusmatiné i november. Huvudnumret var femte symfonin. Publiken föreföll intresserad och tacksam att döma av de intensiva applåderna.¹⁾

År 1939 var G.S. i enlighet med stadens tjänstemannastadga skyldig att avgå från sin post som dirigent för Helsingfors stadsorkester, då han den 8 november skulle fylla 67 år, om inte fullmäktige beviljade honom rätt att kvarstå. Musiknämnden föreslog dock, p.g.a. G.S.:s eminenta egenskaper som ledare för stadens symfoniorkester, att han skulle berättigas att kvarstå ytterligare ett år. Tre av musiknämndens medlemmar hade t.o.m. uttalat, att de med tillfredsställelse skulle se, att G.S. skulle beviljas rätt att fortsätta tre år. Stadsstyrelsen förordnade förlängning av mandattiden på ett år framåt.²⁾ Det blev så att G.S. fick kvarstå ett år till fram till den 8 november 1940. I Åbo Underrättelser av den 11 november 1940 stod att läsa följande: "Inom musiklivet i hemlandet har dirigentfrågan vid Helsingfors stadsorkester tilldragit sig ett inte ringa intresse även utanför huvudstadens gränser. Beslut har nämligen numera fattats om att orkestern skall få ny dirigent.

Den hittillsvarande dirigenten, professor Georg Schnéevoigt, som sedan 1932 beklätt denna post, berättigades i fjol att kvarstå i tjänsten till den 8 dennes, då han fyllde 68 år." Vid årsskiftet 1940 -1941 gick ansökningstiden för platsen som dirigent för stadsorkestern ut. Den hade då lediganslagits för flera månader sedan. Det visade sig att det

1) Palmgren, Hbl 6.11. 1939

2) Hbl 1939 (datum okänt)

var rätt många som ville efterträda G.S., bl.a. Toivo Haapanen och Tauno Hannikainen.¹⁾

G.S. hade efter krigsutbrottet utverkat tjänstledigt åt sig, vilket förklarar att han under år 1940 inte dirigerade en enda konsert med Helsingfors stadsorkester. Dessutom var han detta år gästdirigent i Australien under sex månaders tid.

Den 14 mars 1941 gav G.S. sin avskedskonsert med Helsingfors stadsorkester. Leo Funtek skrev i Svenska Pressen av den 15 mars, att programvalet var ett koncentrat av det som låg G.S. närmast hjärtat, nämligen ett urval av Sibelius orkesterverk, i vilka han ofta förut givit sitt bästa och som i avskedskonserten skänkte den största högtidlighet. Funtek fortsätter: "En gripen publik sparade inte på entusiastiska ändlösa hyllningar och en mängd korporationer såväl som enskilda konstväänner uppvaktade med kransar och blommor. Den vackraste gåvan kom dock från Stadsorkestern i det den uppbjöd hela sin kraft och förmåga för att ännu en gång uppfylla sin mångåriga dirigents alla intentioner och förläna klingande glans åt hans inre upplevelser." Det här var dock inte sista gången som G.S. stod inför Helsingfors stadsorkester. Ända till sitt sista år återkom han regelbundet som gästdirigent för sin gamla orkester.

I en telefonintervju med G.S. i Hbl av den 2 juli 1932, alltså före det han tillträdde posten som dirigent för stadsorkestern, menade han att han helst av allt skulle vilja

1) Sydsvenska Dagbladet 3.1. 1941

göra sig till tolk för finländska kompositörer. Den önskan realiserade han med Helsingfors stadsorkester, för repertoarens stora tyngdpunkt låg just på finländsk musik med Sibelius i spetsen. Många verk av yngre finländska tonsättare rymdes med på repertoaren, bl.a. A. Anderssens symfoni nr 2 från år 1938, framförd samma år, karelsk rapsodi, kalevalasvit och symphonie enfantine av Klami, Melartins symfoni nr 6 och A. Merikantos symfoniska dikt Pan för att nämna de allra modernaste finländska kompositionerna. Det övriga Norden var däremot mycket klen representat med enbart Griegs pianokonsert, likaså barockmusiken med endast en komposition av Bach. Klassicismen representerades främst av Beethoven med tredje, femte och sjätte symfonin samt fjärde och femte pianokonserten och violinkonserten. Av 1800-talsromantikerna var det som vanligt Brahms, Tjajkovskij och Wagner som framfördes oftast, trots att de ändå förekom relativt sparsamt. Endast ett senromantiskt verk framfördes, en symfonisk dikt av Richard Strauss, likaså ett impressionistiskt verk, Le Poème de l'extase. Det kan poängteras att inte ett enda verk av Bartok, Prokofjev, Schönberg, Stravinskij och Sjostakovitj fanns på repertoaren. Av helt moderna verk kan dock nämnas Maskinernas musik av A. Mosolov, vilket fick ett mycket dåligt mottagande. Det var enligt Sibeliusmuseets Schnéevoigtsamling verk av enbart ca fyrtio tonsättare, som framfördes under denna period, vilket var ett relativt litet antal om man t.ex. jämför med malmöperioden, under vilken G.S. dirigerade kompositioner av ca 100 tonsättare. Med Helsingfors stadsorkester framförde G.S. nästan enbart sådana tonsättningar, som hörde till 1930-talets standardrepertoar.

4.15. G.S. som gästdirigent

Den verksamhet som G.S. bedrev som ordinarie dirigent på ovan nämnda orter utgjorde inte hela hans livsverk som dirigent. En ytterst viktig sida av hans musikaliska verksamhet var hans uppträdanden som gästdirigent. Dessa gästspel omfattade de flesta större städer i Europa och dessutom USA:s och Australiens större musikcentra. Samma förtjusning hos publiken och erkännande av kritikerna som i London och Rom väckte han i Berlin och Paris för att inte tala om New York och de större städerna i Australien för att nämna några av de gästspelsorter, där han skördat stora framgångar. Dessa gästspel hade stor betydelse för finländsk musik. Omständigheterna gjorde G.S. till något av en kosmopolit och han ansåg att han hade en stor uppgift att fylla med att göra utlandet bekant med den finländska musiken. Det finns väl knappast någon musikstad i Europa av betydelse, där G.S. inte dirigerat något verk av Sibelius.

Flera av de orkestrar som G.S. under en period varit ordinarie dirigent för besökte han även ofta i egenskap av gästdirigent. De här orkestrarna var Helsingfors stadsorkester, konsertföreningen i Stockholm, Filharmoniske Selskaps orkester i Oslo, Residentie-Orkest i Scheveningen samt konserthusstiftelsens symfoniorkester i Malmö.

Berlins filharmoniska orkester

G.S. framträdde flera gånger som gästdirigent för Berlins

filharmoniska orkester, närmare bestämt åren 1901, 1902, 1904, 1918, 1922, 1923, 1924 och 1943. År 1904 dirigerade han verk av Beethoven, Saint-Saëns, Tjajkovskij och Richard Strauss. Åren 1918 och 1943 koncentrerade han sig enbart på finländsk musik. Förutom Sibelius framfördes år 1918 pianokonserterna Floden av Palmgren och Pacius tonsättning av Vårt land. År 1943 framfördes sångerna Alte Kirche, Am Kirchenstrande, An das Lied, Fjeldenlied och Grabesnacht av Kilpinen med von Ronacher som solist samt karelsk rapsodi av Klami och symfoni nr 5 av Melartin. År 1918 dirigerade han två konserter med samma program, en i Berlins och en i Stuttgart. Åren 1922 och 1923 dirigerade G.S. mest klassicistiska och romantiska verk. Utöver det framfördes Sibelius symfoni nr 2 och Regers Hillervariationer samt dessutom år 1922 La Valse av Reger och år 1923 svit ur baletten Våroffer av Stravinskij. År 1924 framförde G.S. enbart verk av Beethoven, nämligen en hel Beethoven-cykel och det med stor framgång.

Bostons symfoniorkester

Samma år som G.S. dirigerade Beethoven-cykeln i Berlin hann han också besöka Bostons symfoniorkester. Där dirigerade han klassicistiska verk och dessutom symfoniska dikten Don Juan av Richard Strauss och Sibelius symfoni nr 2.

Augusteum

Två gånger gästdirigerade G.S. romorkestern Augusteum, åren 1914 och 1925. Det förstnämnda året hade han valt att fram-

föra verk av Sibelius, Brahms, Richard Strauss och Glière och 1925 dirigerade han Alfvén, Tjajkovskij, Wagner, Richard Strauss och Ravel, således en helt ordinär repertoar. Det var Sibelius första symfoni som framfördes år 1914.

Londons symfoniorkester

Londonborna hade år 1934 fått bekanta sig med Helsingfors stadsorkester under G.S.:s ledning. G.S. var då redan känd i London efter hans besök som gästdirigent för Londons symfoniorkester åren 1925 och 1930. Dessa två gästspel följdes ytterligare av ett år 1938. Första gången framfördes klassicistiska verk samt dessutom Bowens altviolinkonsert. Följande gång spelades enbart Richard Strauss och sista gången var det Brahms, Tjajkovskij och Sibelius som stod på programmet. Denna gång var det Sibelius femte symfoni som kom till utförande.

Paris filharmoniska orkester

Åren 1927 och 1929 gästdirigerade G.S. Paris filharmoniska orkester. Båda gångerna spelades verk från klassicismen och 1800-talsromantiken. Därutöver stod orkestersviten Háyry János av Kodály från år 1927 på programmet. Den framfördes år 1929.

Madrids symfoniorkester

Madrids symfoniorkester besöktes av G.S. år 1929. Även här dirigerade han Kodálys orkestersvit. Andra moderna komposi-

tioner var baletten *El sombrero de tres picos* av de Falla från år 1919 samt Stravinskis svit ur baletten *Eldfågeln* från år 1910. Ytterligare spelades klassicistiska och romantiska verk samt symfoni nr 1, *Finlandia* och *Valse Triste* av Sibelius.

Prags filharmoniska orkester

Då G.S. år 1936 gästdirigerade Prags filharmoniska orkester spelades det enbart finländsk musik. Förutom en vanlig konsert anordnades det även en radiokonsert. På den vanliga konserten framfördes karelsk rapsodi av Klami och pianokonserten *Floden av Palmgren*. På radiokonserten framfördes symfoniska dikten *Kullervo* av Madetoja och symfoniska dikten *Lemminkäinen* och *Saaris jungfrur* av Sibelius.

Australien 1937

De längsta gästspelsperioderna hade G.S. i Australien. Det var under åren 1937 och 1940, vilket jag nämnt på s. 34 och 87. Under år 1937 studerade han främst in Sibelius symfonier och symfoniska dikter.

G.S. begav sig först till Danmark för en tids rekreation och fortsatte färden den 25 mars. Då flög han på det engelska flygbolagets australienrutt. Resan tog hela 13 dagar med en daglig flygtid på tio timmar. Det kunde ha gått så illa, att G.S. aldrig skulle ha kommit fram till Australien. Han skulle nämligen ha åkt från London, men i sista minuten beslöt han

sig att resa från Paris istället. I Frankrike fick han veta, att det plan som han ursprungligen skulle ha rest med, stör-tat och att de fem ombordvarande dödats. Trots denna uppska-kande nyhet steg G.S. med fullständigt bibehållen jämvikt ombord på nästa plan och flög iväg till Australien.¹⁾

G.S. skördade stora framgångar i Australien. Det framgick tydligt av alla australiensiska tidningar, som man hade att tillgå i Finland. I Hbl av den 2 september 1937 får man bl.a. läsa: "Professor Georg Schnéevoigts australiska turné har i fortsättningen gestaltat sig minst lika väl som den lysande starten lovade. Publik som kritik är ett enda soligt undran-de över den finländska gästens enastående förmåga som dirigent på estraden, som lärare, som musikalisk personlighet. I 'The Sydney Morning Herald' får man läsa, att Georg Schnéevoigt gjorde ett helt enkelt överväldigande intryck på publiken. 'En mästare som han' fortsätter artikelförfattaren, 'skapar med ett aldrig så ofullkomligt material något, som endast kan tolkas som sann konst på dess högsta stadium. Georg Schnée-voigt är bland dirigenter vad Hubermann är bland violinens mästare. Han siktar först och främst mot ett intryck av kon-centrerad energi. Om han vid utarbetandet av ett verk finner, att han kan nå målet endast genom att uppoffra polityren och mjukheten på ytan så tvekar han inte att göra offret.'" Öv-riga tidningar såsom "The Daily Telegraph" och "The Sun" skriver i liknande positiva ordalag.

I Melbourne var G.S.:s avskedskonsert ett evenemang vars like

1) NDA 23.10. 1937

man enligt pressen fick leta efter och som minne av hans insats i stadens musikliv lät Melbournes symfoniorkester göra en grammofonupptagning av Sibelius sjunde symfoni sådan den framfördes den 21 augusti under G.S.:s ledning i Melbourne. Skivan överräcktes sedermera åt Sibelius som en gård av vördnad och beundran från Melbournes orkester.¹⁾ Hurudan skivinspelning det denna gång var frågan om framgår inte. Troligen var det en s.k. lack-inspelning.

Under dessa månader dirigerade G.S. sammanlagt ca 40 konserter med de fem symfoniorkestrarna i städerna Adelaide, Brisbane, Melbourne, Perth och Sydney, vilka jag omnämnt på s. 35. Repertoarens tyngdpunkt låg på finländsk musik med Sibelius i främsta rummet. Dessutom spelades karelsk rapsodi av Klami, symfoniska dikten Kullervo av Madetoja, pastoralsvit av Palmgren, symfoniska dikten Joutsenet av Raitio samt den helt moderna kompositionen Kyllikin ryöstö av Aarre Merikanto från år 1935. Övriga kompositioner från 1930-talet var Nursery Suite av Elgar och Magyar Képek av Bartok. Det övriga Norden representerades enbart av Alfvén och Grieg. Barocken och klassicismen förekom helt normalt med Bach, Händel, Mozart och Beethoven. Av 1800-talsromantikerna spelades Johan Strauss d.y., Tjajkovskij och Wagner oftast och av senromantikerna förekom det verk av Mahler och Richard Strauss. Av 1900-talsmusik kan ytterligare nämnas Prokofjevs symfoni nr 1 och uvertyr på ett judiskt tema. Repertoaren i Australien under denna period hörde så gott som uteslutande till 1930-talets standardrepertoar.

1)Hbl 29.9. 1937

Australien 1940

I Sibeliusmuseets Schnéevoigtsamling finns det mycket få uppgifter från australienvistelsen år 1940, men det framgår dock att den finländska musiken denna gång spelade en mindre betydande roll än under år 1937. Enbart Palmgrens pianokonsert Floden och Sibelius Belshazars gästabud och symfoni nr 4 förekom på programmet. Det som kan noteras är att två svenska kompositioner från år 1937 framfördes, Larssons symfoni nr 2 och Wirens Serenad för stråkar. Av helt nya kompositioner kunde den australiensiska musikpubliken ytterligare höra Prokofjevs svit Romeo och Julia från år 1936. I övrigt var programvalet utan utropstecken. Musik från det övriga Norden, barockmusik och impressionism saknades. I stället förekom det italiensk operamusik i liten skala, musik som G.S. inte alls dirigerade under sin vistelse i Australien under år 1937. G.S. dirigerade verk av närmare trettio tonsättare under denna tid och såsom var fallet även under den förra australienvistelsen dirigerade G.S. till största delen musik, som hörde till den tidens standardrepertoar.

National Broadcasting Corporations symfoniorkester 1939

Den 28 september dirigerade G.S. NBC:s orkester i New York. Huset var utsålt. Konserten gavs med verk uteslutande av Sibelius, Finlandia, andra och sjunde symfonin samt Lemminkäinensviten. Konserten upptogs på plattor (lackskivor?) och sändes följande dag på kortvåg på NBC:s egen bekostnad två gånger över hela USA och Europa, med särskild adress till de nor-

diska länderna. Framförandet blev en enorm succé. Tidningarna framhöll att man aldrig upplevat något liknande, inte ens när Toscanini dirigerat. Efter konserten inkallades G.S. aderton gånger och nio gånger reste sig orkestern och hyllade honom. Den 30 september avreste G.S. från New York. Han hade gjort sin insats för Finland och Norden. Från Finlands minister Procopé hade G.S. fått ett telegram som löd: "Varmt tack för storartad insats till bekräftande av Finlands ställning och anseende i detta land. Lycksam resa. Hjärtlig hälsning." Efter den här konserten kunde man säga att G.S. verkat som Finlands ambassadör i USA.¹⁾

På alla dessa orter, förutom i Paris, dirigerade G.S. finländsk musik och främst Sibelius, så man kan verkligen säga, att han gjorde utlandet bekant med finländsk musik. Utöver nämnda orkestrar gästdirigerade G.S. inte mindre än 26 orkestrar på större och mindre orter runt om i Europa. Det betyder att han under sin tid som orkesterdirigent dirigerade sammanlagt ca 60 orkestrar. I den här summan ingår också de orkestrar, som jag inte vet namnet på och som alltså inte finns bland förkortningarna.

4.16. Allmän kommentar till G.S. repertoar som dirigent

G.S. framförde under de närmare femtio år som han fungerade som dirigent verk av omkring 350 tonsättare. Av dem var 19 finländska kompositörer. Han dirigerade 41 olika kompositioner av Sibelius. Av Melartin dirigerade han 10 verk varefter

1) Schiller, Sydsvenska Dagbladet Snällposten 22.10. 1939, art. Som Finlands ambassadör i USA 1939

följde flera tonsättare, som förekom på repertoaren med fem till sex verk. G.S. tog upp verk av 26 svenska tonsättare av vilka Rangström med 10 och Alfvén och Berwald med 8 olika kompositioner spelades oftast. Sammanlagt 15 danska och norska kompositörer rymdes med i G.S.:s repertoar. Av de danska kompositörerna var det helt naturligt att Nielsen med 11 olika verk spelades oftast och av de norska var det naturligtvis Grieg, som med 15 kompositioner placerade sig i toppen. Lika självklart var det att Bach med 16 kompositioner och Händel med 20 kompositioner förekom oftast av barockmästarna. Den klara linjen fortsätter. G.S. dirigerade 33 verk av Mozart och 30 verk av Beethoven medan 14 verk av Haydn framfördes. Italienska operaarior förekom med jämna mellanrum och här var det Verdi, som med 10 olika kompositioner spelades oftast. Av 1800-talsromantikerna var det ett tiotal, som G.S. dirigerade åtminstone 10 olika verk av. Tjajkovskij förekom med 34 verk, Johan Strauss d.y. med 25, Dvorak med 24, Wagner med 20 och Brahms med 19 verk för att nämna de romantiker, som förekom oftast på G.S.:s repertoar. Jag nämnde tidigare italiensk operamusik och då kan jag också nämna fransk operamusik från 1800-talet. Av Bizets och Gounods musik framfördes 5 olika verk. Av senromantikerna placerade sig Richard Strauss klart i toppen med 20 kompositioner medan 11 verk av Mahler framfördes. Impressionismen representerades främst av Ravel med 8 verk och Debussy med 7 verk. Det neoklasiska inslaget bestod av 6 verk av Elgar. G.S. framförde ytterligare musik av 9 välbekanta tonsättare, som man kan säga att representerar 1900-talets nya strömningar. Dessa tonsättare var Bartok, Hindemith, Honegger, Kodály,

Prokofjev, Schönberg, Sjostakovitj och Stravinskij. Av de här kompositörerna dirigerade G.S. 5 verk av Prokofjev, vilket var mest i denna grupp. Trots det kan man säga att Prokofjev var relativt litet representerad. Av Stravinskijs musik framförde han 4 verk. Att G.S. inte hade så mycket s.k. modern klassisk musik på sin repertoar kan förklaras med att han inte hade så stor förståelse för sådan musik. I en intervju med Elsa von Born i Hbl den 12 februari 1927 säger han bl.a.: "Ja, väl, Stravinskij gick an så länge han varierade sina temata ur de ryska folkskådespelen, men då han begynte ösa ur sin egen källa, så flöt allt samman i denna moderna internationella bolschevikmusik. Det är som att spela Händel bakfram och upp och ner." Fastän det faller utanför ramen vill jag också framföra G.S.'s åsikt om jazz, som han lade fram den i samma intervju: "Min åsikt om jazzmusik, ja, det är det rysligaste jag vet. Det är bara fasliga, osköna ljud, som bildar ett tonlöst virrvarr."

Efter det att jag omnämnt alla dessa kompositörer återstår det ännu omkring 300 tonsättare, som G.S. hade på sin repertoar som dirigent. De flesta av dem levde kring senaste sekelskift och hade namn som t.ex. Alvars, Boito, Conus, Depret, Fischer, Gilles, Hoch, Joncières, Kaminski, Langenbeck, Meiner, Nesvadba, Ortega, Poot, Rheinhardt, Scheinpflug, Tosti, Windsperger, Vollstedt och Zumpe. Namn i stil med dessa säger antagligen dagens konsertpublik föga. Att G.S. dirigerade musik av så många tonsättare berodde på att han var verksam på så många olika orter och därigenom kom han också i kontakt med musik, som inte framfördes så ofta.

4.17. G.S. och dirigeringstekniken

Detta avsnitt har jag främst byggt på artiklarna "Nykyaikainen orkesterinjohtaja" och "Georg Schnéevoigt och dirigeringstekniken". Den förra artikeln är författad av G.S. själv. Den ingick i SM nr 5, mars 1927 och publicerades senare i New Yorktidningen Musical Courier, i Aftenposten i slutet av 1930-talet samt i Musikern nr 9 av år 1940. Artikeln hette då "Om modern dirigeringskonst". Den senare artikeln är författad av sign. Scanius och skrevs i anledning av G.S.:s 70-årsdag. Den här artikeln ingick i den rikssvenska tidskriften Musikern av år 1942 i nr 22.

G.S. börjar den förstnämnda artikeln med att konstatera, att Hans von Büllows framträdande i slutet av 1800-talet var epokgörande för den moderna dirigeringskonsten. G.S. menar vidare att det före dennes tid inte förekom någon djupare tolkning av de orkesterverk som framfördes. Kapellmästarens uppgift var bara att hålla ihop orkestern genom att slå takt. Berlioz har angående dirigeringskonsten bl.a. sagt, att en dålig sångare enbart kan förstöra sin egen andel, medan däremot en inkompetent dirigent förstör allting.

Hans von Büllow var naturligtvis inte ensam om att utveckla dirigeringskonsten till vad den är idag. Det har varit en lång process. Men det var dock först i mitten av 1800-talet, som kapellmästaryrket blev ett självständigt och konstnärligt yrke. Beethoven och Berlioz t.ex. ledde nästan enbart sina egna verk, medan redan Weber, Mendelssohn och Spohr funge-

rade som kapellmästare i ordets nutida betydelse. Från 1820-talet hade ett antal fransmän börjat utveckla dirigeringskonsten. Berlioz gav impulser åt Liszt, vars verksamhet i Weimar betydde mycket för orkesterdirigeringens vidareutveckling. Wagners epokgörande verksamhet som kapellmästare i Dresden och hans efterföljare von Bülow, Richter, Levi, Muck, Mottl, som alla var berömda opera- och framför allt Wagner-dirigenter samt Mahler, Richard Strauss och von Weingartner utvecklade slutligen dirigerings-tekniken till den nivå, som den har i vårt nutida musikliv.¹⁾

Då G.S. vid sekelskiftet började sin bana som dirigent, hade man till fullo börjat inse, att dirigentens betydelse var stor. Avsikten med dirigeringskonsten var enligt G.S. att kunna utforma ett konstverks själsliga innehåll och genom toner återgiva det själsliga liv, som komponisten har format, då han skapade sitt verk. G.S. fortsätter med att konstatera, att musikpubliken glömmar, att en bra orkester kan spela en symfoni klanderfritt också utan dirigentens medverkan och inbillar sig, att dirigenten ensam gör under med taktpinnen. De dirigenter i vars hand taktpinnen blir en trollstav är snabbt räknade. En riktig dirigents konstnärliga betydelse börjar först från den stunden, då orkestrernas förmåga att spela utan honom upphör.

G.S. ansåg ytterligare att en medfödd orkesterledares musikaliska och andliga djup bäst kom till sin rätt i t.ex. Beethovens, Brahms och Bruckners långsamma symfonisatser, medan

1) SoLex, 2. uppl., 2, s. 293, art. Dirigering

en oskicklig ledare gör de värsta felen just i långsamma sats-
ser och G.S. hänvisar till vad von Bülow sagt, nämligen att
rytmen är det viktigaste.

G.S. citerar i sin artikel en recension angående en Wagner-
konsert i Stockholm 1926 hänsyftande till honom själv: "Det
är en hemlighet med den eminente dirigentens orkesterledning.
Den kan inte förtäljas i ord; en suggestiv hypnotisk känsla
har blivit ett med en suverän teknik, och under det ledaren
får våra förträffliga orkestermusiker att ge något långt
utöver det vardagliga, formar han orkestermassan helt enkelt
så smidigt och fritt inspirerat, att de önskade klangerna
uppstår." G.S. kommenterar den här recensionen med att kon-
statera, att om den här recensionen kan anses vara riktig,
så består den hemlighet kritikern tror G.S. vara i besitt-
ning av däri, att han under repetitionsarbetet, genom att
spänna sitt gehör till det yttersta och med tekniskt och
musikaliskt genomförande söker utforma allt i minsta detalj,
så att han samtidigt lösgör sin person från orkestern, så
att han senare - vid konserten - under inspiration av det
framförda verket genom sina intentioner kan förenas med or-
kestern, så att givetvis allt det som är inpräntat under
repetitionsarbetet fasthålls vid framförandet.

G.S. berör även dirigentens handledsteknik och menar, att
man lätt kan erhålla en sådan teknik, men att själva för-
mågan måste vara medfödd. Det som ytterligare enligt G.S.
är viktigt för att kunna tolka ett verk, vilket just är di-
rigerandets djupaste avsikt, är att man under årens lopp

måste utveckla sitt eget inre jag och öva att koncentrera sitt inre jag. Endast om dirigenten fullständigt glömmet bort sig själv och med hela sitt väsen lever sig in i verkets ande och avsikt, får hans tolkning en levande kraft, som överförd på orkestern med dess hjälp förvandlas till klingande toner.

G.S. avslutar artikeln med att räkna upp de främsta dirigenterna från den här tiden och listan blir inte lång. Dessa är enligt honom italienaren Toscanini, holländaren Mengelberg, tyskarna Weingartner, Richard Strauss, Furtwängler och Walter samt amerikanen Stokowsky.

Angående denna artikel kan det ännu konstateras, att G.S. tydligen helt och hållet, medvetet eller omedvetet, glömdet bort dirigenter såsom Liszt, Weber, Mendelssohn, Wagner osv. då han menade, att den moderna dirigeringskonsten började med von Bülow och att det före honom inte förekom någon djupare tolkning av den musik som framfördes.

Sign. Scanius börjar sin jubileumsartikel med att berömma G.S. som dirigent. Artikelförfattaren inleder med att konstatera, att G.S. är en av vår tids intressantaste dirigentpersonligheter och fortsätter: "Hos denne dirigent förenas en virtuos dirigerings teknik med framstående pedagogisk och konstnärlig förmåga - de tre stora egenskaper en verklig dirigent måste äga. Som teknisk dirigent kan han sägas ha bildat skola. Varje rörelse har den praktiska och konstnärliga avvägning och ändamålsenlighet, som är goda princi-

per för en modern dirigentskola."

Artikeln fortsätter på samma berömmande sätt. Författaren nämner bl.a. G.S.:s geniala förmåga att åt dirigeringsrörelsen ge en virtuos teknisk pregnans, med vilken han suveränt behärskar det tekniska i orkesterapparaten, vilket är ingenting mindre än banbrytande inom modern orkesterdirigering. Författaren går också in på Blows betydelse för orkesterdirigerings utveckling och kommer småningom in på de många dirigenter av pajazzotyp, som enbart är till ett men för musikkulturen. Han menar att det är gentemot denna tids slentrian inom dirigeringskonsten som G.S.:s dirigerings tekniska konstnärsskap intar en välgörande motvikt i och med att G.S.:s dirigering utmärker sig särskilt genom sin behärskning i utformningen. Åsikterna om G.S. som dirigent var nog delade. Funtek t.ex. ansåg att G.S. hade alltför överdrivna rörelser och placerade honom nästan i den ovan nämnda pajazzokategorin.

Man får i sign. Scanus artikel ytterligare läsa, att G.S. var mycket fordrande med kulturen i orkesterspelet, såsom korrekta insatser och indelningar och ett oklanderligt tekniskt samspel. Artikeln avslutas med påståendet att G.S. som orkesterpedagog var den stora mästaren och att han som sådan i musikens värld kommer att nämnas främst bland dirigenter.

Man får av de här två artiklarna ungefär en inblick i vad G.S. själv ansåg vara av stor vikt och betydelse då det gällde dirigerings tekniken och vad det allmänna omdömet om honom som dirigent var, efter det att man skalat bort jubileumsöverorden från den senare artikeln.

Det viktigaste man har att tillgå angående dirigerings-tekniken är dock G.S.:s skivinspelningar av Sibelius fjärde och sjätte symfoni samt Luonnotar. Kajanus hade redan tidigare spelat in de övriga symfonierna med London-musiker. Kvar fanns alltså bara de två otillgängligaste symfonierna. Vid en jämförelse mellan G.S.:s inspelningar och moderna inspelningar är den väsentligaste skillnaden den, att G.S. tydligen använde sig av snabbare tempon i de snabba satserna och långsammare tempon i de långsammare satserna än vad man använder sig av idag. I G.S. inspelning av fjärde symfonin räcker de långsamma satserna 11' respektive 11'40'' medan tiden för de snabba satserna är 3'40'' och 8'. Medelvärdena för nämnda symfoni är för de långsamma satserna 9'47'' och 10'03'' och för de snabba satserna 4'29'' och 9'40''. När man är van vid andra tempon låter nog G.S.:s stora temposkillnader en aning främmande. Annorlundalät det väl för 1930-talets publik, som säkert var man vid dylika tolkningar. Den allmänna trenden är att tempona efter 1930-talet blivit allt långsammare. Förutom G.S. räknas Kajanus, Stokowski, Beecham, Toscanini, Rodzinski och Cameron till sådana dirigenter, som dirigerade speciellt snabbt.¹⁾ Av dessa dirigenter var Stokowski den som gjorde sina inspelningar senast, på 1950-talet. Som jag nämnde på s. 85 kom G.S.:s inspelning av sjätte symfonin i Amerika att anses som den bästa Sibeliusinspelningen, vilket är naturligt eftersom det inte då ännu fanns stort jämförelsematerial.

1) Karttunen, Festskrift till Erik Tawaststjerna, s. 99, art. Tempokäsitysten muutoksesta Jean Sibeliuksen sinfonioiden äänileveysityksissä

5. AVSLUTNING

Det kan utan vidare konstateras att G.S. hörde till sin tids främsta dirigenter. Han var tillsammans med Robert Kajanus och Armas Järnefelt den första finländska dirigent, som nådde internationell ryktbarhet. Om man vill göra en jämförelse mellan Kajanus och G.S. kan man säga att Kajanus hade sin grandiosa etiska generallinje från Beethoven till Sibelius, sin ständigt levande känsla av sitt verks kontinuitet och uppfattning av det som en tempeltjänst och en uppfostrargärning på lång sikt. G.S. igen var den vulkaniska eldsjälén, den överdådige orkestervirtuosen och den suveräna orkester-teknikern, som önskade åstadkomma entusiasm hos orkestermedlemmarna och publiken för de verk som framfördes. I utlandet gjorde han sig främst känd som tolkare av Sibelius, men han gjorde även storartade insatser som Tjajkovskij-, Brahms- och Mahler-dirigent. På nästan alla platser där G.S. var verksam blev han något av en pionjär, en nyskapare på den symfoniska musikens område. Den främsta insatsen gjorde G.S. i Finlands och Sveriges kulturliv. Det som också är av stor betydelse i G.S.:s dirigentgärning, är att han gjorde finländsk musik känd i utlandet.

Man behöver bara titta på den mängd tidningsartiklar, som skrevs i anledning av G.S.:s död, för att kunna dra den slutsatsen, att samtiden ansåg honom vara en stor dirigent. Artiklar som skrivs i anledning av någon berömdhets bortgång, liksom då det är fråga om jubileumsartiklar, bör man dock läsa kritiskt. Men även om man skalar bort superlativena

återstår nog det faktum, att G.S. var en skicklig orkesterinstruktör och en utmärkt orkesteruppfostrare. I Hbl av den 29 november 1947 publicerades uttalanden om G.S. av några framträdande representanter för Finlands konstnärsliv. Martti Similä uttalade bl.a.: "Georg Schnéevoigt, en levande konstnär, en stor virtuos och en av sin orkester älskad, ojämförlig mästare i repetitionens konst." Toivo Haapanen: "Georg Schnéevoigt var en kraftnatur, en stor orkesterledare och konstnär." Bengt Carlson: "Under många händelserika år har han med ett otal glansfyllda musikframföranden för oss, för vårt musikliv och musiktraditioner skapat en bro över till den kontinentala musikvärlden." I anledning av minneskonserterna den 6 januari 1950 konstaterade Nils-Erik Ringbom att det tryggt kunde sägas ut, att det vid tiden för G.S.:s bortgång inte fanns en enda dirigent i Finland, som skulle ha kunnat mäta sig med G.S. vare sig som teknisk kapacitet eller suverän tolkare av orkesterlitteraturens olika stilarter.

Den svenska pressen hyllade minnet av G.S. på ett storartat sätt. Hela stockholmspressen t.ex. underströk den stora förlust Sveriges musikliv gjort och betonade den väldiga insatsen bortgångne mästaren gjort vid konsertföreningens orkester i Stockholm och i musiklivet i Malmö. Här följer några exempel på den svenska pressens berömmande ord. I Stockholms Tidningen av den 28 november 1947 skriver Ingmar Liljefors bl.a. att få män kämpat och betytt mera för Stockholms och Sveriges musikliv än G.S. I följande nummer av samma dagstidning menar Kurt Atterberg att G.S. genom sitt högexpressiva sätt att tolka de musikaliska verken var en banbrytare i

Norden för de dirigenttraditioner, som räknar sitt ursprung från Arthur Nikisch. I Sydsvenska Dagbladet Snällposten av den 29 november 1947 skriver Sten Broman, att Finlands, Sveriges och Norges huvudstäder kan tacka G.S. för den höga standard deras främsta orkestrar då kunde visa. Han skriver vidare: "Han förde Riga-orkestern till en ungefär lika hög standard. I Tyskland drillade han Dusseldorf-orkestern och i USA Los-Angelesfilharmonin. I Australien väckte han sensation både i Melbourne och Sidney. I New York komplimenterades han personligen av Toscanini."

Lovord av det här slaget skrevs det alltså om G.S. strax efter hans död. G.S. hade en hög position som orkesterdirigent, det kan inte förnekas, men hur han skulle klara sig i dagens dirigentkonkurrens är svårt att säga. Hans namn nämns fortfarande då man räknar upp Finlands främsta kapellmästare, men namnet G.S. finns nog inte mera i det allmänna medvetandet. Dock kommer nog hans minne att fortleva i fackmannakretsar, speciellt p.g.a. att han var första interpret på gramofon av Sibelius fjärde och sjätte symfoni.

FÖRKORTNINGAR

i texten:

art.	artikel
G.S.	Georg Schnéevoigt
Hbl	Hufvudstadsbladet
sign.	signatur
SoLex	Sohlmans musiklexikon
uppl.	upplaga

i förteckningarna över cellist- och dirigentrepertoaren:

ack.	ackompanjemang
dekl.	deklamation
fl	flöjt
kb	kontrabas
klar	klarinett
op.	opus
ork.	orkester
sol.	solist
vl	violin
vla	viola
vlc	violoncell

orkesterförkortningar:

A,R,	Augusteum, Rom
ASO	Adelaides symfoniorkester
BlüO,B	Blüthner-orkestern, Berlin
BoSO	Bostons symfoniorkester
BPhO	Berlins filharmoniska orkester
BrisSO	Brisbanes symfoniorkester
GgO,A	Concertgebouw-orkest, Amsterdam
GgO,H	Concertgebouw-orkest, Haag
GO	Catharinenthal-orkester
C,W	Concertverein, Wien
DüStO	Düsseldorfs stadsorkester
FS	Filharmoniska Sällskapet
FSeO,O	Filharmoniske Selskaps orkester, Oslo

GOF	Göteborgs orkesterförening
HSO	Helsingfors Symfoniorkester
HStO	Helsingfors stadsorkester
KO,MU	Kaimorkestern, München
KonsM	Konserthusstiftelsens symfoniorkester, Malmö
KonsMU	Konsertföreningen i München
KonsS	Konsertföreningen i Stockholm
KSO	Köpenhamns symfoniorkester
K:sRO	Köpenhamns radioorkester
KÖSO	Königsberger symfoniorkester
LAPhO	Los Angeles filharmoniska orkester
LiPhO	Liverpools filharmoniska orkester
LNO,R	Latvijas Nacionāla Opera, Riga
LSO	Londons symfoniorkester
LUSTO	Lüneburgs stadsorkester
MadSO	Madrids symfoniorkester
MeSO	Melbournes symfoniorkester
MoPhO	Monacos filharmoniska orkester
NBC:sSO	National Broadcasting Corporations symfoniorkester
NOF	Norrköpings orkesterförening
NvSOF	Nordvästra Skånes orkesterförening
OduC,P	Orchestre du conservatoire, Paris
OP,P	Orchestre Pasdeloup, Paris
OSN,Po	Orquestra sinfónica nacional, Porto
PeSO	Perths symfoniorkester
PPhO	Paris filharmoniska orkester
PrPhO	Prags filharmoniska orkester
RAHO,L	The Royal Albert Hall Orchestra, London
ResO,H	Residentie-Orkest, Haag
RigaO	Riga-orkester
RigaR	Rigasche Rundschau
RigaSO	Riga symfoniorkester
RO,H	Radioorkestern i Helsingfors
RO,T	Radioorkestern i Turin
SO,G	Scottish Orchestra, Glasgow
StKO,W	Städtisches Kurorchester, Wiesbaden
StRF,K	Statsradiofonien i Köpenhamn
SydSO	Sydneys symfoniorkester
WaPh	Warschaws filharmoniska orkester

KÄLL- OCH LITTERATURFÖRTECKNING

Opublicerat material:

Helsingfors
Golowin, Georg, anteckningar 1872 - 1947

Åbo, Sibeliusmuseum
Georg Schnéevoigts samling

Publicerat material:

Aabe, Jens, Morgenbladet, Oslo 1929

Aaltoila, Heikki, Suomalaisia musiikin taitajia, Helsinki 1958

Sign. A.d.W., Het Vaterland 1928

Sign. A.M., Dina-Zeitung 1902

Andersson, Otto, Jean Sibelius i Amerika, Helsingfors 1955

Andersson, Otto, Tidning för musik 1913, 1914

Atterberg, Kurt, Stockholms Tidningen 1936, 1942, 1947

von Born, Elsa, Hbl 1927

Broman, Sten, Sydsvenska Dagbladet Snällposten 1930, 1933,
1935, 1947

Carlson, Bengt, Hbl 1947

Sign. Den nysgjerrige, Skala 1923

Diktonius, Elmer, Nya Argus 1933

Funtek, Leo, Svenska Pressen 1941

Funtek, Leo, Tidning för musik 1913

1919 - 1928, Gedenk-Album ter herinnering aan het 10 jarig
Jubileum van Prof. Georg Schnéevoigt

Haapanen, Toivo, Hbl 1947

Sign. Herr Z., Svenska Pressen 1941

- Karttunen, Antero, art. Tempokäsitysten muutoksia Jean Sibeliuksen sinfonioiden äänilevyesityksissä Keuruu 1976
- Karvonen, Arvi, Sibelius-Akatemia 75 vuotta, Helsinki 1957
- Konsertföreningens i Stockholm styrelseberättelse för arbetsåret 1921 - 1922
- Lemon, Gösta, Musikern 1942
- Sign. -ler., Skånska Dagbladet 1931, 1947
- Liljefors, Ingmar, Stockholms Tidningen 1947
- Sign. Marcus, Nya Pressen 1911
- McCord Knisely, Bertha, Saturday Night 1929
95. Niederrheinisches Musikfest in Düsseldorf 2 - 6 juni 1926, Düsseldorf
- Palmgren, Selim, Hbl 1932, 1934, 1939
- van der Pals, Nicolaï, Hbl 1939
- Pergament, Moses, AP. 1942
- Pergament, Moses, Svenska Dagbladet 1927
- Ranta, Sulho, Sävelten taitureita, Porvoo 1947
- Ringbom, Nils-Eric, Helsingfors orkesterföretag 1882 - 1932, Helsingfors 1932
- Ringbom, Nils-Eric, Svenska Pressen 1938
- Sign. R.M. Aftenposten 1934
- Sign. Sam., Hbl 1912
- Sign. Scanius, Musikern 1942
- Schitter, Harald, Sydsvenska Dagbladet Snällposten 1939
- Schnéevoigt, Georg, Suomen musiikkilehti 1927
- Seymers, William, Allehanda 1942
- Similä, Martti, Hbl 1947
- Sohlmans musiklexikon band 2 andra upplagan, Stockholm 1975
- Sohlmans musiklexikon band 5 andra upplagan, Stockholm 1979
- Stenius, Axel, Nya Pressen 1911
- Wahlström, Gösta, Tidning för musik 1912
- Wallner, Bo, art. Den stora konserten, Keuruu 1976

Vretblad, Patrick, Social-Demokraten 1927

Sign. X., Nya Argus 1936

Sign. Y.N., Skånska Aftonbladet 1947

Osignerade tidningsartiklar:

Düna-Zeitung 1903

Finsk Musikrevy 1905

Helsingin Sanomat 1932

Hufvudstadsbladet (Hbl) (A-uppl.) 1911, 1912, 1922, 1927,
1931, 1932, 1934, 1936, 1937, 1939, 1941

Musical Leader 1929

Musikern 1940

NDA 1937

Nordhäuser Zeitung 1893

Nya Dagbladet 1920

Nya Pressen 1895, 1898

Pacific Coast Musician 1927

Ruskija Wiedomosti 1894

Stockholms Dagblad 1920

Stockholms Tidningen 1936

Suomen musiikkilehti 1928

Svenska Dagbladet 1927, 1930

Svenska Pressen 1932, 1934

Sydsvenska Dagbladet 1941

Uusi Suomi 1934

Volks-Zeitung 1898

Åbo Tidning 1896

Åbo Underrättelser 1940

Östra Finland 1892

G.S.s REPERTOAR SOM CELLIST

Förteckningen upptar komponist, verktytel, om möjligt medverkande musiker, ort för framförandet om det inte ägt rum i Helsingfors samt årtal för framförandet. Förteckningen bygger på programsamlingen i Sibeliusmuseets Schnéevoigt-samling. Jag skiljer åt solorepertoaren och kammarmusiken.

Solorepertoar:

Bach, Johann Sebastian Air

1685 - 1750

1895

Chaconne

Transkription för violoncell av G.S.,
1899, Kymmene, Fredrikshamn, Lahtis,
Viborg, 1899

Sonat g-moll

S. Sundgren-Schnéevoigt, piano, 1899
Kymmene, 1899

van Beethoven, Ludwig
1770 - 1827

Sonat G-dur op. 5

Strangmann, piano, Sondershausen,
1891; K. Ekman, 1902

Sonat F-dur op. 5

Fuchs, piano, Northeim, 1891;
K. Ekman, 1902

Sonat F-dur op. 17

S. Sundgren-Schnéevoigt, piano, 1899,
Borgå, 1899, Växjö, Jönköping, 1902

Sonat B-dur (op. 22 eller op. 106)

J. Schlotke, piano, Northeim, 1893,
pianist okänd, Bleicherade, 1893

Sonat A-dur op. 69

A. Graboffsky, piano, Greussen, 1892,
pianist okänd, Sondershausen, 1893,
A. Graboffsky, Nordhausen, 1893,
pianist okänd, Bielefeld, 1895,
pianist okänd, ort okänd, 1895 2 ggr;
A. Krogius, 1898, O. Jensen 1901,
S. Sundgren-Schnéevoigt, Walk-Musse,
1902; K. Ekman, 1902

- van Beethoven, forts. Sonat D-dur op. 102
S. Sundgren-Schnéevoigt, piano, 1899
Stockholm, Kolding, 1901;
K. Ekman, 1903
- Sonat C-dur op. 102
K. Ekman, piano, 1903
- Bemberg, Herman Chant hindou
1861 - ? A. Ahnger, sång, 1895
- Boccherini, Luigi Adagio
1743 - 1805 Hannover, 1899
- Allegro C-dur
1897
- Allegro
Hannover, 1897
- Menuett
London, Visby, 1897
- Rondo
1896 2 ggr, Kuopio, 1896, Sordavala,
1897, 1898, Hannover, 1899, Jyväskylä,
1900, Weissenstein, Walk-Musse, Werro,
Wolmar, Riga, Hasenpoth, Goldingen,
Windau, Talsen, Tuckum, Wenden, Reval,
Fellin, 1902, Joensuu, Sordavala,
Borgå, Björneborg, Tavastehus, 1903
- Scherzo
1895 3 ggr
- Sonat nr 6 A-dur
S. Sundgren-Schnéevoigt, piano,
Kolding, Løgster, Berlin, Karlskrona,
Kalmar, Nyköping, Kristianstad, Växjö,
Jönköping, Norrköping, Riga,
Sordavala, 1901
- Sonat
pianist okänd, 1897 2 ggr
- Sonat
1898
- Sonat
S. Sundgren-Schnéevoigt, piano, 1899
- Sonat
O. Merikanto, piano, 1901
- Sonat
S. Sundgren-Schnéevoigt, piano,
ort okänd, 1903

Bottesini, Giovanni
1821 - 1889

Reverlé

Åbo, Tammerfors, Vasa, Kristinestad, Björneborg, Viborg, St Michel, Kuusankoski, 1892, Sondershausen, Bleicherade, Nordhausen, Sachsa, St Andreasberg, Aachen, 1893, Nystad, 1894, 1896, Kuopio, 1896, 1897

Bruch, Max
1838 - 1920

Kol Nidrei op. 47

1895 2 ggr, 1896, Åbo, Stockholm, Kuopio, 1896; 1897 2 ggr, London, Visby, Tammerfors, 1897; 1898 2 ggr, Uleåborg, Vasa, Berlin, Åbo, Stockholm, 1898, 1899, 1900, Riga, 1901

Casella, Alfredo
1883 - 1947

Chanson Napolitaine

1894 5 ggr, Tavastehus, Nystad, Villmanstrand, Lovisa, Hangö, Heinola, Nådendal, 1894; 1895 2 ggr, Schönberg, 1895; 1896 3 ggr, Stockholm, Waxholm, Furusund, Norrtälje, Visby, Ronneby, Ramlösa, Varberg, Särö, Styrö, Alingsås, Lysekiel, Ljungskile, Marstrand, Gustafsberg, Strömstad, St Michel, Kuopio 2 ggr, 1896, Sordavala, 1897, Borgå, 1900

Chopin, Frédéric
1810 - 1849

Nocturn

Sondershausen, Northeim, 1891; 1892, Greussen, Moskva, 1892, Königstele, Schönebeck, Aachen, Hamburg, ort okänd, 1893; 1894, Lippstadt, Tavastehus, Nystad, Hangö, ort okänd, 1894, Stockholm, Kuopio, St Michel, 1896; 1897 2 ggr, Sordavala, 1897; 1898, Borgå, Björneborg, Nyslott, Villmanstrand, Kouvola, 1898, Borgå, 1900

Corelli, Arcangelo
1653 - 1713

Allemande

1899, Kymmene, Fredrikshamn, Lahtis, Viborg, 1899, Stockholm, Kolding, Lögster, Berlin, Karlskrona, Kalmar, Nyköping, Kristianstad, Växjö, Jönköping, Norrköping, Riga, 1901; 1902, Walk-Musse, Riga, Reval, Weissenstein, ort okänd 2 ggr, 1902

Sarabande

1899, Kymmene, Fredrikshamn, Lahtis, Viborg, 1899; 1902

Cui, César
1835 - 1918

Berceuse
1895 2 ggr, Bielefeld, Schönberg,
ort okänd, 1895; 1896 2 ggr, Kuopio,
St Michel, 1896, Sordavala, 1897

Cantabile
1897

Davydov, Karl
1838 - 1889

Am Springbrunnen
Sondershausen 2 ggr, Greussen, 1891;
1892 2 ggr, Moskva, Åbo, Tammerfors,
Vasa, Kristinestad, Björneborg, Viborg,
St Michel, Kuusankoski, 1892, Sonders-
hausen, Nordhausen, Bielefeld, Hamburg,
ort okänd, 1893; 1894, Nystad, Hangö,
1894; 1895, 1897 4 ggr, Sordavala,
London, Visby, 1897; 1900, 1901,
Kristianstad, Växjö, Jönköping, Norr-
köping, Riga, Sordavala, 1901, Weissen-
stein, Walk-Musse, Werro, Wolmar, Riga,
Hasenpoth, Goldingen, Windau, Talsen,
Tuckum, Wenden, Reval, Fellin, 1902,
London, 1904

Fantasi
1896 2 ggr, Sordavala, 1897; 1898

Violoncellkonsert a-moll
ack.: O. Merikanto, piano, 1894 2 ggr

Violoncellkonsert
ack.: FS, 1895

Violoncellkonsert
ack. okänd, 1897

Fitzenhagen, Wilhelm
1848 - 1890

Gavott
Sondershausen, 1891; 1892, Sonders-
Tammerfors, Björneborg, 1892, Lippsränge,
Aachen, 1893; 1894, Nystad, 1894

Perpetuum mobile
1898 2 ggr, Borgå, Björneborg, Nyslott,
Villmanstrand, Kouvola, 1898

Gabriel-Marie
1852 - ?

La Cinquantaine
1896, Sordavala, Visby, 1897; 1898,
Borgå, Björneborg, Nyslott, Villman-
strand, Kouvola, Uleåborg, Vasa, Borgå,
1900

Glinka, Michail
1804 - 1857

Melankoli
Oschersleben, 1893

Glinka, forts.

Nocturn

Åbo, Tammerfors, Vasa, Kristinestad, Björneborg, Viborg, St Michel, Kuusankoski, 1892, Northeim, Sondershausen, Bleicherade, Nordhausen, Bielefeld, 1893; 1894, Hangö, 1894; 1896, 1897, 1899, Borgå, 1899, Jyväskylä, ort okänd, 1900

Goltermann, George
1824 - 1898

Andante

Sondershausen, Tammerfors, Björneborg, 1892, Sachsa, 1893; 1894, Lippstadt, Nystad, 1894; 1895, 1896 3 ggr, Kuopio, St Michel, 1896; 1897, 1900

Capriccio

Sondershausen 2 ggr, Northeim, 1891

Violoncellkonsert a-moll

ack. okänd, 1891 2 ggr, ack.: C. Grimm, piano, 1894, Tavastehus, 1894, ack.: FS, 1895, 1896, 1897, ack. okänd, Kuopio, St Michel, Åbo, 1896

Violoncellkonsert

ack.: FS, 1900

Grieg, Edvard
1843 - 1907

Sonat a-moll op. 36

C. Grimm, piano, 1894, Tavastehus, 1894, S. Sundgren-Schnéevoigt, piano, Kristianstad, Växjö, Jönköping, Norrköping, Riga, Sordavala, 1901

Sonat A-dur

S. Sundgren-Schnéevoigt, piano, Pernau, Wolmar, Reval, Goldingen, Windau, Talsen, Tuckum, Fellin, ort okänd 5 ggr, 1903

Haydn, Joseph
1732 - 1809

Adagio

Vasa, Gamlakarleby, Uleåborg, Tammerfors, Björneborg, St Michel, Åbo, 1898; 1899, 1901, Walk-Musse, Riga, Weissenstein, Reval, ort okänd 2 ggr, 1902

Andante

Köln, 1899

Violoncellkonsert

ack.: FS, 1895, 1896, S. Sundgren-Schnéevoigt, piano, Viborg, 1899, FS, 1902

Hillier, ?
? - ?

Berceuse

1898

Händel, Georg Friedrich Largo

1685 - 1759

Sondershausen, 1891; 1895, ort okänd
3 ggr, 1895; 1896, Stockholm, Kuopio,
1896, Sordavala, 1897, Jyväskylä,
1900, London, 1904

Sarabande

1895

Jakob, Georges

1877 - ?

Cramignon

1897, 1898, 1899, Köln, 1899

Impromptu

1897, 1898

Reverie

1898, Stockholm, 1898, 1899

Lalo, Edouard

1823 - 1892

Intermezzo

Uleåborg, Vasa, Åbo, 1898; 1899, 1902

Violoncellkonsert

ack.: FS, 1897 2ggr, 1898, 1910,
BPhO, Berlin, 1898, Die Kapelle des
36. Inf.-Reg., Halle, 1899 ack, okänd,
Tammerfors, Åbo, 1898, ort okänd, 1899

Lee, Sebastian

1805 - 1887

Gavott

1894 3 ggr

Locatelli, Pietro

1695 - 1764

Adagio

1896, Stockholm, Kuopio, St Michel,
1896, Sordavala, 1897; 1899, Kymmene,
Lahtis, Fredrikshamn, Viborg, 1899,
Stockholm, Koldong, Løgster, Karls-
krona, Kalmar, Nyköping, Berlin,
Kristianstad, Växjö, Jönköping, Norr-
köping, Riga, 1901

Sonat

pianist okänd, Schönberg, 1895,
Kuopio, 1896; Nováček, piano, 1900,
K.Ekman, 1902, S. Sundgren-Schnée-
voigt, Weissenstein, Walk-Musse, Werro,
Wolmar, Riga, Hasenpoth, Goldingen,
Windau, Talsen, Tuckum, Wenden, Reval,
Pellin, 1902

Marcello, Benedetto

1686 - 1739

Sonat nr 1

Nováček, piano, 1901, S. Sundgren-
Schnéevoigt, Walk-Musse, Riga,
Weissenstein, Reval, 1902

Massenet, Jules
1842 - 1912

Elegie

London, Visby 2 ggr, 1897; 1898,
Borgå, 1898, London, 1904

Melodie

Borgå, Björneborg, Nyslott, Villman-
strand, Kouvola, 1898

Scène religieuse

1896 2 ggr, 1897, Sordavala, 1897

Matuska, ?
? - ?

Die beiden Alpensinger

Moskva, 1892

Mendelssohn, Felix
1809 - 1847

Sonat B-dur op. 45

pianist okänd, Sondershausen, 1891,
O. Merikanto, Åbo, Tammerfors, Vasa,
Kristinestad, Björneborg, Viborg,
St Michel, Kuusankoski, 1892, M.
Greve, Bielefeld, 1893, J. Schlotke,
Sachsa, 1893, pianist okänd, Schöne-
beck, 1893; W. Petzet, 1897

Molique, Wilhelm
1802 - 1869

Violincellkonsert D-dur op. 45

ack. okänd, Sondershausen, 1892,
O. Merikanto, piano, Åbo, Tammerfors,
Vasa, Kristinestad, 1892, M. Greve,
Bielefeld, 1893; FS, 1896

Moszkowski, Moritz
1854 - 1925

Berceuse

1901, Sordavala, 1901

Guitarre

1901, Sordavala, 1901

Pres du Berceau

1898 2 ggr, Stockholm, 1898, Borgå,
1899, Jyväskylä, ort okänd, 1900,
Pernau, Wolmar, Reval, Goldingen,
Windau, Talsen, Tuckum, Fellin,
ort okänd 5 ggr, 1903

Piatti, Alfredo
1822 - 1901

Air Baskyr

1895, 1896

Violoncellkonsert

ack.: FS, 1895, 1896, ack. okänd,
Schönberg, 1895

Pierné, Henri
1863 - 1937

Serenad

Kuopio, 1896

Popper, David
1843 - 1913

Andacht

1898 2 ggr, Vasa, Gamlakarleby, Uleåborg. Tammerfors, Björneborg, St Michel, Stockholm, 1898, Halle, Hannover, Borgå, 1899, Jyväskylä, ort okänd, 1900; 1902, Växjö, Jönköping, 1902

Arlequin

Nordhausen, 1893; 1894, Tavastehus, 1894; 1898, 1899, 1903 2 ggr

Elfentanz

1894, Tavastehus, 1894; 1896 2 ggr, Stockholm, Waxholm, Furusund, Norrtälje, Visby, Ronneby, Ramlösa, Varberg, Särö, Styrö, Atingsås, Lysekiel, Ljungskile, Marstrand, Gustafsberg, Strömstad, Kuopio 2 ggr, St Michel, 1896, Vasa, Gamlakarleby, Uleåborg, Tammerfors, Björneborg, St Michel, Åbo, Stockholm, 1898, Halle, Steele, Borgå, 1899, Jyväskylä, ort okänd, 1900

Gavott

Björneborg, 1892, Nordhausen, Sachsa, 1893, Lippstadt, Nystad, ort okänd, 1894; 1899, Kymmene, Fredrikshamn, Lahtis, Viborg, Borgå, 1899, ort okänd, 1900, Walk-Musse, Riga, Weissenstein, Reval, ort okänd 2 ggr, 1902

Mazurka

1896, Visby; 1897, 1900 2 ggr, 1903 2 ggr

Memoire

1892, Tammerfors, Björneborg, Borgå, 1899; 1900, Jyväskylä, ort okänd, 1900

Nocturne

1899, Kymmene, Fredrikshamn, Lahtis, Viborg, 1899; 1900, St Michel, 1900, Kristianstad, Växjö, Norrköping, Jönköping, Riga, Sordavala, 1901, Weissenstein, Walk-Musse, Werro, Wolmar, Riga, Hasenpoth, Goldingen, Windau, Talsen, Tuckum, Wenden, Reval, Fellin, 1902; 1903 2 ggr, Joensuu, Sordavala, Borgå, Björneborg, Tavastehus, 1903

Papillon

1894 3 ggr, Tavastehus, Villmanstrand, Lovisa, Hangö, Heinola, Nådendal, 1894, Bielefeld, Schönberg, ort okänd, 1895, Åbo, Kuopio, St Michel, 1896

Popper, forts.

Reigen
1902, Växjö, 1902

Romans
1898, 1900

Sarabande
1899, Kymmene, Fredrikshamn, Lahtis,
Viborg, 1899; 1901, Växjö, Jönköping,
1901, Walk-Musse, Riga, Weissenstein,
Reval, ort okänd 2ggr, 1902

Spansk dans
1899, Kymmene, Fredrikshamn, Lahtis,
Viborg, 1899; 1900 2 ggr, Kristianstad,
Växjö, Jönköping, Norrköping, Riga,
Sordavala, 1901, Pernau, Wolmar, Reval,
Goldingen, Windau, Talsen, Tuckum,
Fellin, ort okänd 5 ggr, 1903

Spinnlied
Sondershausen 2 ggr, Frankenhausen,
Moskva, Åbo, Tammerfors, Vasa, Kristi-
nestad, Björneborg, Viborg, St Michel,
Kuusankoski, 1892, Oschersleben, Nort-
heim, Sondershausen, Bleicherade,
Königsteele, Bielefeld, Lippsringe,
Schönebeck, Aachen, ort okänd, 1893,
Nystad, Hangö, ort okänd, 1894, ort
okänd 2 ggr, 1895; 1896 2 ggr, Kuopio,
1896, Visby, 1897, Uleåborg, Vasa,
Åbo, Stockholm, 1898; 1899, Hannover,
1899, St Michel, 1900, Walk-Musse,
Riga, Weissenstein, Reval, ort okänd
2 ggr, 1902

Sviten Im Walde op. 50
K. Ekman, piano, 1902 2 ggr

Tarantella
1896, 1897, 1898 3 ggr, Borgå, Björne-
borg, Nyslott, Villmanstrand, Kouvola,
Vasa, Gamla Karleby, Uleåborg, Tammer-
fors, St Michel, Åbo, Stockholm, 1898,
Steele, Borgå, 1899, Jyväskylä, ort
okänd, 1900, Pernau, Wolmar, Reval,
Goldingen, Windau, Talsen, Tuckum,
Fellin, ort okänd 5 ggr 1903

Raff, Joachim
1822 - 1882

Violoncellkonsert
ack. okänd, Sondershausen, 1894,
Sordavala, 1897; ack.: FS, 1897

Reinecke, Carl
1824 - 1910

Andante
Lippsringe, 1893

Rubinstein, Anton
1829 - 1894

Violoncellkonsert a-moll op. 65
ack. okänd, Sondershausen, ort okänd,
1893

Saint-Saëns, Camille
1835 - 1921

Le Cygne
1894 3 ggr, Lippstadt, Tavastehus,
Villmanstrand, Lovisa, Hangö, Heinola,
Nådendal, 1895, Bielefeld, 1895;
1896 2 ggr, Åbo, Stockholm, Waxholm,
Furusund, Norrtälje, Visby, Romneby,
Ramlösa, Varberg, Särö, Styrsö, Alingsås,
Lysekiel, Ljungskile, Marstrand,
Gustafsberg, Strömstad, London, 1897,
Borgå, 1899; 1900, Växjö, Jönköping,
1902, Pernau, Wolmar, Reval, Goldingen,
Windau, Talsen, Tuckum, Fellin, ort
okänd 5 ggr, 1903, London, 1904

Violoncellkonsert nr 1 a-moll op. 33
ack.: M. Bartholomé, piano, Königsteele,
1893; FS, 1896 2 ggr, 1897, 1898 2 ggr,
1900, 1901, 1902, BPhO, Berlin, 1898,
S. Sundgren-Schnéevoigt, ort okänd,
1900, ack. okänd, Sondershausen, 1891,
Tammerfors, 1892, Uleåborg, 1898, Vasa,
1898, Åbo 1898, Köln, Steele, 1899,
Rige, 1903

Scharwenka, Xaver
1850 - 1924

Sonat e-moll op. 46
W. Petzet, piano, 1896

Schnéevoigt, George
1872 - 1947

Bagatell
1892 2 ggr, Moskva, Tammerfors, Björne-
borg, 1892, Bleicherade, 1893

Finsk folkvisa
Visby, 2 ggr 1897

Minuetto
Kuopio, St Michel, 1896

Schroeder, Carl
1848 - 1935

Romans
Sondershausen, 1892

Schubert, Franz
1797 - 1828

Du bist die Ruh'
Sordavala, 1897

Schumann, Robert
1810 - 1856

Abendlied
Sordavala, Visby, 1897

Träumerei
Sordavala, Visby, 1897, Borgå, Björne-
borg, Nyslott, Villmanstrand, Kouvola,
1898, Steele, 1899

Servais, Adrien
1807 - 1866

Fantasi över motiv ur operan Regements-
dottern

Sondershausen, Greussen, 1892, Oschers-
leben, Northeim, Bleicherade, Lippspringe,
Aachen, ort okänd, 1893, Nystad,
ort okänd, 1894; 1896

Le Desir, fantasi

Villmanstrand, Lovisa, Hangö, Heinola,
Nådendal, 1894

Morceau de Concert (violoncellsolo)

1892 2 ggr, Sondershausen, 1892

Souvenir de Spaa, fantasi

Schönebeck, 1893; 1898

Tysk polka, fantasi

Moskva, 1892

Sibelius, Jean
1865 - 1957

Fantasi

S. Sundgren-Schnéevoigt, piano, 1900,
St Michel, 1900

Simon, Anton
1851 - ?

Berceuse

1894 2 ggr

Sitt, Hans
1850 - 1922

Berceuse

1896

Serenad

Sondershausen, 1891; 1892 2 ggr,
Sondershausen, Tammerfors, Björneborg,
1892, Sachsa, Aachen, 1893; 1894,
Tavastehus, Nystad, Villmanstrand,
Lovisa, Hangö 2 ggr, Heinola, Nådendal,
1894; 1896, Stockholm, Waxholm, Furu-
sund, Norrtälje, Visby, Ronneby, Ram-
lösa, Varberg, Särö, Styrsö, Alingsås,
Lysekiel, Ljungskile, Marstrand, Gustafs-
berg, Strömstad, Kuopio, St Michel,
1896, Sordavala, 1897, Borgå, Björne-
borg, Nyslott, Villmanstrand, Kouvola,
1898

de Swert, Jules
1843 - 1891

Violoncellkonsert d-moll op. 32

ack.: S. Sundgren-Schnéevoigt, piano,
Vasa, Gamlakarleby, Uleåborg, Tammer-
fors, Björneborg, St Michel, 1898,
BPhO, Berlin, 1898, J. Lang, Stockholm,
1898; FS, 1902, ack. okänd, Tammerfors,
1897

de Swert, forts.

Violoncellkonsert

ack.: FS, 1897 2 ggr, 1900, S. Sundgren-Schnéevoigt, piano, 1900, ack. okänd, Åbo, 1900

Thomé, Francis
1850 - 1909

L'Extase
1898

Tjajkovskij, Pjotr
1840 - 1893

Rokokovariationer op. 33

ack.: S. Sundgren-Schnéevoigt, piano, Borgå, St Michel, 1900, Kolding, Løgster, Berlin, Karlskrona, Kalmar, Nyköping, 1901, Växjö, Jönköping, 1902; K. Ekman, 1900, FS, 1900, 1901, 1902, ack. okänd, Stockholm, 1901, Åbo, 1902

Törnudd, Axel
1874 - 1923

Gavott

K. Ekman, piano, 1900

Romans

K. Ekman, piano, 1900

Verhey, Theodoor
1848 - 1929

Violoncellkonsert

ack. och ort okända, 1894

Wideman, Alb.
? - ?

Funebré

Växjö, 1902

Volkmann, Friedrich
1815 - 1883

Romans
1895

Serenad d-moll för stråkorkester, op. 69
(violoncellsolo)

ack.: FS, 1896, 1897, 1898, 1902 2 ggr

Violoncellkonsert a-moll op. 33

ack.: C. Grimm, piano, 1894, Tavastehus, 1894; FS, 1895, 1897, 1900, 1902, 1903, N. Wostbeck, Stockholm, Waxholm, Furusund, Norrtälje, Visby, Ronneby, Ramlösa, Varberg, Särö, Styrsö, Alingsås, Lysekiel, Ljungskile, Märstrand, Gustafsborg, Strömstad, 1896; I. Hymander, 1897, S. Liddle, London, 1897, 1904, BPhO, Berlin, 1898, Tivoli- og Palae koncerternes orkester, Köpenhamn, 1901, ack. okänd, Sondershausen, Aachen, 1893, ort okänd, Nystad, 1894, Bielefeld, 1895, Visby, 1897

Kammarmusik:

- van Beethoven, Ludwig Serenad D-dur op. 8
1770 - 1827 C. Kihlman, vl, W. Sante, vla, 1897
- Stråkkvartett nr 2 G-dur op. 18
C. Kihlman, vl I, W. Neumann, vl II,
W. Sante, vla, 1898
- Stråkkvartett nr 4 c-moll op. 18
C. Kihlman, vl I, Ch. Gregorowitsch,
vl II, C. Lindelöf, vla, 1898
- Stråkkvartett nr 8 e-moll op. 59
V. Nováček, vl I, P. Voigt, vl II,
O. Braun, vla, 1899
- Stråkkvartett nr 9 C-dur op. 59
V. Nováček, vl I, L. Laurén (Laurila),
vl II, G. Lichtenberger, vla, 1903
- Stråkkvartett nr 10 Ess-dur op. 74
V. Nováček, vl I, L. Laurén, vl II,
M. Schulz, vla, 1901
- Stråkkvartett nr 11 f-moll op. 95
V. Nováček, vl I, L. Laurén, vl II,
C. Lindelöf, vla, 1900
- Stråkkvartett nr 16 F-dur op. 135
V. Nováček, vl I, P. Voigt, vl II,
O. Braun, vla, 1900
- Trio Ess-dur op. 1
K. Ekman, piano, V. Nováček, vl, 1899
- Trio G-dur op. 1
K. Ekman, piano, V. Nováček, vl, 1899
- Trio c-moll op. 1
K. Ekman, piano, V. Nováček, vl, 1899
- Trio D-dur op. 9
Qvedenfeld, vl, Habelmann, vla,
Frankenhausen, 1892
- Trio B-dur op. 11
K. Ekman, piano, R. Schida, klar, 1899
- Trio D-dur op. 70
K. Ekman, piano, V. Nováček, vl, 1902
- Trio Ess-dur op. 70
W. Petzet, piano, C. Kihlman, vl, 1898,
K. Ekman, V. Nováček, 1900
- Trio B-dur op. 97
O. Merikanto, piano, vl okänd, Björne-
borg; W. Petzet, C. Kihlman, 1897,
A.(?)Krogius, Ch. Gregorowitsch, 1898,
K. Ekman, V. Nováček, 1900, 1903,
Borgå, Tavastehus, 1903

van Beethoven, forts. Trippelkonsert C-dur op. 56

W. Stenhammar, piano, T. Aulin, vl,
ack.: FS, 1902

Variationer över Ich bin der Schneider
Kakadu op. 121 a

K. Ekman, piano, V. Nováček, vl, 1900

Bemberg, Herman
1861 - ?

La Ballade du désespéré

Biaudet, dekl., A. Ahnger, sång, S. Lind-
berg, vl, A. Lindelöf, piano, 1895,
medverkande musiker okända, 1896

Berwald, Franz
1796 - 1868

Stråkkvartett Ess-dur

C. Kihlman, vl I, W. Neumann, vl II,
W. Sante, vla, 1897

Boccherini, Luigi
1743 - 1805

Stråkkvartett nr 6 A-dur op. 33

V. Nováček, vl I, L. Laurén, vl II,
G. Lichtenberger, vla, 1903

Bossi, Enrico
1861 - 1925

Trio d-moll op. 107

K. Ekman, piano, V. Nováček, vl, 1903

Trio sinfonico op. 123

K. Ekman, piano, V. Nováček, vl, 1902 2
ggr

Brahms, Johannes
1833 - 1897

Pianokvartett A-dur op. 26

W. Petzet, piano, C. Kihlman, vl,
W. Sante, vla, 1898,
K. Ekman, piano, V. Nováček, vl,
M. Schulz, vla, 1902

Pianokvintett f-moll op. 34

W. Petzet, piano, C. Kihlman, vl I,
W. Neumann, vl II, W. Sante, vla, 1897
2 ggr, K. Ekman, V. Nováček,
P. Voigt, O. Braun, 1899

Stråkkvartett nr 2 a-moll op. 51

V. Nováček, vl I, P. Voigt, vl II,
O. Braun, vla, 1899

Stråksextett nr 2 G-dur op. 36

V. Nováček, vl I, L. Laurén, vl II,
M. Schulz, vla, C. Lindelöf, vla,
E. Corbach, kb, 1901

Trio H-dur op. 8

W. Petzet, piano, C. Kihlman, vl, 1898
2 ggr, K. Ekman, V. Nováček, 1902

Trio Ess-dur op. 40

O. Jensen, piano, V. Nováček, vl, 1900

Brahms, forts.

Trio c-moll op. 101

W. Petzet, piano, C. Kihlman, vl, 1897

Duvernoy, Alphonse
1842 - 1907

Stråkkvartett op. 46

H. Olk, vl I, P. Voigt, vl II,
O. Braun, vla, 1900

Dvořák, Antonín
1841 - 1904

Pianokvartett Ess-dur op. 87

O. Jensen, piano, V. Nováček, vl,
C. Lindelöf, vla, 1900

Pianokvintett A-dur op. 81

K. Ekman, piano, V. Nováček, vl I,
L. Laurén, vl II, G. Lichtenberger,
vla, 1903

Stråkkvartett d-moll op. 34

C. Kihlman, vl I, W. Neumann, vl II,
W. Sante, vla, 1897

Trio f-moll op. 65

K. Ekman, piano, V. Nováček, vl, 1903

Fibich, Znedek
1850 - 1900

Pianokvartett op. 11

K. Ekman, piano, V. Nováček, vl,
M. Schulz, vla, 1901

Fitzenhagen, Wilhelm
1848 - 1890

Konsertvals för fyra violoncelli

J. Grabofsky, A. Martiu, Schröder,
Sondershausen, 1891,
Koskelo, Leino, Zwegberg, 1896

Franchetti, Alberto
1860 - 1942

Trio G-dur op. 1

W. Petzet, piano, C. Kihlman, vl, 1897

Franck, César
1822 - 1890

Pianokvintett f-moll

W. Petzet, piano, C. Kihlman, vl I,
W. Neumann, vl II, W. Sante, vla, 1898

Gade, Niels Wilhelm
1817 - 1890

Trio F-dur

Strangmann, piano, W. Martin, vl,
Sondershausen, 1891

Godard, Benjamin
1849 - 1895

Trio de Godard

A. Lindelöf, piano, S. Lindberg, vl 1895

Goetz, Herman
1840 - 1876

Pianokvartett E-dur op. 6

W. Petzet, piano, C. Kihlman, vl,
W. Sante, vla, 1897

Goldmark, Károly
1830 - 1915

Pianokvintett B-dur op. 38
K. Ekman, piano, V. Nováček, vl I,
P. Voigt, vl II, O. Braun, vla, 1900

Goltermann, George
1824 - 1898

Religioso för fyra violoncelli
J. Grabofsky, A. Martiu, Schroeder,
Sondershausen, 1891

Grieg, Edvard
1843 - 1907

Stråkkvartett g-moll op. 27
C. Kihlman, vl, W. Neumann, vl II,
W. Sante, vla, 1896

Haydn, Joseph
1732 - 1809

Stråkkvartett C-dur op. 50
C. Kihlman, vl I, W. Neumann, vl II,
W. Sante, vla, 1897

Stråkkvartett g-moll op. 74
Becker, vl I, Burmeister, vl II,
Mayer, vla, Sondershausen, 1891,
C. Kihlman, vl I, W. Neumann, vl II,
W. Sante, vla, 1898,
V. Nováček, vl I, L. Laurén, vl II,
C. Lindelöf, vla, 1901

Trio nr 21 C-dur
O. Jensen, piano, V. Nováček, vl, 1900

Hildach, Eugen
1849 - 1924

Der Spielman
J. Bartholomé, sång, H. Weinack, piano,
Steele, 1899

d'Indy, Vincent
1851 - 1931

Trio A-dur op. 29
K. Ekman, piano, B. Bianchini, klar, 1901

Kuznetsov, ?
? - ?

Andantino för fyra violoncelli
övriga medverkande okända, Moskva, 1892

Lalo, Edouard
1823 - 1892

Trio nr 2 h-moll
K. Ekman, piano, V. Nováček, vl, 1902

Lefebvre, Charles
1843 - 1917

Pianokvintett op. 50
K. Ekman, piano, V. Nováček, vl I,
L. Laurén, vl II, M. Sculz, vla, 1902

Melartin, Erkki
1875 - 1937

Stråkkvartett nr 3 Ess-dur
V. Nováček, vl I, L. Laurén, vl II,
G. Lichtenberger, vla, 1903

Mendelssohn, Felix
1809 - 1847

Oktett Ess-dur op. 20

Övriga medverkande okända, Sondershausen, 1891

Sträckkvartett Ess-dur op. 12

C. Kihlman, vl II, W. Neumann, vl II,
W. Sante, vla, 1896

Trio d-moll op. 49

H. von Mückwitz, vl, C. Lindelöf,
vla, 1897

Mozart, Wolfgang Amadeus
1756 - 1791

Klarinettkvintett A-dur KV 581

B. Bianchini, klar, V. Nováček, I,
L. Laurén, vl II, M. Schulz, vla, 1902

Pianokvartett g-moll KV 478

Weinack, piano, Becker, vl,
Mayer, vla, Sondershausen, 1891,
W. Petzet, C. Kihlman, W. Sante, vla,
1896

Sträckkvartett nr 6 C-dur KV 157

C. Kihlman, vl I, W. Neumann, vl II,
W. Sante, vla, 1897

Sträckkvartett nr 14 Ess-dur KV 428

Övriga medverkande okända, 1902

Sträckkvartett nr 23 F-dur KV 590

V. Nováček, vl I, L. Laurén, vl II,
G. Lichtenberger, vla, 1903

Sträckkvartett nr 6 d-moll

V. Nováček, vl I, P. Voigt, vl II,
O. Braun, vla, 1900

Nováček, Ottokar
1866 - 1900

Sträckkvartett Ess-dur op. 10

V. Nováček, vl I, L. Laurén, vl II,
C. Lindelöf, vla, 1900

Petzet, Walter
1866 - 1941

Trio G-dur op. 7

W. Petzet, piano, C. Kihlman, vl, 1896

Raff, Joachim
1822 - 1882

Stråksextett op. 178

Övriga medverkande okända, 1892

Rheinberger, Joseph
1839 - 1901

Pianokvartett Ess-dur op. 38

W. Petzet, piano, C. Kihlman, vl,
W. Sante, vla, 1897

Rubinstein, Anton
1829 - 1894

Spaeren-Musik

K.G. Fazer, piano(?), A. Sitt, vl,
W. Sante, vla, 1897

- Rubinstein, forts. Trio B-dur op. 52
S. Sundgren-Schnéevoigt, piano,
V. Nováček, vl, 1899
- Saint-Saëns, Camille 1835 - 1921 Trio F-dur op. 18
K. Ekman, piano, V. Nováček, vl, 1902
- Scharwenka, Xaver 1850 - 1924 Trio ciss-moll op. 100
W. Petzet, piano, C. Kihlman, vl, 1897
- Schubert, Franz 1797 - 1828 Stråkkvartett nr 12 c-moll
V. Nováček, vl I, P. Voigt, vl II,
O. Braun, vla, 1900
Stråkkvartett nr 14 d-moll
H. Irmer, vl I, E. Walliczek, vl II,
R. Modéfs, vla, Hamburg, 1893
Stråkkvintett C-dur op. 163
C. Kihlman, vl I, W. Neumann, vl II,
W. Sante, vla, Leino, kb, 1897 2 ggr
Trio B-dur op. 99
A. Reisenauer, piano, M. Lewinger, vl,
1897, O. Jensen, V. Nováček, vl, 1901
Trio Ess-dur op. 100
K. Ekman, piano, V. Nováček, vl, 1901,
1902, Joensuu, Sordavala, Björneborg,
1903
- Schumann, Robert 1810 - 1856 Stråkkvartett nr 3 A-dur op. 41
V. Nováček, vl I, P. Voigt, vl II,
O. Braun, vla, 1899
V. Nováček, vl I, C. Kihlman, vl II,
A. Sirr, vla, Riga, 1901
Trio d-moll op. 63
W. Petzet, piano, C. Kihlman, vl, 1897
- Sgambati, Giovanni 1841 - 1914 Pianokvintett f-moll op. 4
K. Ekman, piano, V. Nováček, vl I,
L. Laurén, vl II, G. Lichtenberger, vla,
1903
Pianokvintett B-dur op. 5
O. Jensen, piano, V. Nováček, vl I,
L. Laurén, vl II, C. Lindelöf, vla, 1900,
K. Ekman, V. Nováček, L. Laurén,
M. Schulz, vla, 1902
- Sibelius, Jean 1865 - 1957 Pianokvintett g-moll
K. Ekman, piano, V. Nováček, vl I,
P. Voigt, vl II, O. Braun, vla, 1900

Sibelius, forts.

Stråkkvartett B-dur op. 4

V. Nováček, vl I, P. Voigt, vl II,
O. Braun, vla, 1900

Sinding, Christian
1856 - 1941

Pianokvintett e-moll op. 5

K. Ekman, piano, V. Nováček, vl I,
L. Laurén, vl II, M. Schulz, vla,
1901 2 ggr

Trio D-dur op. 23

K. Ekman, piano, V. Nováček, vl, 1903

Smetana, Bedřich
1824 - 1884

Trio g-moll op. 15

K. Ekman, piano, V. Nováček, vl, 1900,
1902, Tavastehus, 1903

Strauss, Richard
1864 - 1949

Pianokvartett c-moll op. 13

K. Ekman, piano, V. Nováček, vl,
O. Braun, vla, 1900

Svendsen, Johan Severin
1840 - 1911

Stråkkvartett a-moll op. 1

C. Kihlman, vl I, W. Neumann, vl II,
W. Sante, vla, 1898

Tjajkovskij, Pjotr
1840 - 1893

Stråkkvartett F-dur op. 22

C. Kihlman, vl I, W. Neumann, vl II,
W. Sante, vla, 1898

Trio a-moll op. 50

S. Sundgren-Schnéevoigt, piano,
V. Nováček, vl, 1901,
K. Ekman, V. Nováček, 1903,
Joensuu, Sordavala, Borgå, Björneborg,
1903

Verdi, Giuseppe
1848 - 1901

Stråkkvartett e-moll

V. Nováček, vl I, L. Laurén, vl II,
M. Schulz, vla, 1902

Volkman, Friedrich
1815 - 1883

Stråkkvartett e-moll op. 35

V. Nováček, vl I, L. Laurén, vl II,
M. Schulz, vla, 1901

G.S.s REPERTOAR SOM DIRIGENT

Förteckningen upptar komponist, verkstitel, orkester, ort för framförandet om orkestern inte uppträtt på hemorten, solister samt årtal för framförandet. Förteckningen bygger huvudsakligen på programsamlingen i Sibeliusmuseets Schnéevoigtsamling.

Adam, Adolphe
1803 - 1856

Uvertyr till operan Konung för en dag
WaPh, 1904

d'Albert, Eugène
1864 - 1932

Wiegenlied

RigaSO, sol. E. Goette, sång, 1912,
KonsS, sol. okänd, 1922

Violoncellkonsert C-dur op. 20

RigaSO, sol. W. Dehé, 1911, Helsingfors,
1911, KonsS, R. Dukstulsky, 1923

Alfvén, Hugo
1872 - 1960

Andante religioso ur Uppenbarelseboken
KonsS, 1923

En skärgårdssägen, op. 20, symfonisk dikt

FSeO, O, 1923, KonsS, 1923, 1924, LStO,
1925, A, R, 1925, KonsM, 1925, HStO, 1927,
1930

Festspel, op. 25, svit

KonsS, 1921, 1923

Midsommarvaka op. 19

LAPhO, 1929, KonsS, 1930, MeSO, 1937

Musik ur Vi

KonsM, sol. A. Weine, sång, 1933

Skogen sover

KonsS, 1923

Sommardofter

KonsS, sol. G. Söderman, sång, 1930

Symfoni nr 3 E-dur op. 23

Riga SO, 1913, KonsS, 1921, 1924,
KonsM, 1939

Alnaes, Eyvind
1872 - 1932

Symfoni D-dur op. 43

KonsS, 1924, DStO, 1925, FSeO, O, 1926

Alvars, P.
? - ?

Fantasi för harpa

WaPh, sol. L. Cimini, 1904 2 ggr

Anderssén, Alfred
1887 - 1940

Symfoni nr 2 d-moll
HStO, 1938

André, Johann
1775 - 1842

Konsertuvertyr
WaPh, 1904

Arenskij, Anton
1861 - 1906

Förspel till operan Nal och Damayanti
RigaSO, 1910

Serenad för violin
WaPh, sol. H. Grevesmthl, 1904

Variationer över ett tema av Tjaikovskij
RigaSO, 1911, Helsingfors, 1911 2 ggr,
HSO, 1913, HStO, 1916, LAPhO, 1928

Atterberg, Kurt
1887 - 1974

Ballad och passacaglia
KonsM, 1937

Symfoni nr 1 h-moll op. 3
KonsS, 1921

Symfoni nr 2 F-dur op. 6
KonsS, 1923

Symfoni nr 4 op. 14
KonsM, 1937

Auber, Francois
1782 - 1871

Uvertyr till operan Fra Diavolo
WaPh, 1904

Aubert, Louis
1877 - 1968

Le Vaincu
OP,P, 1925 2 ggr

Aulin, Tor
1866 - 1914

Förspel till Mäster Olof
KonsS, 1924

Svensk dans nr 1
KonsS, 1923

Bach, Johann Sebastian

Adagio för två violiner med orkester
WaPh, sol. okända, 1904

Air för stråkorkester
WaPh, 1904

Arior ur Juloratoriet
ASO, sol. E. Ackland, 1937

Brandenburgkonsert nr 1 F-dur
WaPh, 1904, KonsM, 1945

Brandenburgkonsert nr 3 G-dur
KonsS, 1921, 1940, ASO, 1937

Bach, forts.

Brandenburgkonsert nr 5 D-dur
KonSS, 1942

Gavott h-moll
CO, WaPh, 1904

Infelice, invan m'affano
KonsM, sol. L. Piltti, sång, 1945

Konsert d-moll för två violiner
WaPh, sol. H. Grevesmühl, J. Oziminski, 1904, FSeO, O. H. Kolberg, W. Gundvaldsen, 1923, KonSS, A. Mogilewsky, C. Barkel, 1923, KonsM, M. Galli, F. Cruse, 1935

Matteuspassionen
DuStO, kör okänd, sol. H. Kritzler, sopran, P. Dane, alt, J. Urlus, tenor, H. Niessen, M. Abendroth, bas, 1926

Passacaglia och fuga
HStO, 1932, ResO, H, 1932

Preludium och fuga
CO, 1904, WaPh, 1904 3 ggr, KonSS, 1922, MeSO, 1937

Svit för flöjt och stråkorkester
RigaO, sol. okänd, 1903 3 ggr

Svit g-moll
SydSO, 1940

Toccata
WaPh, 1904 2 ggr

Violinkonsert E-dur
CO, sol. H. Grevesmühl, 1904, KonSS, J. Thibaud, 1922, C. Barkel, 1923

Balakirev, Milij
1837 - 1910

Två ryska folksånger (arr. av A. Ljadow)
RigaSO, 1912

Balfe, Michael
1808 - 1870

Uvertyr till operan Die vier Haimons-
kinder
RigaSO, 1912

Bartók, Béla
1881 - 1945

Magyar képek (Bilder från Ungern)
MeSO, 1937, KonsM, 1945

von Bausznern, Waldemar
1866 - 1931

Symfoni nr 4 C-dur
DuStO, 1925

van Beethoven, Ludwig
1770 - 1827

Abscheulischer, wo eilst du hin? ur
operan Fidelio op. 72
ResO, H, Scheveningen, sol. G. Foerstel, 1919

van Beethoven, forts. Ah Perfido op. 65, aria

KO, MU, sol. okänd. 1905, 1907, RigaSO,
E. Goette, 1912, ResO, H, Scheveningen,
G. Foerstel, 1919, ResO, H, M. Pelten-
burg, 1921

Andante con variazione

ResO, H, Scheveningen, 1919

Benedictussatsen ur Missa Solemnis

WaPh, 1904

Coriolan-uvertyren C-dur op. 62

CO, 1904, WaPh, 1904 5 ggr, KO, MU, 1904,
1905, 1907, KonsS, 1917, ResO, H,
Scheveningen, 1919, BPhO, 1924

Fantasi c-moll för piano, kör och orkester
op. 80

ResO, H, Scheveningen, R.K. Oratorium-
Vereeniging, pianist okänd, 1919,
KonsS, Konsertföreningens symfonikör,
S. Sundgren-Schnéevoigt, piano, 1919

Intermezzo ur baletten Prometheus op. 43

ResO, H, Scheveningen, 1919

Klärchenlieder

BPhO, sol. Z. Jurevskoja, 1924

Leonore 2 C-dur op. 72 a, uvertyr

BPhO, 1924

Leonore 3 C-dur op. 72 a, uvertyr

ork. okänd, 1901, CO, 1904, WaPh, 1904
4 ggr, KO, MU, 1904 3 ggr, 1906 12 ggr,
FS, 1906 3 ggr, BLUO, B, 1908, ork. okänd,
1910, HStO, 1915, 1942, KonsS, Göteborg,
1916, Karlstad, 1917, Oslo, 1918; 1922,
1923, 1924, 1943, ResO, H, Scheveningen,
1919 2 ggr, 1938, ResO, H, 1921, RAHO, L,
1921, BPhO, 1922, 1924 2 ggr, BoSO, 1924,
DUSTO, 1924, 1926, LAPhO, 1929 2 ggr,
MadSO, 1929, ASO, 1937, KonsM, 1945

Leonores aria ur operan Fidelio

BPhO, sol. M. Kurt, 1924

Missa Solemnis D-dur op. 123

DtStO, medlemmar ur Düsseldorf
Kirchen Chören, Gemischten Chören,
Gesangsvereinen, Der Städtische Musikve-
rein, Der Opernchor, 1925

Orkestermusik ur baletten Prometheus op. 43

KO, MU, 1906

van Beethoven, forts. Pianokonsert nr 2 B-dur op. 19

HStO, sol. E. Erdman, 1936

Pianokonsert nr 3 c-moll op. 37

KO, Mf, sol. P. Arriola, 1907,

KonsS, M. Pauer, 1923,

BPhO, L. Kreuzer, 1924,

DuStO, L. Kreutzer, 1925

LAPhO, A. Brailowsky, 1929 2 ggr

Pianokonsert nr 4 G-dur op. 58

ork. okänd, sol. S. Sundgren-Schnéevoigt,

1901, KO, Mf, S. Sundgren-Schnéevoigt,

1905, RigaSO, sol. okänd, 1911, C. Ansoerge,

1912, HStO, S. Sundgren-Schnéevoigt,

1916, 1934, KonsS, S. Sundgren-Schnée-

voigt, Köpenhamm, 1916, Norge, Gefle,

Sundsvall, 1917; E. Fischer, 1922,

ResO, H. Scheveningen, S. Sundgren-

Schnéevoigt, 1919, FSeO, O, S. Sundgren-

Schnéevoigt, 1920, BPhO, A. Schnabel,

1924, LAPhO, L. Jackson, 1928, KonsM,

S. Sundgren-Schnéevoigt, 1934,

O. Wibergh, 1943, MeSO, E. Goll, 1937

Pianokonsert nr 5 Ess-dur op. 73

KO, Mf, sol. E. Risler, 1906, HSO, sol.

okänd, 1914, KonsS, E. Svensson, 1923,

W. Stenhammar, 1924, BPhO, N. Orloff,

1924, OduC, P, E. Spencer, 1924, HStO,

K. Bernhard, 1937, SydSO, S. Sundgren-

Schnéevoigt, 1940, HStO, M. Söderhjelm,

1942, KonsM, O. Wibergh, 1945

Pianokonsert

HSO, sol. A. Berwald, Stockholm, 1913,

HStO, I. Hannikainen, 1915

Poème för violin och orkester

FSeO, O, sol. okänd, Stockholm, 1927

Primo amore piacer del ciel, op. 92, aria

ResO, H, sol. M. Struycken van den Adel,

1941, OSN, Po, sol. okänd, 1944

Romans G-dur op. 40 för violin och orkester

RigaSO, sol. S. Jung, 1914

Romans F-dur op. 50 för violin och orkester

BPhO, sol. okänd, 1904,

KO, Mf, E. Hende, 1905, 1906,

ResO, H, Scheveningen, A. Poth, 1919

Septett Ess-dur op. 20

HStO, 1936

Symfoni nr 1 C-dur op. 21

HStO, 1914, KonsS, Oslo, 1918,

ResO, H, Scheveningen, 1919, BPhO, 1924

van Beethoven, forts. Symfoni nr 2 D-dur op. 36

RigaSO, 1914, HStO, 1915, KonsS, Oslo, 1918, ResO,H, Scheveningen, 1919, BPhO, 1924, ASO, 1937, KSO, 1941

Symfoni nr 3 Ess-dur op. 55

WaPh, 1904, KO,Mü, 1904, 1905, 1906 8 ggr, 1908, RigaSO, Helsingfors, 1911, HSO, 1913, HStO, 1915, 1938, 1947, KonsS, Oslo, 1918; 1921, 1922 3 ggr, 1923, 1924, ResO,H, 1919, BPhO, 1922, 1924, DuStO, 1924, C,W, 1924, OP,P, 1925 2 ggr, LSO, 1925, FSeO,O, 1926, Stockholm, 1927, PPhO, 1929, SydSO, 1937, MeSO, 1940, CO,H, 1942, KonsM, 1945 2 ggr, 1946, NvSOf, 1947

Symfoni nr 4 B-dur op. 60

KO,Mü, 1905, 1906 3 ggr, RigaSO, 1910, 1913, HStO, 1915, KonsS, Oslo, 1918; 1921, ResO,H, Scheveningen, 1919, BPhO, 1924, SydSO, 1937

Symfoni nr 5 c-moll op. 67

ork. okänd, 1904, WaPh, 1904, KO,Mü, 1904; 1906 22 ggr, 1907 3 ggr, BltO,B, 1908, RigaO, 1908, MoPhO, 1909, RigaSO, 1913, HSO, 1913, Stockholm, 1913, HStO, 1915 2 ggr, 1918, 1932, 1934, KonsS, 1917, Norge, Gefle, 1917, Oslo, 1918; 1920, 1921, 1922 2 ggr, 1924, 1943, ResO,H, Scheveningen, 1919, 1938, FSeO,O, 1920, BPhO, 1922, 1924, DuStO, 1924, 1926, PPhP, 1927, KonsM, 1933, 1943, 1944, MeSO, 1940, SydSO, 1940, PeSO, 1940, K:sRO, 1941

Symfoni nr 6 F-dur op. 68

RigaO, 1905 3 ggr, KO,Mü, 1907, RigaSO, 1912, HSO, 1914, HStO, 1915, 1933, KonsS, Uppsala, 1917, Oslo, 1918; 1921, 1924, 1942, ResO,H, Scheveningen, 1919, BPhO, 1922, 1923, 1924, LAPhO, 1929 2 ggr

Symfoni nr 7 A-dur op. 92

KO,Mü, 1904, 1905 6 ggr, 1906 2 ggr, 1907, RigaSO, 1912 HStO, 1915, 1942 2ggr, KonsS, Oslo, 1918, ResO,H, Scheveningen, 1919, LAPhO, 1929 2 ggr, KonsM, 1930, 1945, 1947 2 ggr

Symfoni nr 8 F-dur op. 93

CO, 1904, KO,Mü, 1904, HSO, 1913, 1914, HStO, 1915, KonsS, Oslo, 1918, ResO,H, Scheveningen, 1919, BPhO, 1924, LNO,R, 1931 KonsM, 1946

van Beethoven, forts. Symfoni nr 9 d-moll op. 125

WaPh, kör och sol. okända, 1904 2 ggr,
 KO,MU, kör och sol. okända, 1906 2 ggr,
 HSO, Suomen Laulu, sol. E. Gräsbeck,
 sopran, G.Lang,alt, V. Sola,tenor,
 T. Bröderman, bas, 1913 2 ggr,
 HStO, Suomen Laulu, E. Gräsbeck, G.Lang,
 V. Sola, T. Bröderman, 1915 2 ggr,
 J. Costiander, I. Liljeblad, A. Lussman,
 T. Bröderman, 1922,
 KonsS, Oslo, Caeciliaföreningens kör,
 C. Morales, S. Schöller, E. Ralf,
 E. Elfgrén, 1918,
 KonsS, Konsertföreningens symfonikör,
 A. Skilondz, L. Järnefelt, E. Ralf,
 E. Elfgrén, 1922,
 KonsS, Konsertföreningens symfonikör,
 A. Skilondz, L. Järnefelt, E. Ralf,
 A. Wallgren, 1923, samma medverkande
 förutom C. Mollin,bas, 1924,
 ResO,H, Scheveningen, R.K. Oratorium-
 Vereeniging, G. Foerstel, L. Ohms,
 J. Urlus, T. Denijs, 1919,
 Noorderwier-Reddingius, de Haan-Mani-
 farges, J. Holthaus, T. Denijs, 1920,
 sol. okända, 1921, 1922, 1923,
 D. Moorlag, M. Reidel, L. van Tulder,
 T. Denijs, 1924, sol. okända, 1926,
 1927, 1928, kör okänd, D. Moorlag,
 M. Reidel, L. van Tulder, T. Denijs, 1931,
 kör från Haag, Delft, Rotterdam,
 M. Struycken van den Adel, A. Woud,
 L. van Tulder, W. Ravelli, 1941,
 KonsM, Konserthusstiftelsens kör,
 M. Flor, A. Tibelli, E. Krogh,
 H. Byrding, 1921, kör och sol. okända,
 1946, FSeO,O, Caeciliaföreningen,
 K. Flagstad, B. Pedersen, S. Hoff,
 J. Berg-Hansen, 1922,
 BPhO, Chor der Staatsopera, A. Skilondz,
 E. Leisner, R. Iaubenthal, R. Burg, 1922
 SydSO, Hurlstone Choral Society och
 The A.B.C. Wireless Chorus, M. Markan,
 D. Helmrich, H. Nash, H. Williams, 1940

Trippelkonsert C-dur op. 56 för piano,
 violin och violoncell

DUSTO, C. Rider-Possart,piano,
 D. Karpilowski,vl, W. Lutz,vlc, 1925

Die Trommel ur Egmont op. 84

RigaSO, sol. E. Goette,sång, 1912

Uvertyr ur baletten Prometheus op. 43

WaPh, 1904

Uvertyr till Egmont op. 84

KO,MU, 1904, 1906, 1907, CO, 1904, WaPh,
 1904 2 ggr, RigaSO, 1911, ResO,H, Sche-
 veningen, 1919, ResO,H, 1941, BPhO, 1924

van Beethoven, forts. Uvertyr till operan Fidelio op. 72
FS, 1910

Die Weihe des Hauses C-dur op. 124, uvertyr
KonsS, 1921

Violinkonsert D-dur op. 61

KO, MU, sol. F. Berber, 1906, H. Marteau,
1907, ResO, H. Scheveningen, B. Hubermann,
1919, S. Swaap, 1938, KonsS, E. Arányi,
1921, sol. okänd, 1922, A. Mogilevsky,
1923, BPhO, C. Flesch, 1924, LiPhO, A.
Catterall, 1925, DuStO, A. Busch, 1926,
HStO, A. Hannikainen, 1932, sol. okänd,
1936, KonsM. W. Schneiderhan, 1945,
Ch. Senderovitz, 1945

Bendel, Franz
1833 - 1874

Schneewittchen, Märchenbild
WaPh, 1904

Bentock, ?
? - ?

Elegiac Polni för violoncell
WaPh, sol. J. Hock, 1904

Variationer för stor orkester
WaPh, 1904

Berg, Alban
1885 - 1935

Tre stycken ur operan Wozzek
DuStO, 1926, C.W, 1926

Berg, Natanael
1879 - 1957

Birgittas romfärd ur operan Birgitta
KonsM, 1947

Pezzo sinfonico

KonsS, 1922, KonsM, 1944

Traumgewalten, symfonisk dikt

HSO, 1914, RigaSO, 1914

Triologia delle passioni

KonsM, 1934

Bergner, Wilhelm
1837 - 1907

Trauerklänge

WaPh, sol. W. Bergner, orgel, 1904 2 ggr

Berlioz, Hector
1803 - 1869

Aria ur La Damnation de Faust op. 24

HSO, Stockholm, sol. S. Metcalfe, 1913

Carneval Romain op. 9, uvertyr

ork. okänd, Reval, 1903, WaPh, 1904

3 ggr, KO, MU, 1907, RigaSO, 1910,

KonsS, 1921, SydSO, 1940

Harold en Italie op. 16, symfoni

RigaO, Dubbeln, 1902, FS, Riga, 1902,

WaPh, 1904, KonsS, 1924

Berlioz, fort.

Irrblössdans ur La Damnation de Faust op. 24
RigaO, Dubbeln, 1902, CO, 1904

Le Corsaire op. 21, uvertyr
WaPh, 1904 3 ggr, KO, MU, 1904, 1906
2 ggr, 1907 6 ggr, MoPhO, 1909, HStO,
1914

Marche hongroise
WaPh, 1904, PeSO, 1940

Rákócziarschen ur La Damnation de Faust
CO, 1904, WaPh, 1904 2 ggr,
RigaSO, 1913, KonsS, 1922

Scherzo ur Romeo et Juliette op. 17,
dramatisk symfoni
HStO, 1918

Sylphen-Ballet ur La Damnation de Faust
KonsM, 1930

Symphonie fantastique op. 14
RigaO, 1903 3 ggr, KO, MU, 1905, FS, 1906,
HStO, 1915, BPhO, 1923, DStO, 1926,
KonsM, 1946

Uvertyr till operan Benvenuto Cellini op. 23
KO, MU, 1907, RigaSO, 1911, Helsingfors,
1911, HStO, 1916, KonsS, 1921

Berwald, Franz
1796 - 1868

Aria
KonsM, sol. H. Schymberg, 1945

Minnen från norska fjällen
KonsM, 1946

Sinfonie capricieuse
KonsM, 1944, 1946

Sinfonie sérieuse
KonsS, 1921, KonsM, 1935

Sinfonie singulière
HSO, 1913, RigaSO, 1914, KonsS, 1923,
KonsM, 1942

Symfoni nr 3
KonsM, 1945

Uvertyr till operan Drottningen av Golconda
KonsS, 1923

Uvertyr till operan Estrella de Soria
StRF, K, 1942

Bilse, Benjamin
1816 - 1902

Die Fürstensteiner, vals
WaPh, 1904 2 ggr

Hochzeitsreigen, vals
WaPh, 1904 2 ggr

Bilse, forts.

Mit bomben und Granaten, marsch

CO, 1904, WaPh, 1904 6 ggr

Prins Friedrich Carl, marsch

CO, 1904, WaPh, 1904 2 ggr

Bizet, Georges

1838 - 1875

Carmen, opera

Operan i Malmö, 1931 5 ggr

Danse bohémienne ur operan La jolie Fille

de Perth

WaPh, 1904

Egmontdans ur operan Djamileh

CO, 1904, WaPh, 1904 3 ggr

Förspel till operan Les Pêcheurs de Perles

WaPh, 1904

Hinduns dans ur operan Les Pêcheurs de

de Perles

WaPh, 1904 2 ggr

L'Arlésienne, svit

CO, 1904, WaPh, 1904 2 ggr

Roma, symfonisk svit

WaPh, 1904 3 ggr

Svit nr 1 ur operan Carmen

CO, 1904, WaPh, 1904 4 ggr

Toreador ur operan Carmen

CO, 1904

Uvertyr till operan Djamileh

WaPh, 1904 2 ggr

Bloch, Ernest

1880 - 1959

America, episk rapsodi

LAPhO, 1928 2 ggr, 1929 3 ggr

Concerto grosso

HStO, 1933, KonsM, 1934

Schelomo för violoncell och orkester,

judisk rapsodi

LAPhO, sol. F. Salmond, 1928 2 ggr

von Blon, Franz

1861 - 1945

Blumengeflüster

WaPh, 1904

Orientalischer Zug

WaPh, 1904

Zug der Gnomen

CO, 1904, WaPh, 1904

Boccherini, Luigi

1743 - 1805

Adagio

RigaSO, sol. J. van Lier, vlc, 1912

- Boccherini, forts. Allegro
RigaSO, sol. J. van Lier, vlc, 1912
Menuett
KonsS, 1923
Sicilienne
WaPh, 1904
Violoncellkonsert
PPhO, sol. A. Rateau, 1927 2 ggr
- Boehe, Ernst
1880 - 1938
Aus Odysseus Fahrten, symfonisk dikt
RigaSO, 1914
Kirke, symfonisk dikt
HSO, 1913
Die Klage der Hausitaa, symfonisk dikt
KO, Mf, 1907
Tragisk uvertyr
RigaSO, 1912
- Boëllman, Léon
1862 - 1897
Fantaisie dialoguée för orgel och orkester
LAPhO, sol. R. Hastings, 1929 2 ggr
Symfoniska variationer för violoncell
och orkester
WaPh, sol. J. Hock, 1904 2 ggr
- Boito, Arrigo
1842 - 1918
Prolog till operan Mefistofele
WaPh, 1904
- Bolzoni, Giovanni
1841 - 1919
Menuett
WaPh, 1904 5 ggr
- Borgström, Hjalmar
1864 - 1925
Jesus i Getsemane
KonsS, 1922
- Borodin, Aleksandr
1833 - 1887
Byfolkets kör ur operan Furst Igor
CO, 1904, WaPh, 1904 4 ggr
Polowetzer-danser ur operan Furst Igor
KonsM, 1947
Symfoni nr 1 Ess-dur
RigaSO, 1914
Uvertyr till operan Furst Igor
KonsM, 1930
- Bowen, York
1884 - 1961
Altviolinkonsert c-moll
LSO, sol. okänd, 1925

Brahms, Johannes
1833 - 1897

Akademisk festuvertyr op. 80
KonsM, 1935, HStO, 1939

Dubbelkonsert a-moll op. 102 för violin
och violoncell
HStO, sol. A. Hannikainen, vl,
Y. Selin, vlc, 1936

Pianokonsert nr 1 d-moll op. 15
KO, MU, sol. W. Renberg, 1906,
KonsS, A. Schnabel, 1921, FSeO, O,
D. Knutsen, 1922, R. Riefeling, 1937,
KonsM, T. Mikkilä, 1944

Pianokonsert nr 2 B-dur op. 83
RigaSO, sol. A. Adriano, 1910,
KonsS, A. Schnabel, 1921,
SydSO, A. Rubinstein, 1937,
KonsM, A. Fischer, 1944, F. Ellegaard, 1946

Rhapsodie op. 53
KonsS, Konsertföreningens symfonikör,
sol. S. Schillander, alt, 1922,
DUSTO, kör och sol. okända, 1925

Serenad A-dur op. 16
KonsM, 1945

Symfoni nr 1 c-moll op. 68
KO, MU, 1905, RigaSO, 1910 2 ggr, 1911
3 ggr, 1914, HSO, Stockholm, 1913,
A. R., 1914, 1925, KonsS, 1915, 1917,
1921 2 ggr, 1922, 1924, 1932, 1942,
BPhO, 1923, DUSTO, 1924, KonsMU, 1925,
LAPhO, 1928 2 ggr, San Francisco, 1928,
KonsM, 1930, 1945, 1946, MuPhO, 1934,
MeSO, 1937, FSeO, O, 1937, 1942, LSO,
1938, StRF, K, 1943

Symfoni nr 2 D-dur op. 73
KO, MU, 1907 2 ggr, RigaO, 1908, RigaSO,
1913, HSO, 1913, KonsS, 1915,
HStO, 1932, KonsM, 1945, 1947

Symfoni nr 3 F-dur op. 90
KO, MU, 1905, 1906 2 ggr, 1907, RigaSO,
1912, HStO, 1916, 1947, KonsS, 1915,
1921, 1922, BPhO, 1922, OSN, Po, 1944,
KonsM, 1944

Symfoni nr 4 e-moll op. 98
WaPh, 1904 2 ggr, KO, MU, 1905, 1906,
RigaSO, 1912, HSO, 1914, HStO, 1916, 1936,
KonsS, 1916, Göteborg, 1916, Norge, 1917,
1921, 1940, DUSTO, 1925, FSeO, O,
Stockholm, 1927, StRF, K, 1946

Tragisk uvertyr op. 81
KonsM, 1946, 1947

Ungersk dans nr 5
KonsS, 1923

Brahms, forts.

Ungersk dans nr 6

KonsS, 1923

Ungersk dans

WaPh, 1904

Vals Ass-dur

RigaSO, 1910

Variationer över ett tema av Joseph

Haydn op. 56 a

GO, 1904 2 ggr, KO, Mi, 1905, 1906,
RigaO, 1908, RigaSO, 1910, HStO, 1916,
ResO, H, Scheveningen, 1919

Vier ernste Gesänge op. 121

KonsM, sol. B. Sönerstedt, bas, 1947

Violinkonsert D-dur op. 77

KO, Mi, sol. H. Marteau, 1905, sol. okänd,
1906, HSO, H. Martenau, 1914, KonsS,
T. Spiwakowsky, A. Busch, 1921, A. Busch,
1923, DiStO, C. Flesch, 1924, LAPhO,
A. Spalding, 1929 2 ggr, HStO, S. Végh,
1939, KonsM, E. Wolf, 1944, A. Ignatius,
G. de Vito, 1946

Zigeunerlieder nr 1 - 8 op. 103

LAPhO, sol. S. Braslau, alt, 1928 2 ggr

Brand, Fritz

? - ?

Pianokonsert Ess-dur op. 19

DiStO, sol. W. Giesecking, 1925

Braun, Johann

1753 - 1795

Harpa och speldosa

WaPh, 1904 2 ggr

Braunfels, Walter

1882 - 1954

Karnevaluvertyr

HSO, 1913

Klassischromantische Phantasmagorie ur

Don Juan op. 34

DiStO, 1925

Te Deum

DiStO, kör okänd, sol. A. Merz-Tunner,
sopran, F. Kraus, tenor, 1925 2 ggr

Variationer över Mozarts Champagnearia

DiStO, 1925

Broman, Natanael

1887 - 1966

Fritiof och Ingeborg, symfonisk dikt

KonsM, 1932

Bruch, Max

1836 - 1920

Andromachs Lonnnett ur Achilleus

LAPhO, 1928 2 ggr

Bruch, forts.

Andromachs scen ur Achilleus
FSeO, O, sol. E. Leisner, 1921

Aria ur Achilleus
KO, MU, sol. H. Geiger, alt, 1906

Förspel till operan Loreley
CO, 1904, WaPh, 1904 3 ggr

Skotsk fantasi
KO, MU, sol. F. von Reuter, 1907,
KonSS, J. Manén, 1921

Weltspiele zu Ehren des Patroklos ur
Achilleus
WaPh, 1904

Violinkonsert nr 1 g-moll op. 26
WaPh, sol. J. Oziminski, 1904,
KonSS, A. Mogilevsky, 1924, DUSO,
G. Kuhlenkamp, 1925, SydSO, L. Lawson,
1937

Bruckner, Anton
1824 - 1896

Symfoni nr 3 d-moll
KO, MU, 1906 2 ggr, 1907,
RigaSO, 1912, KonSS, 1921

Symfoni nr 4 Ess-dur
KO, MU, 1905, 1906 7 ggr, 1907 2 ggr,
FS, 1906, DUSO, 1925, KonsM, 1943

Symfoni nr 5 B-dur
KO, MU, 1907, KonSS, 1919

Symfoni nr 6 A-dur
HStO, 1932, SydSO, 1940, KonsM, 1941, 1946

Symfoni nr 7 E-dur
FS, 1906, KonsM, 1944

Symfoni nr 8 c-moll
HSO, 1914, DUSO, 1926, KonsM, 1945

Brüll, Ignaz
1846 - 1907

Uvertyr till operan Det Gyllene korset
CO, 1904, WaPh, 1904 2 ggr

Bull, Ole
1810 - 1880

Säterjätans söndag
CO, 1904, WaPh, 1904, KonsS, 1917,
RigaSO, Helsingfors, 1911

Busoni, Ferruccio
1866 - 1924

Violinkonsert D-dur op. 35 a
BPhO, sol. J. Szigeti, 1923

Børresen, Hakon
1876 - 1954

Violinkonsert G-dur op. 11
KonSS, sol. J. Thornberg, 1924

Caccini, Giulio
1548 - 1618

Amarilli
KonsM, 1946

Carpenter, John Alden
1876 - 1951

ur baletten Skyscrapers
LAPhO, sol. C. Mellonino, A. de Ridder,
piano, 1928 2 ggr

Chabrier, Emmanuel
1841 - 1894

Uvertyr till operan Gwendoline
KonsM, 1946

España, rapsodi
ork. okänd, 1910, LAPhO, 1929

Charpentier, Gustave
1860 - 1956

Aria ur operan Louise
RigaSO, sol. C. Dux, sopran, 1914

Depuis le Jour ur operan Louise
LAPhO, sol. T. Burns, sopran, 1928

Impressions d'Italie
RigaO, 1903 3 ggr

Chausson, Ernest
1855 - 1899

Poème för violin och orkester op. 25
HSO, sol. E. Telmany, 1913,
RigaSO, J. Thibaud, 1913,
KonsS, J. Thibaud, Y. Astruc, 1922,
FSeO, O, Stockholm, R. Soetens, 1927

Symfoni E-dur op. 20
KonsS, 1923

Viviane op. 5, symfonisk dikt
LAPhO, 1928, KonsM, 1944

Chélaré, Hippolyte
1789 - 1861

Uvertyr till operan Macbeth
WaPh, 1904

Cherubini, Luigi
1760 - 1842

Uvertyr till operan Les Abencérages
KO, Mii, 1905, KonsS, 1921

Chopin, Frédéric
1810 - 1849

Andante spinto, Grande Polonaise
brillante... op. 22
KonsS, sol. A. Brailowsky, piano, 1923
Krakowiak, Grand Rondo de concert E-dur
op. 14
KonsS, sol. A. Brailowsky, piano, 1923

Marche funebre
WaPh, 1904

Niederrheinische Volksweise
Tyska sångföreningen, Helsingfors, 1898

Chopin, forts.

Pianokonsert nr 1 e-moll op. 11
CO, sol. S. Sundgren-Schnéevoigt, 1904,
RigaSO, M. Rosenthal, 1914,
KonsS, A. Brailowsky, 1923,
HStO, S. Sundgren-Schnéevoigt, 1938,
KonsM, S. Sundgren-Schnéevoigt, 1939

Pianokonsert nr 2 f-moll op. 21
KonsS, sol. A. Brailowsky, 1923,
PhO, N. Orloff, 1929, HStO, 1939,
KonsM, A. Jambor, 1947

Polonisches Lied
Tyska sångföreningen, Helsingfors, 1898

Christiansen, Christian Springvandet

1884 - 1955 KonsS, sol. B. Engell, sång, 1924

Cimarosa, Domenico
1749 - 1801

Uvertyr till operan Det hemliga
giftermälet
KonsM, 1945

Cleve, Halfdan
1879 - 1951

Pianokonsert nr 4 a-moll op. 12
RigaSO, sol. A. Ripper, 1914

Conradi, August
1821 - 1873

Offenbachiana, fantasi
WaPh, 1904

Conus, George
1862 - 1933

Skogen susar, symfonisk dikt
HSO, 1912, RigaSO, 1913

Corelli, Arcangelo
1653 - 1713

Adagio och Allegro
RigaO, Dubbeln, 1902

Cornelius, Peter
1824 - 1874

Uvertyr till operan Der Barbier von
Bagdad
HStO, 1925

Cui, Cesar
1835 - 1918

Berceuse
WaPh, sol. H. Grevesmühl, vl, 1904

Cavatine
CO, WaPh, sol. H. Grevesmühl, vl, 1904

Romans
WaPh, sol. H. Grevesmühl, vl, 1904

Suite miniature
WaPh, sol. H. Grevesmühl, vl, 1904

Czibulka, Alphons
1842 - 1894

Kärleksdrömmar efter balen
WaPh, 1904 2 ggr

Czibulka, forts.

Stephanie-gavotte

WaPh, 1904

Debussy, Claude
1862 - 1918

En fauns eftermiddag

KO, MU, 1908, RigaSO, 1911, Helsingfors,
1911, HStO, 1916, 1918, 1947

Havet

KonsS, 1921, KonsM, 1944

La Demoiselle élue, kantat

ResO, H, R.K. Oratorium-vereeniging, 1921,
KonsS, Konsertföreningens symfonikör, 1922

Lias aria ur kantaten L'Enfant prodigue

LAphO, sol. L. Caselotti, mezzosopran,
1929, KonsM, G. Leppée, 1945, L. Leil, 1946

Nocturn Fêtes

HStO, 1927, 1930, ResO, H, 1932

Rondes de Printemps

HStO, 1916, KonsM, 1945

Två nocturner

KonsM, 1946

Delahaye, ?
? - ?

Colombine, menuett

WaPh, 1904

Delibes, Léo
1836 - 1891

Aria ur operan Lakmé

RigaSO, sol. A. Skilondz, 1914,
HStO, 1915

Czardas ur baletten Coppelia

WaPh, 1904 2 ggr

Preludium och mazurka ur baletten Coppelia

WaPh, 1904

Svit ur baletten Coppelia

GO, WaPh, 1904, KonsS, 1923

Svit ur baletten Sylvia

GO, 1904 2 ggr, WaPh, 1904

Delius, Frederick
1862 - 1934

Life's Dance

RigaSO, 1913, HSO, Stockholm, 1913,
HSO, 1914

Demersseman, ?
? - ?

Le Tremolo

WaPh, sol. A. Buchheim, fl, 1904

Depret, ?
? - ?

Sourire d'Avril, vals

WaPh, 1904

- Dohnányi, Erno
1877 - 1960
Symfoniska minuter op. 36
KonsM, 1941
- Donizetti, Gaetano
1797 - 1848
Una furtiva lagrima ur L'Elisir d'Amore
RigaSO, sol. L. Lafitte, tenor, 1911
- Doppler, Albert Franz
1821 - 1883
Pastorale hongroise, fantasi
WaPh, sol. A. Buchheim, fl, 1904 3 ggr
Uvertyr till operan Ilka
CO, WaPh, 1904
- Dostal, Nico
1895 -
Manina, operett
15 föreställningar på Svenska teatern,
Helsingfors, 1944 - 1945
- Dukas, Paul
1865 - 1935
La Péri, balett
KonsS, 1922
Trollkarlens lärling, scherzo
WaPh, 1904 4 ggr, RigaSO, 1910,
HStO, 1915, LAPHO, 1922, KonsM, 1946
- Dunn, James Philip
1884 - 1936
Overture on Negro Themes
LAPHO, 1928 2 ggr
- Duparc, Henri
1848 - 1933
L'Invitation au Voyage
LAPHO, sol. A. Hackett-Granville,
tenor, 1928 2 ggr
Phidylé
LAPHO, sol. A. Hackett-Granville,
tenor, 1928 2 ggr
- Durante, Francesco
1684 - 1755
Danza, danza fanciulla
KonsM, sol. L. Lail, sopran, 1946
- Dvořák, Antonín
1841 - 1904
Carneval op. 92, uvertyr
RigaSO, 1910, LiPhO, 1925
Den gyllene spinnrocken op. 109,
symfonisk dikt
RigaO, 1908
Husitská op. 67, uvertyr
CO, 1904 3 ggr, WaPh, 1904 4 ggr,
KonsM, 1946
I naturen op. 91, uvertyr
HStO, 1915
Middagshäran op. 108, symfonisk dikt
HStO, 1915

Dvořák, forts.

Othello op. 93, uvertyr
KonsM, 1946

Serenad E-dur op. 22
KonsM, 1944

Serenad d-moll op. 44
KonsM, 1945

Slavisk dans nr 1
WaPh, 1904 3 ggr

Slavisk dans nr 2
WaPh, 1904

Slavisk dans nr 4
WaPh, 1904

Slavisk dans nr 5
WaPh, 1904, KonsS, 1923

Slavisk dans nr 7
WaPh, 1904

Slavisk dans nr 8
CO, 1904, WaPh, 1904 3 ggr

Slavisk dans nr 10
WaPh, 1904

Symfoni d-moll op. 13
WaPh, 1904

Symfoni D-dur op. 60
KonsM, 1941

Symfoni F-dur op. 76
KonsS, 1923

Symfoni e-moll op. 95 (från nya världen)
KO, MÜ, 1906, HStO, 1919,
MStO, 1925, MeSO, 1940

Tjeckisk svit D-dur op. 39
HStO, 1945 2 ggr

Uvertyr ur operan Selma sedlák op. 37
KonsM, 1943

Violinkonsert a-moll op. 53
KonsM, sol. E. Wolf, 1946

Violoncellkonsert h-moll op. 104
SydSO, sol. E. Kurtz, 1937,
KonsM, G. Vecchi, 1945

Zigenarmelodier
KonsM, 1945

Eilenberg, Richard
1848 - 1925

Persische Scharwache
WaPh, 1904

Die Wachtparade kommt
WaPh, 1904

Ek, Gunnar
1900 -

Pianokonsert b-moll
KonsM, sol. B. Hjort-Karström, 1945

Elgar, Sir Edward
1857 - 1934

Cockaigne op. 40, uvertyr
KonsS, 1923, HStO, London, 1934,
SO, G, 1934, MeSO, 1940

Falstaff op. 68, symfonisk dikt
RigaSO, 1913, HSO, 1913

Introduction and Allegro for Strings
op. 47
HStO, 1914

Nursery Suite
MeSO, 1937, KonsM, 1944

Symfonisk dikt för orgel och orkester
WaPh, sol. W. Bergner, 1904

Variations on an Original Theme op. 36
WaPh, 1904, KO, MU, 1904, RigaSO, 1913,
KonsS, 1923, HStO, 1939

Enna, August
1859 - 1939

Uvertyr till operan Kleopatra
WaPh, 1904 5 ggr, KO, MU, 1906

Erkel, Ferenc
1810 - 1893

Uvertyr till operan Hunyadi László
WaPh, 1904

de Falla, Manuel
1876 - 1946

El sombrero de tres picos, balett
MadSO, 1929

Koreografisk fantasi ur baletten
El amor brujo
HStO, 1931

Fischer, Adolf
1827 - 1893

Melodie
WaPh, sol. W. Bergner, orgel, 1904

Fischer, Leo
? - ?

Märchenzauber
WaPh, sol. L. Fischer, vla, 1904

von Flotow, Friedrich
1812 - 1883

Uvertyr till operan Indra
WaPh, 1904

Uvertyr till operan Martha
CO, 1904, WaPh, 1904

Uvertyr till operan Stradella
CO, 1904

- Franck, César
1822 - 1890
- Festouvertyr
Tyska Sångföreningen, Helsingfors, 1898
- Le Chasseur maudit, symfonisk dikt
WaPh, 1904, HStO, 1914
- Rédemption
kör och sol. okända, RigaSO, 1913,
HSO, 1914
- Symfoni d-moll
LAPhO, 1928 2 ggr, KonsM, 1945
- Symfoniska variationer
HSO, 1914, sol. S. Sundgren-Schnéevoigt,
piano, HStO, S. Sundgren-Schnéevoigt,
1932, R. Bergroth, 1943, PeSO,
M. Sumner, 1940
- de Frumerie, Gunnar
1908 -
- Pianokonsert nr 2
KonsM, sol. I. Hannikainen, 1936
- Symfonisk ballad op. 31
KonsM, sol. G. de Frumerie, piano, 1945
- Symfoniska variationer op. 25
KonsM, Stockholm, 1942, KonsM, 1946,
HStO, 1943
- Fürstenau, Caspar
1772 - 1819
- Concert nr 8 in form einer Gesangscene
CO, sol. A. Buchheim, fl, 1904
- Flöjtkonsert
WaPh, sol. A. Buchheim, 1904
- Gade, Niels
1817 - 1890
- Efterklange af Ossian a-moll op. 1,
konsertouvertyr
CO, 1904, WaPh, 1904
- Elverskrud, Olufs ballad, op. 30
KonsM, 1945
- Geminiani, Francesco
1687 - 1762
- Concerto grosso
RO,H, 1942
- Gernsheim, Friedrich
1839 - 1916
- Alla Mazurka
WaPh, 1904
- Ghedini, Giorgio
1892 - 1965
- Partita
KonsS, 1942
- Gilles, Constantin
? - ?
- Au Moulin
CO, WaPh, 1904 2 ggr

Gilles, forts.

Entr'acte-Gavotte

WaPh, 1904

Loindubal

WaPh, 1904

Giordano, Umberto

1867 - 1948

Magdalenas aria ur operan Andrea Chénier

Strf,K, sol. G. Lous, 1946

Glass, Louis

1864 - 1936

Blomsterne sove

KonsS, sol. B. Engell, sång, 1924

Midienat

KonsS, sol. B. Engell, sång, 1924

Sinfonia svastica nr 5 op. 57

KonsS, 1921

Glazunov, Alexandr

1865 - 1936

Balettsvit ur baletten Raymonda op. 57

WaPh, 1904

Grand pas Espagnole

LAPhO, 1928

Hafver op. 28, fantasi

HsO, RigaSO, 1912

Karneval op. 45, uvertyr

RigaSO, 1910 2 ggr

Konsertvals nr 1 op. 47

WaPh, 1904 4 ggr, FS, 1910

Konsertvals nr 2 op. 51

WaPh, 1904

Russ d'Amour

LAPhO, 1928

Scenes de Ballet nr 1 op. 52

LAPhO, 1929

Solennelle op. 73, uvertyr

FS, 1910, KonsS, 1924

Symfoni nr 4 Ess-dur op. 48

HsO, 1927, 1930, MeSO, 1937

Violinkonsert a-moll op. 82

HsO, sol. R. Burgin, 1912, 1913,

KonsS, P. Stassewitsch, 1917,

BrisSO, H. Beck, 1937

Glière, Reinhold

1875 - 1956

Sirener op. 33, symfonisk dikt

RigaSO, Petersburg, 1912, ork. okänd,
Belgien, 1913, A,R, 1914, KonsM, 1945

Glinka, Mihail
1804 - 1857

Jota Arragonaise
WaPh, 1904 2 ggr

Kamarinskaja, fantasi
KonsS, 1924

Mazurka ur operan Livet för Tsaren
WaPh, 1904

Menuett
WaPh, 1904

Uvertyr ur operan Ruslan och Ludmila
CO, 1904, WaPh, 1904 4 ggr

Waisenlied ur operan Livet för Tsaren
WaPh, 1904

Gluck, Christoph Willibald
1714 - 1787

Aria ur operan Orfeus och Eurydike
KonsM, sol. B. Gylling, 1946 2 ggr

Devinités du styx ur operan Alceste
KonsS, 1917

Uvertyr ur operan Iphigenie i Aulis
KonsS, 1922, DuStO, 1924

Gnecchi, Vittorio
1876 - 1954

Canzone di Rosetta ur operan
La rosiera
LAPhO, sol. B. Burns, sopran, 1928

Danse Champêtre ur operan La rosiera
PPhO, 1927

Uvertyr ur operan Cassandra
PPhO, 1927 2 ggr, LAPhO, 1928

Godard, Benjamin
1849 - 1895

Danse Bohemienne ur Le Tasse
WaPh, 1904

Scènes poetiques, svit
WaPh, 1904

Svit för flöjt
WaPh, sol. A. Buchheim, 1904 2 ggr

Godefroid, Dieudonné
1818 - 1897

Fantasi för harpa
WaPh, sol. L. Cimini, 1904 3 ggr

van Goens, ?
? - ?

Adagio för violoncell
WaPh, sol. J. Hock, 1904

Violoncellkonsert nr 2
WaPh, sol. J. Hock, 1904

Goldmark, Károly
1830 - 1915

Balettmusik ur operan Die Königin
von Saba
CO, 1904, WaPh, 1904 2 ggr

Goldmark, forts.

Im Frühling, uvertyr

FS, 1902, CO, 1904, WaPh, 1904 5 ggr,
HStO, 1915

Ländliche Hochzeit, symfonisk svit

KO, Mü, 1906, HStO, 1914

Penthesilea, uvertyr

WaPh, 1904 2 ggr

Sakuntala, uvertyr

CO, 1904, WaPh, 1904 2 ggr, KO, Mü, 1906

Symfoni nr 2 Ess-dur

FSeO, O, 1923, LAPhO, 1928 2 ggr

Violinkonsert a-moll op. 28

KO, Mü, sol. S. Gener, 1904, 1906

Goltermann, George
1824 - 1898

Violoncellkonsert a-moll

CO, sol. J. Hock, 1904,
WaPh, J. Hock, 1904 2 ggr

Gounod, Charles
1818 - 1893

Balettmusik ur operan Faust

KonsS, 1924

Fantasi ur operan Faust

CO, 1904, WaPh, 1904

Faust, opera

Lindéns operasällskap, gästuppträdande
på Svenska teatern, Helsingfors, sol.
bl.a. A. Fohström, A. Gandolfi, 1900

Final, akt V ur operan Faust

WaPh, 1904

Förspel, akt I ur operan Faust

WaPh, 1904 2 ggr

Förspel till operan Romeo och Julia

CO, 1904, WaPh, 1904

Marche funèbre d'une marionette

WaPh, 1904

Die Possente ur operan Faust

LAPhO, sol. P. Williams, baryton, 1929

Serenade

WaPh, 1904

Thulevisan och juvelarian ur operan Faust

LAPhO, sol. H. Rhodes, sopran, 1928,
KonsM, G. Söderman, 1930

Vårvisa

CO, 1904, WaPh, 1904 4 ggr

Gram, Peder
1881 - 1956

Prolog

KonsM, 1946

Uvertyr C-dur

KonsM, 1945

Granados, Enrique
1867 - 1916

El Turia, vals
CO, 1904

Grétry, André
1741 - 1813

Ballettsvit ur operan Céphale et Procris
RigaSO, 1911

Grieg, Edvard
1843 - 1907

Det første Møde
KonS, 1917

En Svane
StKO, W, sol. J. Forsell, baryton, 1910

Fra Monte Pincio
KonsS, sol. G. Rydbeck-Olson, 1923

Fyra norska danser
LAPhO, 1928

Henrik Wergeland
StKO, W, sol. J. Forsell, baryton, 1910

Huldigungsmarsch ur sviten Sigurd
WaPh, 1904, KonsS, 1924

Hest op. 11, uvertyr I
KonsS, 1922

Landkjenning op. 31 för manskör, baryton
och orkester
FSeO, O, Studentersångföreningen och
Kristiania Handelsstands Sangforening,
sol. E. Bye, 1919

Nordische Weisen, Baurntanz, op. 63, svit
CO, 1904, WaPh, 1904

Norsk dans
KonsS, 1923

Peer Gynt op. 23
Helsingfors teaterorkester, 1931

Peer Gynt Suite I op. 46
CO, 1904 4 ggr, WaPh, 1904 7 ggr,
KO, MU, 1907 KonsS, 1924

Peer Gynt Suite II op. 55
LAPhO, 1929

Pianokonsert a-moll op. 16
FS, sol. S. Sundgren-Schnéevoigt, 1900,
1910, KO, MU, S. Sundgren-Schnéevoigt,
1904, WaPh, 1904, CO, 1904, HSO,
Stockholm, 1912, 1913, KonsS, 1917, 1922,
FSeO, O, F. Grøndahl, 1919, DStO,
S. Sundgren-Schnéevoigt, 1925, LUSTO,
1925, ResO, H, 1928, HStO, E. Linko, 1935,
PeSO, B. Tange, 1937, GgO, H, T. van
der Pas, 1942, GgO, A, 1942, MUPhO,
H. Leygraf, 1943

- Grieg, forts. Sigurd Jorsalfar op. 56, svit
CO, 1904, WaPh, 1904 6 ggr, KonsS, 1922
Solveigs sång ur Peer Gynt Suite II
CO, 1904, WaPh, 1904 2 ggr
Symfoniska danser op. 64
KonsM, 1945
- Griffes, Charles By a lonely forest pathway
1884 - 1920 LAPHO, sol. H. Rhodes, sopran, 1928
- Grossman, Ludwig Czardas ur operan Der Geist der Wojewoden
1835 - 1915 CO, 1904
- Guiltman, Alexandre Marche-Fantaisie op. 44
1837 - 1911 WaPh, sol. W. Bergner, orgel, 1904
- Guiraud, Ernest Scene et Valse ur baletten Gretna Green
1837 - 1892 CO, 1904, WaPh, 1904 4 ggr
- Gungl, Joseph Träume auf dem Ocean, vals
1810 - 1889 WaPh, 1904
- Hageman, Richard At the well
1882 - ? LAPHO, sol. H. Rhodes, sopran, 1928
- Halévy, Fromental Final, akt I ur operan Judinnan
1799 - 1862 CO, 1904
- Hallén, Andreas En sommarsaga op. 36, symfonisk dikt
1846 - 1925 KonsS, 1923
Sphärenklänge, symfonisk dikt
KonsS, 1924
Svensk rapsodi nr 2 op. 23
KonsS, 1923, KonsM, 1932
Ur Gustav Vasas saga, svit
KonsS, 1923
- Halvorsen, Johan Bojareernas Indtogsmarsch
1864 - 1935 CO, 1904, WaPh, 1904 3 ggr
- Hannikainen, Ilmari Ave Maria
1892 - 1955 HStO, Köpenhamn, sol. H. Liukkonen, sång,
1934

Hartmann, Emil
1836 - 1898

The favorite, fantasi

WaPh, sol. A. Meichelt, Cornet à piston,
1904

Hæermaendene paa Helgeland op. 25, uvertyr
CO, 1904

Haydn, Joseph
1732 - 1809

Aria ur Ariadne på Naxos

KonsS, sol. L. Müsz-Gmeiner, 1921,
FSeO, K, E. Leisner, 1921

Aria ur oratoriet Skapelsen

KonsS, sol. B. Engell, 1921,
KonsS, B. Kiurina, 1922

Largo för stråkinstrument

FS, Riga, 1902, RigaO, Dubbeln, 1902,
WaPh, 1904

Serenad för stråkinstrument

WaPh, 1904

Sinfonia concertante nr 105 B-dur

KonsM, 1943

Symfoni nr 12 E-dur

KonsS, 1921

Symfoni nr 16 B-dur

HSO, 1914

Symfoni nr 18 G-dur

KO, MU, 1906 7 ggr, FS, 1906, RigaSO,
1911, HSO, 1912, HStO, 1915, DMStO, 1924,
LSO, 1925, RigaSO, Holland, 1913

Symfoni nr 45 fissa-moll

KonsS, 1923

Symfoni nr 88 G-dur

BrisSO, 1937, MeSO, 1940 2 ggr

Symfoni nr 94 G-dur

WaPh, 1904, RigaSO, 1913, BPhO, 1923,
KonsS, 1923

Symfoni nr 95 c-moll

KonsS, 1921, 1923, 1943, KSO, 1941,
HStO, 1941

Symfoni nr 100 G-dur

KonsM, 1946

Violoncellkonsert D-dur

KonsS, sol. Ch. van Isterdael, 1923,
KonsM, G. Piatigorsky, 1937

Heise, Peter
1830 - 1879

Dyvekes Sange

KonsS, sol. K. Svanbeck, 1923

- Hellmesberger, Joseph d.y. Chanson d'amour
1855 - 1907 WaPh, sol. L. Fischer, vla, 1904
2 ggr
Goldenes Spinnrad
WaPh, 1904
Serenade
WaPh, 1904
- Hill, Edward Stevensoniana Suite nr 2 op. 29
1872 - 1960 LAPhO, 1929 2 ggr
- Hiller, Johann Adam Variationer över ett lustigt tema
1728 - 1804 BPhO, 1923
- Hindemith, Paul Kammermusik nr 1 op. 24:1
1895 - 1963 KONS, 1923
Kammermusik nr 3 op. 36:2
DUSTO, sol. R. Hindemith, vlc, 1925
- Hlávac, ?
? - ? Två ryska folksånger med variationer
CO, 1904, WaPh, 1904 2 ggr
- Hoch, ?
? - ? Fantasi för Cornet à piston
CO, sol. A. Meichelt, 1904 2 ggr,
WaPh, 1904
Erinnerung an Prag
WaPh, 1904
Der Liebestraum
WaPh, 1904
Nachklänge an Zillerthal
WaPh, 1904
- Holst, Gustav Fugal uvertyr op. 40
1874 - 1934 HSTO, 1936, SydSO, 1940
- Honegger, Arthur Pacific 231, symfoniskt moment nr 1
1892 - 1955 HSTO, 1927, 1930, LAPhO, 1929
Pastorale d'été, symfonisk dikt
LAPhO, 1928
- Hubay, Jenő Hejre Kati
1858 - 1937 CO, sol. okänd, 1904, WaPh,
sol. H. Grevesmühl, 1904 2 ggr
Mazurka
WaPh, sol. H. Grevesmühl

Humperdinck, Engelbert
1854 - 1921

Fantasi ur sagooperan Hans och Greta
WaPh, 1904

Förspel till sagooperan Hans och Greta
CO, 1904 2 ggr, WaPh, 1904 4 ggr

Maurische Rhapsodie
DuStO, 1925

Hägg, Jakob Adolf
1850 - 1928

Uvertyr D-dur op. 28
KonsS, 1923

Händel, Georg Friedrich
1685 - 1759

Aria ur operan Agrippa
KonsS, sol. H. van Emden, 1923

Aria ur operan Julius Caesar
KonsS, sol. H. van Emden, 1923

Aria ur operan Radamisto
KonsS, sol. H. van Emden, 1923

Concerto grosso nr 1 g-moll
KonsS, 1923

Concerto grosso nr 2 B-dur
KonsS, 1923

Concerto grosso nr 3 G-dur
KonsS, 1923

Concerto grosso nr 5 d-moll
KO, Mf, 1906, MoPhO, KonsS, 1923

Concerto grosso nr 6 d-moll
KonsS, 1923

Concerto grosso nr 7 C-dur
KonsS, 1923

Concerto grosso nr 8
KonsS, 1923

Concerto grosso nr 10 d-moll
KO, Mf, 1905, 1906 16 ggr, FS, 1906
2 ggr, KonsS, Norge, Karlstad, 1917;
1922

Concerto grosso nr 12 h-moll
KO, Mf, 1905

Concerto grosso nr 19 op. 6:8
KonsM, 1947

Concerto grosso nr 21 d-moll op. 6:10
NvSOF, 1947

Concerto grosso
KonsM, 1945, 1946

Konsert F-dur för två bläsarkörer och
stråkorkester
KonsS, 1924, 1940, 1941

Händel, forts.

Konsert för stråkorkester
KonsS, 1917

Largo

KonsS, 1922

Orgelkonsert D-dur op. 7:4

DUSTO, sol. J. Menzen, 1924

Saul, Oratorium

DUSTO, sol. J. Menzen, orgel, J. Neyses,
cembalo, Saul: A. Fischer, bas,
David: M. Philippi, alt, Doeg, Samuel
och Abiathar: J. Eikon, bas, Hexe von
Endor: P. Dane, alt, 1925

Ivanov-Boretski, Mihail
1874 - 1936

Cortege du Serdare
WaPh, 1904

Esquisses Caucasiennes, svit

CO, 1904, WaPh, 1904 3 ggr

Marche du Serdare

CO, 1904, WaPh, 1904

Johansen, David Monrad
1888 - 1974

Pan op. 22, symfonisk fantasi
KonsM, 1945

Joncières, Victorien de
1839 - 1903

Förspel till operan Reine Berthe
WaPh, 1904

Jordan, Sverre
1889 - 1972

Tema med variationer ur Norvegiana
KonsS, 1924

Järnefelt, Armas
1869 - 1958

Berceuse

WaPh, 1904 10 ggr, HSO, 1912,
KonsS, 1923

Korsholm, symfonisk dikt

RigaO, 1903 3 ggr, CO, 1904,
WaPh, 1904 5 ggr

Luvattu maa

KonsS, 1922

Preludium

CO, 1904, WaPh, 1904 2 ggr

Sunnuntaina

StKO, W, sol. J. Forsell, baryton, 1910

Kajanus, Robert
1856 - 1933

Aino, symfonisk dikt med slutkör
WaPh, kör okänd, 1904

Overtura sinfonica

FSeO, O, 1934, HStO, 1936

Kalinnikov, Vasili
1866 - 1901

Symfoni nr 1 g-moll
RigaO, 1903 3 ggr, 1908, RigaSO, 1910,
1911, Helsingfors, 1911, KO, MU, 1906,
1908, MoPhO, 1909, HSO, 1914, Viborg,
1914, KonsS, 1924

Kaminski, Heinrich
1886 - 1946

Introitus und Hymnus
DUSTO, 1926

Karłowicz, Mieczysław
1876 - 1909

Das Lied von der ewigen Sehnsucht ur
Uralte Lieder op. 10
KonsS, sol. H. van Emden, 1924

von Kaskel, Karl
1866 - 1945

Ballad för stor orkester
KO, MU, 1907
Lustspelsuvertyr
KO, MU, 1906 2 ggr, 1907

Kempter, Lothar
1844 - 1918

Mahomets sång för manskör och orkester
KO, MU, Lehrenge Sangverein, 1905,
1906 2 ggr

Kilpinen, Yrjö
1892 - 1959

Alte Kirche
BPhO, sol. L. von Ronacher, sång, 1943
Am Kirchenstrande
BPhO, sol. L. von Ronacher, 1943
An das Lied
BPhO, sol. L. von Ronacher, 1943
Fjeldenlied
BPhO, sol. L. von Ronacher, 1943
Grabesnacht
BPhO, sol. L. von Ronacher, 1943
Sånger
KonsS, sol. E. Ingman, 1935

Kistler, Cyrill
1848 - 1907

Förspel till akt III ur operan Kunihiid
KO, MU, 1907

Klami, Uuno
1900 - 1961

Jordens skapelse, svit
KonsM, 1945

Karelsk rapsodi
ork. i Königsberg, 1934, KonsM, 1931,
HStO, 1934, London, 1942, KonsS, 1932,
ResO, H, 1932, StRF, K, 1933, PrPhO, 1936,
SydSO, 1937, Bryssel, radiokonsert, 1938,
FSeO, O, 1942, BPhO, 1943, MuPhO, 1943,
GOF, 1943

- Klami, forts.
Opernredoute, konsertvals
KonsM, 1933
Scherzo ur Kalevala-sviten
HStO, Stockholm, 1936, (radioutsändning)
Symphonie enfantine
HStO, 1939
Seremissisk fantasi för violoncell
och orkester
FSeO, O, sol. A. Granroth, 1934
- Kletzki, Paul
1900 - 1973
Sinfonietta op. 7
DUSTO, 1925
- Klose, Friedrich
1862 - 1942
Elfenreigen
KO, MI, 1907 2 ggr
Die Wallfahrt nach Kevlaar
HSO, 1914
- Kodály, Zoltán
1882 - 1967
Balettmusik
HStO, 1936
Háry János, orkestersvit
PHO, 1929, MadSO, 1929, HStO, 1930
Marosszéki táncok
LNO, R, 1931
Nyári este
STRF, K, 1942
- Komzak, Karl
1850 - 1905
Barataria, marsch
WaPh, 1904
Tarara-bum-die, marsch
WaPh, 1904 2 ggr
- Kontsky, Antoni
1817 - 1899
Kaiser Wilhelms Jagd
WaPh, 1904
- Korngold, Erich
1897 - 1957
Lustspielsouverture
RigaSO, 1913, HStO, 1914
Schauspielsouverture
HSO, Stockholm, 1913
- Krenk, Ernst
1900 -
Concerto grosso nr 2 op. 25
DUSTO, 1925
Violinkonsert op. 29
DUSTO, sol. A. Moodie, 1925

Kretschmer, Edmund
1830 - 1908

Musikalische Dorfgeschichten

WaPh, 1904

Triumfmarsch ur operan Heinrich der Löwe
WaPh, 1904

Kreutzer, Conradin
1780 - 1849

Uvertyrt till operan Der Edelknecht
WaPh, 1904

Uvertyrt till operan Das Nachtlager
CO, 1904, WaPh, 1904 2 ggr

Kuhlau, Frederik
1786 - 1832

Unter allen Wipfeln ist Ruh'
Tyska sångföreningen, Helsingfors,
1898 2 ggr

Kuula, Toivo
1883 - 1918

Det regnar i skogen

KonsS, 1932, KonsM, 1933, StRF, K, 1933

Orjan poika

KonsM, 1934, HStO, 1934 2 ggr, London,
1934, MuPhO, 1934

Paimenet

OSN, Po, sol. A. Antti, sång, 1944

Suutelo

OSN, Po, sol. A. Antti, sång, 1944

Lacombe, Paul
1837 - 1927

Aubade printaniere
WaPh, 1904 2 ggr

Lafone, Blamey
? - ?

Escenas Catamarqueñas, argentinsk svit
HStO, 1936

Lalo, Edouard
1823 - 1892

Symphonie espangole

KO, Mu, sol. okänd, 1905, 1907, ork.
okänd, Belgien, sol. M. Thibaud, vl, 1913,
RigaSO, J. Szigeti, M. Thibaud, 1913,
HStO, G. Breuning, 1916, KonsS,
J. Thibaud, 1922, SydSO, D. McLean, 1940

Uvertyrt till operan Le Roi d'Ys

WaPh, 1904 2 ggr, LAPHO, 1928 2 ggr

Violoncellkonsert d-moll

LAPHO, sol. F. Salmond, 1928,
HStO, T. de Machula, 1936

Lange-Müller, Peter
1850 - 1926

Serenad ur Renaissance Venetienne op. 59
KonsM, 1945

Uvertyrt till Renaissance Venetienne
KonsS, 1924

- Langenbeck, G.
? - ? Hebräische Melodie
WaPh, sol. W. Bergner, orgel, 1904
- Langgaard, Rued
1893 - 1952 Sinfonia interna
KonsS, sol. B. Engell, sång, 1924
- Larsson, Lars-Erik
1908 - Festmusik
KonsM, 1944
Ostinato
KonsS, 1942
Passacaglia ur operan Prinsessan av Cypern
KonsM, sol. A. Antti, sång, 1945
Symfoni nr 2
MeSO, 1940
Symfoni nr 3 c-moll
KonsM, 1946
Symfonisk skiss
KonsM, 1945
- Lassen, Eduard
1830 - 1904 Festuvertyr
CO, 1904 2 ggr, WaPh, 1904 3 ggr
- Lecocq, Charles
1832 - 1918 Uvertyrt till operetten Graziella
WaPh, 1904
- Lehár, Franz
1870 - 1948 Die kleine Garde, marsch
WaPh, 1904
- Lehnhardt, ?
? - ? Ordre de bataille
WaPh, 1904
St. Hubertus, marsch
WaPh, 1904 2 ggr
- Leku, Guillaume
1870 - 1894 Adagio för stråkorkester
HStO, 1927, 1930
- Leoncavallo, Ruggero
1857 - 1919 Intermezzo ur operan Pajazzo
CO, 1904
Prolog till operan Pajazzo
CO, 1904, WaPh, 1904 4 ggr,
RigaO, 1908, RigaSO, 1911
Traum-Serenade
WaPh, sol. L. Fischer, vla, 1904
- Lerche, Nils
1905 - Prelude
KonsM, 1945

Liljefors, Ruben
1871 - 1936

Festuverityr
KonsS, 1923

Lindberg, Oskar
1887 - 1955

Florez och Blanzeflor op. 12, symfonisk
dikt
KonsS, 1923

Från de stora skogarne, symfonisk dikt
KonsS, 1920, 1921

Leksands-svit
KonsM, 1944

Linnala, Eino
1896 - 1973

Andante elegiaco
FSeO, O, 1934

Finsk folkvisa
OSN, Po, sol. A. Antti, 1944

Madrigal
OSN, Po, 1944

Liszt, Franz
1811 - 1886

Dante-symfoni
KO, MU, 1904

En Faust-symfoni
RigaO, 1903, KO, MU, 1904, 1906,
FS, 1910, HStO, 1915, 1936

Der Fischerknabe
RigaSO, sol. E. Goette, sopran, 1912

Grand galop chromatique
WaPh, 1904 2 ggr

Hunnenschlacht, symfonisk dikt
WaPh, 1904 3 ggr

Les Préludes, symfonisk dikt
ork. okänd, Reval, 1903, RigaO, 1903
3 ggr, CO, 1904, WaPh, 1904 3 ggr,
KO, MU, 1905; 1907 2 ggr, 1908 2 ggr,
MoPhO, 1909, FS, 1910, RAHO, L, 1921,
KonsS, 1921, LAPhO, 1929, HStO, 1932

Loreley
KonsS, 1921

Mazeppa, symfonisk dikt
RigaO, 1903, KO, MU, 1906

Orpheus, symfonisk dikt
HSO, 1912

Pesther Carneval, ungersk rapsodi nr 6
WaPh, 1904 4 ggr, KonsS, 1923

Pianokonsert nr 1 Ess-dur
FS, sol. S. Sundgren-Schnéevoigt, 1902,
1906, 1910, RigaO, Dubbeln, 1902,
CO, 1904, KO, MU, A. Reisenauer, 1906,

Liszt, forts.

Pianokonsert nr 1 Ess-dur

RigaSO, M. Rosenthal, 1914,
KonsS, M. Wit, G. Schnitzer, 1922,
L. Hedman, 1924, IAPhO, G. Liebling,
1928 2 ggr, BrisSO, A. McCristal, 1937

Pianokonsert nr 2 A-dur

KO, MU, sol. okänd, 1907, HSO, sol.
S. Sundgren-Schnéevoigt, 1912,
KonsS, 1922, MeSO, 1940 2 ggr

Polonaise E-dur

FS, Riga, 1902, RigaO, Dubbeln, 1902.
WaPh, 1904 4 ggr

Tasso, symfonisk dikt

RigaO, Dubbeln, 1902, KO, MU, 1907,
HStO, 1915

Ungersk rapsodi nr 1 F-dur

WaPh, 1904 4 ggr, KO, MU, 1906 8 ggr,
FS, 1910, HSO, 1912, Stockholm, 1913,
KonsS, 1921, FSeO, O, 1922, IAPhO,
1928 2 ggr, KonsM, 1930, 1942

Ungersk rapsodi nr 2 D-dur

WaPh, 1904 8 ggr, KonsS, 1923

Ungersk rapsodi nr 4 D-dur

WaPh, 1904 3 ggr

Venezia e Napoli

WaPh, 1904 2 ggr

Litolff, Henry
1818 - 1891

Frascati, vals

WaPh, 1904

Uvertyr till Gierondisten

CO, 1904, WaPh, 1904 2 ggr

Uvertyr till Robespierre

CO, 1904, WaPh, 1904 2 ggr, IAPhO, 1928

Ljadov, Anatoli
1855 - 1914

Den förtrollade sjön

KonsS, 1924

Une tabatière á musique

FS, Riga, 1902, RigaO, Dubbeln, 1902,
WaPh, 1904

Åtta ryska folksånger

IAPhO, 1929, KonsM, 1930

Ljapunov, Sergei
1859 - 1924

Pianokonsert

RigaSO, Leningrad, sol. S. Ljapunov, 1912

Loeffler, Charles
1861 - 1935

La Mort de Tintagiles op. 6, symfonisk
dikt

BPhO, 1922, 1923

Lortzing, Albert
1801 - 1851

Finalen till akt III ur operan Undine
Tyska sångföreningen, Helsingfors, 1898
Uvertyr till operan Zar und Zimmermann
WaPh, 1904 3 ggr

Lully, Jean-Baptiste
1632 - 1687

Menuett
CO, 1904

Lumbye, Hans Christian
1810 - 1874

Drømmebilleder, orkesterfantasi
WaPh, 1904 2 ggr

Löhrl, ?
? - ?

Der Liebesengel, konsertstycke för
WaPh, sol. L. Fischer, 1904

Madetoja, Leevi
1887 - 1947

Kullervo, symfonisk dikt
HStO, Stockholm, radiokonsert, 1936,
PrPhO, radiokonsert, 1936; MeSO, 1937,
ork. okänd, Bryssel, Belgien, radio-
konsert, 1938; KonsM, 1946

Slagskämparne
HStO, London, 1934

Svit från balettphantominen Okon Fuoco
FSeO, 1934

Symfoni nr 1 F-dur
KonsS, 1924

Symfoni nr 2 Ess-dur
HStO, 1936

Symfoni nr 3 A-dur
HStO, radiokonsert, 1936

Mahler, Gustav
1860 - 1911

Ich atmet' einen linden Duft
KonsS, sol. L. Müsz-Gmeiner, sång, 1921

Kindertotenlieder
KonsS, sol. L. Müsz-Gmeiner, 1921

Das Lied von der Erde
HStO, sol. A. Ackté, sång, 1916, KonsS,
Ch. Cahier, alt, G. Meader, tenor, 1917

Lieder eines fahrendes Gesellen
DUSTO, sol. Ch. Cahier, alt, 1925

Rheinlegendchen
KonsS, sol. L. Artot de Padilla, 1922

Symfoni nr 1 D-dur
LAPhO, 1928 2 ggr

Symfoni nr 2 c-moll
KonsS, kör och sol. okända, 1922

Mahler, forts.

Symfoni nr 4 G-dur

HStO, sol. okänd, 1913, Stockholm,
1913, DMStO, sol. A. Merz-Turner,
sopran, 1925

Symfoni nr 5 ciss-moll

HStO, 1913, Stockholm, 1913, KonsS,
1923, LAFhO, 1929 3 ggr, HStO, 1932,
SydStO, 1937

Maillart, Louis
1817 - 1871

Uvertyr till operan Les Dragons de
Villars
CO, 1904

Malipiero, Gianfrancesco Pause del silenzio
1882 - 1973 DMStO, 1925

Manén, Juan
1883 -

Andante och variationer
KonsS, 1921

Caprice nr 1
KonsS, sol. J. Manén, vl, 1923

Caprice nr 24
KonsS, sol. J. Manén, vl, 1921

Violinkonsert nr 2 Concierto español
KonsS, sol. J. Manén, 1921

Marcello, Benedetto
1686 - 1739

Quella fiamma
KonsM, 1946

Markull, Friedrich
1816 - 1887

Rausche rausche froher Bach
Tyska sångföreningen, Helsingfors,
1898 2 ggr

Scheiden
Tyska sångföreningen, Helsingfors,
1898

Mascagni, Pietro
1863 - 1945

Fantasi ur operan Cavalleria rusticana
WaPh, 1904 4 ggr

Intermezzo ur operan Cavalleria rusti-
cana
WaPh, 1904

Mascheroni, Edoardo
1857 - 1941

In alle Ewigkeit, för cornet à piston
WaPh, sol. A. Meichelt, 1904

Massenet, Jules
1842 - 1912

Balettsvit ur operan Le Cid
CO, 1904, WaPh, 1904 3 ggr

Massenet, forts.

Bilder från Elsass

RO,H, 1942

Danse ent'acte Sevillana ur operan

Don César de Basan

CO, 1904, WaPh, 1904 3 ggr

Menuett ur operan Manon

WaPh, 1904 2 ggr

Pleurez mes yeux ur operan Le Cid

KonsM, sol. Z. Kvarnström, 1945

Preludium ur operan Hérodiade

CO, 1904

Scènes Alsaciennes, svit

WaPh, 1904, LAPhO, 1929

Scènes Napolitaines, svit

CO, 1904, KonsS, 1921

Scènes Pittoresques, svit

CO, 1904 2 ggr, WaPh, 1904

Uvertyr till Phèdre

CO, 1904, WaPh, 1904 5 ggr

Meiner, ?

? - ?

Valse Monte Cristo

WaPh, 1904

Melartin, Erkki

1875 - 1937

Christkindleins Wiegenlied

KonsS, sol. B. Engell, sång, 1921

Förspel till Pohjolan häät

HStO, 1934

Morgonsång ur Salomos höga visa

KSO, sol. H. Liukkonen, 1934

Scherzo

KonsS, 1923

Symfoni nr 3 F-dur

HStO, 1915

Symfoni nr 4

HStO, sol. E. Gräsbeck, sopran, 1912

Symfoni nr 5 a-moll, Sinfonia brevis

HStO, 1916, KonsS, 1943, KonsM, 1943,

BPhO, 1943, MPhO, 1943, GOF, 1943

Symfoni nr 6

HStO, 1932

Violinkonsert d-moll

HStO, sol. G. Breuning, 1913

Melchers, Melcher

1882 - 1961

Elegie op. 15, symfonisk dikt

KonsS, 1924

Mendelssohn, Felix
1809 - 1847

Bröllopsmarsch ur skådespelet En
midsommarnattsdröm op. 61
LAPhO, 1928

Canzonetta för stråkinstrument
WaPh, 1904

Elias op. 70, oratorium
DüStO, sol. H. Wolf, L. Breig, T.
Waschow, sopran, E. Senff-Thies, M.
Schilp, alt, A. Richter, W. Hageböcker,
tenor, J. Redenbeck, bas, 1925

En midsommarnattsdröm op. 21, uvertyr
FS, Riga, 1902, RigaO, Dubbeln, 1902,
CO, 1904, WaPh, 1904, BrissO, 1937,
MeSO, 1940

Hebriderna op. 26, uvertyr
CO, 1904, WaPh, 1904

Nachtigall
Tyska sångföreningen, Helsingfors, 1898

Ruy Blas op. 95, uvertyr
CO, 1904, WaPh, 1904 2 ggr

Scherzo ur skådespelet En midsommarnatts-
dröm op. 61
CO, 1904, WaPh, 1904 3 ggr, RigaSO,
Helsingfors, 1911 2 ggr, KonsS, 1921,
LAPhO, 1928

Symfoni nr 3 a-moll op. 56, den skottiska
HSO, 1913, HStO, 1918, DüStO, 1925

Symfoni nr 4 A-dur op. 90, den italienska
HStO, 1914, BrissO, 1940

Violinkonsert e-moll op. 64
CO, sol. H. Grevesmühl, 1904, WaPh,
H. Grevesmühl, 1904 3 ggr, KO, Mtt, sol.
okänd, 1904, E. Hende, 1906, 1907,
KonsS, Y. Astruc, 1922, OP, P, Z. Frances-
catti, 1925 2 ggr, PPhO, Z. Francescatti,
1929

Menter, Sopie
1848 - 1918

Ungarische Zigeunerweisen
RigaSO, sol. A. Ripper, piano, 1914

Merikanto, Aarre
1893 - 1958

Balettmusik ur Kyllikin ryöstö
HStO, 1937, ASO, 1937, ork. i Turin, 1942

Pan, symfonisk dikt
HStO, 1932

Preludium och fuga över ett tema av
Robert Kajanus
FSeO, O, 1934

Svit nr 1
KonsM, 1933

- Merikanto, Jorma. Tema med variationer
 HStO, 1915
- Meyerbeer, Giacomo Aria ur operan Le Prophète
1791 - 1864 IAPhO, sol. H. Barnhart-Jones, sopran,
 1929
- Bacchanale ur operan Robert le diable
 WaPh, 1904 2 ggr
- Schattentanz ur operan Dinorah
 WaPh, 1904
- Milhaud, Darius Symfonisk svit nr 2
1892 - 1974 KonsS, 1923
- Millöcker, Karl Fürs Vaterland, marsch
1842 - 1899 WaPh, 1904
- Laura, vals
 WaPh, 1904
- Minkus, Léon Fiametta
1826 - efter 1890 CO, 1904, WaPh, 1904
- Młynarski, Emil Polonaise
1870 - 1935 WaPh, 1904
- Moniuszko, Stanisław Fantasi över scen och romans ur operan
1819 - 1872 Halka
 WaPh, sol. L. Fischer, vla, 1904 2 ggr
- Mazurka ur operan Halka
 WaPh, 1904 3 ggr
- Soldatenlied
 WaPh, 1904 2 ggr
- Monsigny, Pierre Chaconne et Rigaudon
1729 - 1817 WaPh, 1904 2 ggr
- Rigaudon et Dardanus
 CO, 1904, WaPh, 1904
- Moor, Emanuel Pianokonsert Dess-dur op. 57
1863 - 1931 KO, MU, sol. M. Schantés, 1905
- Mosolov, Alexandr Maskinernas musik
1900 - 1973 HStO, 1932

Moszkowski, Moritz
1854 - 1925

Aus aller Herren Ländern, Deutsch, svit
WaPh, 1904

Introduction und Tanz der Rosenelfer
ur baletten Laurin
WaPh, 1904

Marsch der Zwerge ur baletten Laurin
WaPh, 1904

Sarabande und Double ur baletten Laurin
WaPh, 1904 2 ggr

Spanisch
WaPh, 1904

- Mozart, Wolfgang Amadeus Aria ur operan Don Juan KV 527
KonsS, sol. G. Mender, tenor, 1917
- Aria ur operan Don Juan KV 527
KonsS, sol. H. Granfelt, sopran, 1921
- Aria ur operan Enleveringen ur
Seraljen KV 384
KonsS, sol. B. Kiurana, 1922
- Aria ur operan Figaros bröllop KV 492
HSO, Stockholm, sol. S. Metcalfe,
sopran, 1913, HStO, A. von Skilondz,
1915, KonsS, E. Rethberg, 1921
- Aria ur operan Il rè pastore KV 208
KonsS, sol. B. Engell, 1922
- Aria ur operan Titus KV 621
KonsM, sol. B. Gylling, 1946
- Bella mia fiamma KV 528, aria
RigaSO, sol. E. Goette, sopran, 1912
- E Susanna non vien! recitation ur
operan Figaros bröllop KV 492
SydSO, sol. S. Power, sopran, 1937
- Ein musikalischer Spass F-dur KV 522
KonsS, 1923
- Eine kleine Nachtmusik G-dur KV 525
KonsS, 1922, 1923, BoSO, 1924,
HStO, 1936
- Flöjtkonsert G-dur KV 313=285c
MeSO, sol. R. Chugg, 1937
- Flöjtkonsert D-dur KV 314=285d
WaPh, sol. A. Buchheim, 1904
- Grevinnans aria ur operan Figaros
bröllop KV 492
RigaSO, sol. C. Dux, sopran, 1914
- Klarinettkonsert A-dur KV 622
KonsS, sol. M. de la Berg, 1942

Mozart, forts.

Nattens drottningens aria ur operan

Trollflöjten KV 620

RigaSO, sol. A. von Skilondz, sopran,
1914, HStO, 1915

Non temer, amato bene KV 490, aria

KonsS, sol. H. van Emden, sopran, 1924

Per questa bella mano KV 612, aria

KonsM, sol. S. Nilsson, bas, 1945

Pianokonsert A-dur nr 12 eller nr 23

SydSO, sol. I. Goodman, 1937

Pianokonsert nr 20 d-moll KV 466

OduC, P, sol. E. Spencer, 1924

Requiem d-moll KV 626

HStO, sol. R. Walter, sopran, A. Lenbach,
alt, A. Wilde, tenor, M. Abendroth, bas,
J. Menzen, orgel, 1924

Ridentia la calma ur operan Il ré pastore

KV 208

KonsM, sol. A. Antti, sopran, 1945

Serenad

MadSO, 1929

Sinfonia concertante Ess-dur KV 364=320d

För violin och altviolin

HStO, sol. C. Lindelöf, vl, L. Laurila,
vla, 1919, KonsS, A. Mogilevsky, vl,
S. Kjellström, vla, 1924, KonsM, sol.
okända, 1931, Ch. Sendervitz,
G. Andersson, vla, 1947

Symfoni nr 25 g-moll KV 183=173dB

KonsM, 1945

Symfoni nr 33 B-dur KV 319

KonsM, 1945

Symfoni nr 36 C-dur KV 425, Linz

KO, Mü, 1907, HSO, 1913, RigaSO, 1914,
KonsS, 1922

Symfoni nr 38 D-dur KV 504, Prag

KonsS, 1923

Symfoni nr 39 Ess-dur KV 543

KO, Mü, 1906, MoPhO, 1909, HSO, 1913,
HStO, 1915, 1919, KonsM, 1937

Symfoni nr 40 g-moll KV 550

RigaO, 1903, ggr, KO, Mü, 1906, 1907,
KonsS, 1923, HStO, 1937, KonsM, 1944

Symfoni nr 41 C-dur KV 551, Jupiter

FS, 1902, RigaO, Dubbeln, 1902, HStO,
1921, KonsM, 1946, 1947

Symfoni

KonsS, Sundsvall, 1917

Mozart, forts.

Taminos aria ur operan Trollflöjten

KV 620

RigaSO, sol. W. Kertese, tenor, 1913

Un bacio di mano KV 541, aria

KonsM, sol. S. Nilsson, bas, 1945

Uvertyr till operan Don Juan KV 527

CO, 1904, KonsS, 1923, 1924,

KonsM, 1946, 1947

Uvertyr till operan Figaros bröllop

KV 492

KonsS, 1923

Uvertyr till operan Trollflöjten KV 620

WaPh, 1904

Vado, ma dove KV 583, aria

SydSO, sol. S. Power, sopran, 1937

Violinkonsert D-dur nr 2 eller nr 4

KonsM, sol. S. Karpe, 1942

Violinkonsert nr 3 G-dur KV 216

MeSO, sol. E. Llewellyn, 1940

Violinkonsert nr 5 A-dur KV 219

KO, Må, sol. G. Wietrowetz, 1907,

HSO, E. Telmany, 1913, KonsS, E. Arányi,

1921, E. Elfgrén, 1923, KonsM, L.

d'Albore, 1946

Violinkonsert Ess-dur KV 268

KonsS, sol. J. Thibaud, 1922

Musorgskij, Modest

1839 - 1881

Hopak

OP, P, sol. A. Derlange, sång, 19252 ggr

Taylor på en utställning

HStO, 1931, 1935, KonsS, 1935

Müller-Hartmann, Robert

1882 - ?

Variationer över ett pastoralt tema op.13

DuStO, 1925

Nachez, Tivadar

1859 - 1930

Zigenardans

WaPh, sol. J. Oziminski, vl, 1904

Naprapnik, Eduard

1839 - 1916

Fandango

WaPh, 1904 2 ggr

Melancolie

CO, 1904, WaPh, 1904

Nedbal, Oskar

1874 - 1930

Valse triste

WaPh, 1904

Nesvadba, ?
? - ?

Paraphrase über Loreley
WaPh, 1904

Nicodé, Jean Louis
1853 - 1919

Symfoniska variationer
RigaO, 1908

Nicolai, Otto
1810 - 1849

Uvertyr till operan Muntra fruarna i Windsor
CO, 1904 2 ggr, WaPh, 1904 4 ggr,
KO, MU, 1905, 1906, LAFhO, 1929

Nielsen, Carl
1865 - 1931

En Fantasierejse til Faerøerne, uvertyr
KonsM, 1945

Hanedans ur operan Maskarade
KonsS, 1921, LAFhO, 1929

Helios-uvertyr op. 17
FSeO, O, 1921, DUSTO, 1925

Min Pige er saa lys som Ræv
KonsM, sol. A. Schiøtz, 1945

Pan og Syrinx op. 49
KonsM, 1941

Saa bittert var mitt Hjerte
KonsM, sol. A. Schiøtz, 1945

Symfoni nr 1 g-moll op. 7
KonsM, 1946

Symfoni nr 2 op. 16. Di fire Temperamenter
KonsM, 1945

Symfoni nr 4 op. 29. Det Uudslukkelige
KonsM, 1944

Symfoni nr 5 op. 50
KonsS, 1924

Symfoni nr 6. Sinfonia semplice
KonsM, 1945

Nordqvist, Gustaf
1886 -

Bön
KonsM, sol. T. Ralf, sång, 1944

Till havs
KonsM, sol. T. Ralf, sång, 1944

Noskowski, Zygmunt
1846 - 1909

Stäppen op. 66, symfonisk dikt
WaPh, 1904 3 ggr

Nystroem, Gösta
1890 - 1966

Sinfonia concertante för violoncell och orkester
KonsM, sol. G. Vecchi, 1946

Oberthür, Karl
1819 - 1895

Virgo Maria
WaPh, 1904 3 ggr

Ochs, Siegfried
1858 - 1929

's kommt ein Vogel geflogen med variationer
WaPh, 1904

Offenbach, Jacques
1819 - 1880

Fantasi ur operetten Hoffmans äventyr
CO, 1904

Uvertyr till operetten Orfeus i underjorden
CO, 1904, WaPh, 1904 4 ggr, LPhO, 1929

Ortega, ?
? - ?

Marcha Zaragosa
WaPh, 1904

Pacius, Fredrik
1809 - 1891

Finlands nationalsång [Vårt Land]
BPhO, 1918 2 ggr, Stuttgart, 1918

Paderewski, Ignacy
1860 - 1941

Melodie
CO, 1904, WaPh, 1904 2 ggr
Menuett nr 1 G-dur op. 14
WaPh, 1904

Paganini, Niccolò
1782 - 1840

Konzertstück
HStO, 1936

Perpetuum mobile
WaPh, 1904 2 ggr

Violinkonsert D-dur op. 6
StRF, K, sol. C. Andersen, 1942,
KonsM, J. Ilvonen, 1944

Violinkonsert h-moll op. 7
KonsS, sol. J. Manén, 1923, H. Haitto,
1940

Palmgren, Selim
1878 - 1951

Pastorale, svit
ASO, BrissO, 1937

Pianokonsert nr 2, Floden
HSO, sol. S. Palmgren, 1913, Stockholm,
1913, BPhO, S. Sundgren-Schnéevoigt,
1918, Stuttgart, 1918, KonsS, I. Hanni-
kainen, 1924, KonsM, S. Sundgren-
Schnéevoigt, 1933, 1943, V. Schiöler,
1946, HStO, S. Sundgren-Schnéevoigt,
1934 2 ggr, London, 1934 2 ggr,
Köpenhamn, 1934; 1946, MPhO, S. Sund-
gren-Schnéevoigt, 1934, PrPhO, S. Sund-
gren-Schnéevoigt, 1936, SydSO, S. Sund-
gren-Schnéevoigt, 1940, KSO, V. Schiöler,
1941, RO, T, S. Sundgren-Schnéevoigt, 1942

Palmgren, forts.

Pianokonsert nr 4, April
FSeO, O, sol. I. Hannikainen, 1934

Pianokonsert
Bryssel, Belgien, sol. okänd,
radiokonsert, 1938

Vals ur skådespelet Askungen
HsO, Stockholm, 1913

Peterson-Berger, Wilhelm 1867 - 1942 Symfoni nr 3 f-moll, Same Ätnam
KonsM, 1946

Vainos sånger ur musikdramat Arnljot
KonsM, sol. E. Ekendahl-Axelsson,
sopran, 1939

Pfitzner, Hans
1869 - 1949

Uvertyr till operan Das Christelflein
HsO, 1913

Uvertyr till skådespelet Das Käthchen
von Heilbronn
KO, MÜ, 1905, 1906 3 ggr

Verrat
KonsS, 1922

Pierné, Gabriel
1863 - 1937

Serenad
WaPh, 1904

Pingoud, Ernest
1888 - 1942

Le chevalier sans peur et sans reproche
KonsM, 1931, HsO, 1932

Ponchielli, Amilcare
1834 - 1886

Balettmusik ur operan La Gioconda
CO, 1904 2 ggr, WaPh, 1904 3 ggr

Voce di Donna o d'angelo ur operan
La Gioconda
KonsM, sol. Z. Kvarnström, 1945

Poot, Marcel
1901 -

Allegro Symphonique
KonsM, 1943

Powell, John
1882 - ?

In old Virginia, uvertyr
LAPhO, 1928 2 ggr

Pratten, Robert
1824 - 1868

Maria Stuart, fantasi för flöjt
WaPh, sol. A. Buchheim, 1904

Prokofjev, Sergei
1891 - 1953

Ala och Lolly, skytisk svit
KonsS, 1935

Prokofjev, forts.

Romeo och Julia, svit

MeSO, 1940

Symfoni nr 1, Klassisk symfoni

SydSO, 1937, KonsM, HStO, 1945

Uvertyr på ett judiskt tema

ASO, 1937

Violinkonsert op. 19

DStO, sol. J. Szigeti, 1925

Puccini, Giacomo

1858 - 1924

Körsbärsblomstersscenen ur operan

Madame Butterfly

RigaSO, sol. M. von Frenckell,

D. Augsburg, sång, 1911

La Bohème, opera

Svenska teatern i Helsingfors, ett antal
föreställningar 1910, 1911,

RigaSO, sol. M. von Frenckell, L. Lafitte

Plansche, D. Augsburg, Frey, Bröderman,
Helsingfors, 1911

Turandot, opera

LNO, R, ett antal föreställningar 1930

Rabaud, Henri

1873 - 1949

Nattliga processionen, symfonisk dikt

KonsS, 1922, KonsM, 1930

Rachmaninov, Sergei

1873 - 1943

O mon champ Bien-Aimé

OP, P, 1925

Pianokonsert nr 1 f-moll op. 1

RigaSO, sol. L. Pyschnow, 1911,

HStO, I. Hannikainen, 1915

Pianokonsert nr 2 c-moll op. 18

KO, MU, sol. okänd, 1905, R. Pugno,

1908 2 ggr, HStO, A. Rubinstein, 1936,

KonsM, F. Ellengaard, 1945

Pianokonsert nr 3 d-moll op. 30

KonsS, sol. M. Wit, 1922

Symfoni nr 2 e-moll op. 27

FS, 1910

Variationer över ett tema av Paganini

KonsM, sol. V. Schiöler, piano, 1946

Raff, Joachim

1822 - 1882

Im Walde, symfoni

RigaO, 1903 3 ggr

Raitio, Väinö

1891 - 1945

Joutsenet, symfonisk dikt

HStO, 1932, London, 1934, Stockholm,

radioutsändning, 1936, KonsS, 1932,

ResO, H, 1932, MeSO, 1937

Raitio, forts.

Nocturne

STRF,K, 1933, HStO, 1938

Poem för violoncell och orkester

HStO, sol. Y. Selin, radiokonsert, 1936

Rameau, Jean-Philippe

Balettsvit

1683 - 1764

LAPhO, 1928

Rangström, Ture

1884 - 1947

Ballad e-mött för piano och orkester

KonsM, pianist okänd, 1947

En visa till Karin när hon hade dansat

KonsS, sol. J. Berglund, baryton, 1943

Ett Helikons blomster

KonsS, sol. J. Berglund, baryton, 1943

Flickan under nymånen

KonsM, sol. E. Ekendahl-Axelsson,
sopran, 1939

Herr Lager och Skön fager

KonsS, sol. J. Berglund, baryton, 1943

Legend

KonsM, sol. E. Johnn-Fehrmann, sång, 1932

Preludium och aria ur operan Medeltida

KonsS, sol. G. Grip, 1923

Symfoni nr 1 ciss-moll, August Strindberg
in memoriam

ResO, H. Scheveningen, 1919, DStO, 1925

Tristans död

KonsM, 1944

Vår stad, festpreludium

KonsS, 1923

Ranta, Sulho

1901 - 1960

Concertino

PSeO, O, 1934

Endymion, symfoniska fragment

HStO, 1932

Ravel, Maurice

1875 - 1937

Alborada del grazioso

LAPhO, 1928 2 ggr, MadSO, 1929

Bolero

HStO, 1930, SydSO, 1937, CgO, H, 1942,
CgO, A, 1942, KonsS, 1943, OSN, Po, 1944,
KonsM, 1947

Chanson hébraïque

KonsS, sol. G. Rydbeck-Olson, sång, 1923

Fragment Symphoniques ur baletten

Daphnis et Chloé

LAPhO, 1928 2 ggr

Ravel, forts.

La Valse
KonsS, 1922, BPhO, 1922, OduC, P, 1924,
A, R, 1925, ResO, H, Scheveningen, 1928
Ma Mère l'Oye
HSO, 1912
Schéhérazade
KonsM, sol. G. Leppée, sopran, 1945
Tzigane för violin och orkester
KonsM, sol. okänd, 1944

Reger, Max
1873 - 1916

An die Hoffnung
KonsM, 1945
Hiller-variationer op. 100
KonsS, 1922 2 ggr, BPhO, 1922, 1923,
KonsM, 1943
Hymnus der Liebe op. 136
DUSTO, sol. A. Fischer, baryton, 1925
Konsert i gammal stil op. 123
KonsS, 1923
Mozart-variationer op. 132
LAPHO, 1928 2 ggr, KonsM, 1930,
SydSO, 1940, StRF, K, 1946
Pianokonsert f-moll op. 114
KonsS, sol. E. Fischer, 1922,
DUSTO, W. Rehberg, 1925
Romantisk svit op. 125
RigaSO, 1912, HStO, 1916, KonsM, 1946
Vier Tondichtungen nach A. Böcklin
KonsS, 1920

Reinecke, Carl
1824 - 1910

Förspel till akt V ur operan König Manfred
CO, 1904, WaPh, 1904 3 ggr

Respighi, Ottorino
1879 - 1936

Fontane di Roma, symfonisk dikt
DUSTO, 1925, LAPHO, 1928 2 ggr, San
Francisco, 1928, RigaR, 1933
Gli uccelli, svir
BrisSO, 1937
Pini di Roma, symfonisk dikt
FSeO, O, 1926, KonsM, 1930
Violinkonsert
KonsM, sol. L. d'Albore

von Reznicek, Emil
1860 - 1945

Floretta-Lied ur operan Donna Diana
WaPh, 1904 2 ggr
Uvertyr till operan Donna Diana
WaPh, 1904 3 ggr

Rheinhardt, ?
? - ?

Peter-Marsch ur operetten Der
General-Consul
WaPh, 1904

Richter, W.
? - ?

Symfoni i en sats
DuStO, 1926

Riisager, Knudåge
1897 - 1974

Slaraffenland, orkestersvit
KonsM, 1941

Rimskij-Korakov, Nikolaj
1844 - 1908

Capriccio espagnol op. 34
CO, 1904, KonsM, 1935
Chanson Russe Doubinouschka
LAPhO, 1929
La grande Paque russe, uppståndelse-
uvertyr
KonsM, 1944
Pianokonsert ciss-moll op. 30
ASO, sol. S. Kennedy, 1937
Scheherazade op. 35, symfonisk svit
WaPh, 1904 3 ggr, Rigao, 1908,
RigaSO, Petersburg, 1912, KonsM, 1946
Scherzo ur operan Tsar Saltan
LAPhO, 1929, KonsM, 1930
Svit ur operan Mlada
KonsS, 1942
Svit ur operan Snegurotjka
LAPhO, 1928
Uvertyr till operan Majnatt
LAPhO, 1929, BrissO, 1940

Ritter, Alexander
1833 - 1896

Fantasi för xylofon
WaPh, sol. A. Ritter, 1904
Graf Walther und die Waldfrau, melodram
KO, MM, 1907

Rosenberg, Hilding
1892 -

Danssvit ur operan Marionetter
KonsM, 1945
Symfoni nr 2
KonsS, 1922
Symfoni
KonsM, 1945

Rossini, Giacchino
1792 - 1868

Aria ur operan Barberaren i Sevilla
HStO, sol. A. von Skilondz, 1915

Rossini, forts.

Aria ur operan Wilhelm Tell
KonsS, sol. L. Artot de Padilla, 1922
Pas de six ur operan Wilhelm Tell
WaPh, 1904 2 ggr
Uvertyr till operan La Scala di seta
SydSO, 1940
Uvertyr till operan Semiramide
MeSO, 1940
Uvertyr till operan Wilhelm Tell
CO, 1904, WaPh, 1904 6 ggr, KonsS,
1921, 1923

Rubinstein, Anton
1829 - 1894

Balettmusik ur operan Der Dämon
WaPh, 1904
Balettmusik ur operan Feramore
CO, 1904
Feierlicher Marsch ur operan Nero
WaPh, 1904
La Russie, symfonisk dikt
WaPh, 1904
Die Nacht Ess-dur op. 44:1, romans
CO, 1904 2 ggr, WaPh, 1904
Toreadore et Andalouse
WaPh, 1904
Trot de cavallerie
WaPh, 1904
Valse caprice Ess-dur
CO, 1904, WaPh, 1904 3 ggr

Saint-Saëns, Camille
1835 - 1921

Aria ur operan Simson och Delila
HStO, sol. S. Karell, 1914
Bacchanale ur operan Simson och Delila
CO, 1904 2 ggr, WaPh, 1904 2 ggr
Danse de la Gipsy
WaPh, 1904
Danse macabre op. 40, symfonisk dikt
CO, 1904 2 ggr, WaPh, 1904 6 ggr
Danses de Petresses ur operan Simson och D
CO, 1904
Hämndarian ur operan Simson och Delila
KonsM, sol. L. Lall, 1946
Introduktion och rondo capriccioso op. 28
CO, sol. H. Grevesmühl, VI, 1904,
WaPh, 1904 3 ggr
La Jeunesse d'Hercule op. 50, symfonisk
dikt
KonsS, 1922

Saint-Saëns, forts.

Le Carneval des animaux
LAPH, 1929

Le Rouet d'Omphale op. 31
WaPh, 1904

Phaeton op. 39, symfonisk dikt
WaPh, 1904, RigaO, Dubbeln, 1902

Pianokonsert nr 2 g-moll op. 22
FS, Riga, sol. S. Sundgren-Schnéevoigt,
1901, 1902; 1912, HSO, Stockholm, 1913,
HStO, 1915, 1945, KonsS, 1920, MeSO,
1940 2 ggr, BrisSO, SydSO, 1940

Pianokonsert nr 3 E-dur op. 29
KonsS, sol. N. Radisse, 1922, NOF,
S. Sundgren-Schnéevoigt, 1946

Pianokonsert nr 4 c-moll op. 44
KO, MU, sol. okänd, 1906, RigaSO, 1910

Pianokonsert nr 5 F-dur op. 103
ResO, H, sol. J. Smeterlin, 1932

Prelude de deluge
KO, MU, 1906, 1907

Simson och Delila, opera
Helsingfors operaförening, 1912

Suite Algérienne op. 60
CO, 1904, WaPh, 1904 4 ggr

Symfoni nr 2 a-moll op. 55
RigaO, 1908, KonsS, 1922, K:sRO, 1941

Une nuit à Lisbonne op. 63, barkaroll
WaPh, 1904

Violinkonsert nr 3 h-moll op. 61
BPhO, sol. E. Playfair, 1904 2 ggr,
KO, MU, sol. okänd, 1906, J. Thibaud,
1907, KonsS, J. Thibaud, 1922

Violoncellkonsert nr 1 a-moll op. 33
CO, sol. J. Hock, 1904, WaPh, 1904
2 ggr, KO, MU, K. van Bliet, 1906 2 ggr,
RigaSO, J. van Lier, 1912, KonsM,
H. Ragnartz, 1941, M. Wallberg, 1944

Sammartini, Giovanni
1700 - 1775

Symfoni nr 3 G-dur
KonsM, 1945

Santoliquido, Francesco Paesaggi, orkestersvit
FS, 1910

Sarasate, Pablode
1844 - 1908

Spansk dans
WaPh, sol. H. Grevesmühl, vl, 1904

Zigeuner-Weisen
KonsS, 1921

- Scheinflug, Paul
? - ?
Symfonisk dikt
KO, Mi, 1907
- Schierbeck, Poul
1888 - 1949
De tre prinsesser
KonsS, sol. B. Engell, sång, 1924
- von Schillings, Max
1868 - 1933
Das Elysische Fest op. 9 nr 2, melodram
KO, Mi, 1905
Förspel till akt III ur operan Ingwelde
KO, Mi, 1906, 1907
Hexenlied op. 15, melodram
RigaSO, sol. C. von Maixdorff, dekl.,
1911 2 ggr
Violinkonsert
RigaSO, sol. T. Wilhelmi, 1913
- Schmelting, ?
? - ?
Spansk dans
WaPa, 1904 2 ggr
- Schmidt, Franz
1874 - 1939
Teufelzunge för Cornet à piston
WaPh, sol. A. Meichelt, 1904
- Schnéevoigt, Ernst
? - ?
Kumomarsch
WaPh, 1904
Mänttämarsch
WaPh, 1904
Skvallersysstrarna
WaPh, 1904
- Schreker, Franz
1878 - 1934
Der Geburtstag der Infantin, svit
DuStO, 1925
- Schubert, Franz
1797 - 1828
Allmacht
KO, Mi, sol. T. Koenenalt, 1905, 1906,
KonsS, E. Leisner, 1922, LAPhO,
K. Meisle, 1928
An die Musik
LAPhO, sol. K. Meisle, alt, 1928
Aufenthalt
LAPhO, sol. K. Meisle, alt, 1928 2 ggr
Ave Maria
WaPh, sol. okänd, 1904 2 ggr
Ballet ur Rosamunde von Cypern op. 26
LAPhO, 1928
Ent'r act ur Rosamunde von Cypern op. 26
LAPhO, 1928

Schubert, forts.

Moment musical

WaPh, 1904 3 ggr

Symfoni nr 2 B-dur

KonsS, 1921, DUSTO, 1926, LAPhO, 1928
3 ggr, 1929, KonsM, 1947

Symfoni nr 5 B-dur

HSTO, 1918

Symfoni nr 6 C-dur

WaPh, 1904, KO, MU, 1905, 1906

Symfoni nr 8 h-moll, den ofullbordade

CO, 1904, KO, MU, 1904, 1906 4 ggr, 1907,
BPhO, 1922, 1923, BrisSO, 1937,
KonsM, 1946

Symfoni nr 9 C-dur

KO, MU, 1907, KonsS, 1923, LAPhO, 1928
2 ggr

Wandererfantasi C-dur

Schumann, George
1866 - 1952

Symfoniska variationer över koralen Wer
den lieben Gott lässt walten

WaPh, sol. W. Bergner, orgel, 1904

Variationer och gigue över ett tema
av Händel

DUSTO, 1925

Variationer över ett lustigt tema

KO, MU, 1905, 1906, 1907

Schumann, Robert
1810 - 1856

Pianokonsert a-moll op. 54

HSO, Stockholm, sol. S. Sundgren-
Schnéevoigt, 1913, A. Berwald, 1913,
LAPhO, R. Ganz, 1929 2 ggr, KonsM,
B. Hjort, 1934, M. Bökman, 1946,
SydSO, J. Spivakovsky, 1937

Sinfonietta

KonsM, 1944

Skådespelsmusik till Byrons dramatiska
dikt Manfred op. 115

DUSTO, medverkande från Dusseldorfs
kyrkokörer, blandade körer och sång-
föreningar, sol. A. Wüllner-Hoffman,
L. Wüllner, dekl., G. Kuhlenkamp, vl,
K. Ballhaus, orgel, H. Hedler-Kritzler,
sopran, M. Wolter-Pieper, alt, E. Tobi,
tenor, J. Elkan, H. Arnolds, G. Busch,
K. Irrgang, bas, 1925

Symfoni nr 1 B-dur op. 38, Vårsymfonin

RigaSO, 1914, KonsM, Helsingfors, 1933;
1934, 1939, 1944, 1947

Symfoni nr 3 Ess-dur op. 97, Rhensymfonin

BPhO, 1929

Schumann, forts.

Symfoni nr 4 d-moll op. 120
KO, MU, 1906, HStO, 1939 2 ggr

Träumerei
WaPh, 1904, LAhO, 1928

Uvertyr till operan Genoveva op. 81
WaPh, 1904 2 ggr

Uvertyr till skådespelsmusik till Manfred
WaPh, 1904 2 ggr

Violoncellkonsert a-moll op. 129
KO, MU, sol. H. Kiefer, 1907 2 ggr,
KonsM, E. Mainardi, 1947

Zigeunerleben
Tyska sångföreningen, Helsingfors,
1898 2 ggr

Schönberg, Arnold
1874 - 1951

Gurrelieder för soli, kör och orkester
DUStO, Düsseldorf Gesangverein, sol.
Tove: G. Spoerl, sopran, Waldtaube:
E. Senff-Thies, alt, Waldemar: H. Nached,
tenor, Klaus-Narr: L. Matern, tenor,
Bauer: H. Schey, bas, berättare:
P. Barleben, 1925

Verklärte Nacht op. 4
HStO, 1919, Kons, 1945

Seymer, John William
1890 -

Miniatyrer
KonsS, 1922

Sgambati, Giovanni
1841 - 1914

Symfoni D-dur op. 16
RigaO, 1903 3 ggr, HStO, 1915

Sibelius, Jean
1865 - 1957

Atenarnas sång op. 31:3
HStO, Muntra Musikanter, Akademiska
sångföreningen och 200 gossar vid
Helsingfors svenska elementarläroverk,
1915

Belshazars gästabad op. 51, svit
KonsM, 1939, 1947, MeSO, 1940 2 ggr,
SydSO, 1940, K6SO, 1941, KonsS, 1942,
FSeO, 0, 1942

Elegie ur sviten KungKristian II op. 27
WaPh, 1904 3 ggr, KO, MU, 1907 2 ggr,
FS, 1910, StKO, W, 1910, HSO, 1914

En Saga op. 9, symfonisk dikt
FS, Riga, 1902, 1910, RigaO, Dubbeln,
1902, WaPh, Helsingfors, 1904; 1904-
4 ggr, CO, 1904 2 ggr, KO, MU, 1904, 1905,
RigaSO, 1911, HSO, Stockholm, 1913,
KonsS, 1921, 1924, 1939, FSeO, 1926, 1942,
HStO, London, 1934; 1935, KonsM, 1935
2 ggr, 1945, BrisSO, 1937, OSN, P, 1944

Sibelius, forts.

Finlandia op. 26, symfonisk dikt

RigaO, 1903 3 ggr, WaPh, 1904 3 ggr, KO,Mü, 1905, HSO, 1913 2 ggr, HStO, 1915, London, 1934, Köpenhamn, 1934; 1937, 1941, KonsS, 1921, 1923, 1939, ResO,H, Scheveningen, 1928, LAPhO, 1929, MadSO, 1929, KonsM, 1933, 1935, 1945, SO,G, 1934, PeSO, 1937, ASO, 1937, BrisSO, 1937, NBC:sSO, 1939, OSN,Po, 1944

Höstkväll

StRF,K, sol. H. Granfelt, 1933

Im Feld ein Mädchen singt

KonsS, sol. A. Rautavaara, 1939

Karelia op. 11, svit

RigaO, 1903, WaPh, 1904, SO,G, 1935

Kullervo op. 7, symfonisk dikt

HStO, Laulumiehet, sol. okända, 1934

Kung Kristian II op. 27, svit

CO, 1904, WaPh, 1904 4 ggr, KO,Mü, 1904, 1907 2 ggr, KonsS, Uppsala, 1917, LAPhO, 1929

Lemminkäinen drager hemåt op. 22,

symfonisk dikt

RigaO, 1903, KO,Mü, 1906, HStO, 1935, Stockholm, 1936, 1945, ork. i Turin, Italien, 1942, StRF,K, GOF, 1943

Lemminkäinen i Tuonela op. 22, symfonisk dikt

HStO, 1934, 1935, Stockholm, 1936; 1941, 1945, FSeO,O, 1937, LSO, 1938, ork. i Turin, Italien, 1942, StRF,K, GOF, MüPhO, 1943

Lemminkäinen och Saaris jungfrur op. 22,

HStO, 1934, 1935, Stockholm, 1936; 1941, 1945, KonsM, 1935, PrPhO, radio-konsert, 1936, KonsS, 1942; StRF,K, BPhO, MüPhO, GOF, 1943

Luonnotar op. 70, symfonisk dikt

RigaSO, sol. A. Ackté, sopran, 1913, HSO, 1914, HStO, London, H. Liukkonen, 1934 2 ggr, (skivinspelning), KonsM, A.Antti, 1945

Men min fågel märks dock inte

KonsS, sol. A. Rautavaara, 1939

Musette ur sviten Kung Kristian II

KO,Mü, 1907

Nattlig ritt och soluppgång op. 55,

symfonisk dikt

HStO, 1934 2 ggr, London, 1934

Sibelius, forts.

Pelléas och Mélisande op. 46, svit
KonsM, 1942

Pohjolas dotter op. 49, symfonisk fantasi
HStO, London, 1934; 1939, KonsM, 1946

På verandan vid hafvet
HStO, sol. I. Ekman, 1915, Köpenhamn,
H. Liukkonen, 1934

Rakastava op. 11, svit
PeSO, 1937 2 ggr, BrissO, 1937

Romans
KonsM, sol. A. Antti, 1945

Sandels op. 28, improvisation
HStO, Muntra Musikanter, 1915

Sen har jag ej frågat mera
HStO, sol. I. Ekman, 1915

Snöfrid op. 29, melodrama
ResO, H. R.K. Oratorium-Vereeniging,
sol. R. Hedenbach, dekl., 1921

Soluppgång
HStO, sol. I. Ekman, 1915, Köpenhamn;
H. Liukkonen, 1934

Strömfarnas brudar op. 33, sångballad
KonsM, Helsingfors, sol. A. Toini,
mezzosopran, 1933, BPhO, L. von Ronacher,
1943, KonsM, sol. okänd, 1945 2 ggr

Symfoni nr 1 e-moll op. 39
RigaO, 1903 2 ggr, HSO, Stockholm,
1913 2 ggr ork. i Bryssel, Belgien,
1913, A.R. 1914, HStO, 1915, 1934 2 ggr,
London, 1934, Köpenhamn, 1934; 1943,
KonsS, Norge, 1917; 1922, LAPhO, 1929,
MadSO, 1929, ASO, 1937, SydSO, 1937,
FSeO, O, Stockholm, 1927; 1937

Symfoni nr 2 D-dur op. 43
HSO, Stockholm, 1913, HStO, 1915, 1931,
London, 1934, Stockholm, 1936 2 ggr;
Stuttgart, 1918; 1922, 1923, KonsS,
1921 2 ggr, 1939, BoSO, 1924, OduC, P,
1924, DUSO, 1925, LUSO, 1925, LAPhO,
LAPhO, 1928 2 ggr, StRE, K, 1933, MeSO,
1937, ork. i Bryssel, Belgien, radio-
utsändning, 1938, NBC:SSO, 1939, RO, T,
1942, CgO, A, 1942, KonsM, 1945, 1947

Symfoni nr 3 C-dur op. 52
KonsS, 1935, SydSO, 1937, MeSO, 1937,
KonsM, 1947

Symfoni nr 4 a-moll op. 63
HSO, 1914, HStO, London, 1934, (skiv-
inspelning); 1935, KonsS, 1935,
SydSO, 1940

Sibelius, forts.

Symfoni nr 5 Ess-dur op. 82

KonsM, 1931, 1945, HStO, 1936, 1939,
1941, 1942, 1944, FeSO, 1937, LSÖ, 1938,
KonsS, 1940, KÖSO, 1941

Symfoni nr 6 d-moll op. 104

KonsM, 1933, HStO, 1934 2 ggr, London,
1934, (skivinspelning), SydSO, 1937,
KonsS, 1942, StrF, K, 1942

Symfoni nr 7 C-dur op. 105

HStO, London, 1934, 1941, 1945, FSeO, O,
1934, SO, G, 1934, KonsM, 1935, MeSO,
1937, NBC:SO, 1939, KSO, 1941

Säv säv susa

KonsS, sol. A. Rautavaara, 1939

Tapiola op. 112, symfonisk dikt

HStO, Stockholm, 1936, MeSO, 1937,
FSeO, O, 1937

Tulen synty op. 32 för baryton, kör och
orkester

HStO, Ylioppilaskunnan laulajat, sol.
Rautavaara, radioutsändning, 1936

Tuonelas svan op. 22, symfonisk dikt

KO, MH, 1904, 1906, StKO, W, 1910, HStO,
London, 1934, 1935, 1941, 1945, KonsM,
1935, NBC:SO, 1939, KonsS, 1942,
StrF, K, GOF, 1943

Valse triste op. 44

WaPh, 1904 3 ggr, RigaSO, Helsingfors,
1911 2 ggr, KonsS, 1921, 1923, MadSO,
1929, HStO, London, 1934, SO, G, 1934,
FeSO, ASO, BrissO, 1937

Var det en dröm?

KonsS, sol. A. Rautavaara, 1939

Violinkonsert d-moll op. 47

ork. i Königsberg, sol. F. von Vecsey,
1908, 1934, HSO, Stockholm, J. Ruth-
ström, 1913, HStO, R. Burgin, 1915 2
ggr, G. Bustabo, 1936, sol. okänd, 1945,
MeSO, I. Spivakovsky, 1937, KonsM, Ch.
Senderowitz, 1944, E. Telmanyi, 1945

Vären flykter hastigt

HStO, sol. I. Ekman, 1915, MeSO,
sol. okänd, 1940 2 ggr

Vårsång op. 16

HStO, 1915

Sigwart, Botho
1884 - 1915

Hektors Bestattung, melodrama

ResO, H, sol. A. Vogel, 1919

Silberta, Rhéa
? - ?

Vohrzeit
LAPhO, sol. P. Williams, baryton, 1929

Sinding, Christian
1856 - 1941

Sylvelin
KonsS, sol. G. Grip, sång, 1923
Symfoni nr 1 d-moll op. 21
FSeO, O, 1919, 1922
Symfoni nr 3 F-dur op. 121
KonsS, 1922
Violinkonsert
WaPh, sol. H. Grevesmühl, 1904 2 ggr

Sinigaglia, Leone
1868 - 1944

Le baruffe chiozzotte op. 32. uvertyr
KonsS, 1921

Sitt, Hans
1850 - 1922

Mosellamarsch
CO, 1904, WaPh, 1904 4 ggr
Nocturno
WaPh, 1904
Violakonsert
WaPh, sol. L. Fischer, 1904

Sjostakovitj, Dmitrij
1906 -

Pianokonsert
KonsM, sol. W. Witkowski, 1946

Sjögren, Emil
1853 - 1918

Kärlekens komedi, Falks sång
KonsS, sol. G. Grip, 1923
Molnet
KonsS, sol. G. Rydbeck-Olson, sång,
1923

Skilton, Charles Sanford
1868 - 1941

Indian dance
LAPhO, 1929

Skrjabin, Alexandr
1872 - 1915

Le Poème de l'extase
HStO, 1915, 1939, DstStO, 1925

Sköld, Yngve
1899 -

Symfoni nr 2
KonsM, 1939

Smetana, Bedřich
1824 - 1884

Fantasi ur operan Brudköpet
WaPh, 1904
Sárka, symfonisk dikt
KO, MM, 1904, 1905 4 ggr, BrisSO, 1940

Smetana, forts.

Uvertyr till operan Brudköpet
CO, 1904, WaPh, 1904 2 ggr, KO, Mf, 1906,
1907, RigaO, 1908, HStO, 1914, 1918,
MeSO, 1940

Vltava (Moldau), symfonisk dikt
CO, 1904 2 ggr, WaPh, 1904 7 ggr,
MoPhO, 1909, KonsS, 1922, KonsM, 1926,
ResO, H, 1932, BrisSO, 1937, HStO, 1937,
PeSO, 1940

Vyšehrad, symfonisk dikt
KO, Mf, 1906 3 ggr

Z českých luhů a hájů, symfonisk dikt
MeSO, 1940 2 ggr

Sowerby, Leo
1895 - 1928

Comes Autumn Time, uvertyr
LAPhO, 1928 2 ggr

Spendiaroff, Alexander
1871 - 1928

Fiskaren och fen, sångballad
RigaSO, sol. A.I. Mos'shuchin,
baryton, 1912

Tre palmträn, symfonisk dikt
FS, 1910

Spohr, Ludwig
1784 - 1859

Uvertyr till operan Jessonda op. 63
FS, 1902, RigaO, Dubbeln, 1902,
CO, 1904, WaPh, 1904

Violinkonsert nr 8 a-moll op. 47
WaPh, sol. H. Grevesmühl, 1904

Steindel, Bruno
1866 - ?

Kontrabaskonsert
CO, sol. W. Béch, 1904, WaPh, 1904

Stenhammar, Wilhelm
1871 - 1927

Florez och Blanzeflor, ballad
KonsS, sol. J. Berglund, baryton, 1943

Pianokonsert nr 1 b-moll op. 1
KonsM, sol. S. Sundell, 1947

Pianokonsert nr 2 d-moll op. 23
KonsS, sol. Z. Asplund, 1921

Serenad F-dur
KonsM, 1945 2 ggr

Symfoni nr 2 g-moll
KonsS, 1922

Stephan, Rudolf
1887 - 1915

Musik für sieben Saiteninstrumente
(sträckvintett, piano och harpa)
DustO, 1925

Strauss d y, Johann

Acceleration

WaPh, 1904

An der schönen blauen Donau

WaPh, 1904 3 ggr, FS, 1910, KonsS, 1924,
LAPhO, 1928, KonsM, 1935, 1944, MeSO,
1937, SydSO, 1937, HStO, 1937, 1947

Bei uns z'Haus

CO, 1904 WaPh, 1904

Donauweibchen

CO, 1904, WaPh, 1904 2 ggr

Freut euch des Lebens

WaPh, 1904

Frühlingsstimmen

WaPh, 1904, LAPhO, 1928, 1929, MeSO,
1937, SydSO, 1937, HStO, 1947

Geschichten aus dem Wienerwald

CO, 1904, WaPh, 1904

Kaiserwalzer

HStO, 1947

Künstlerleben

KonsM, 1944

Marsch ur operetten Indigo

CO, 1904

Morgenblätter

WaPh, 1904 2 ggr

Nachtfalter

WaPh, 1904

Perpetuum mobile, polka

WaPh, 1904 5ggr, LAPhO, 1928, 1929,
MeSO, 1937, SydSO, 1937, KonsM, 1944,
HStO, 1947

Persisk marsch

CO, 1904 2 ggr, KonsS, 1924, LAPhO, 1928,
MeSO, SydSO, 1937, KonsM, 1944, HStO,
1947

Pizzicato-Polka

WaPh, 1904 2 ggr, KonsS, 1924, LAPhO,
1928, MeSO, SydSO, 1937, KonsM, 1944

Die Publicisten

CO, 1904, WaPh, 1904

Trau-Schau-Wem!

WaPh, 1904

Uvertyr till operetten Die Fledermaus

LAPhO, 1928, MeSO, 1937, KonsM, 1944,
HStO, 1947

Uvertyr till operetten Der Lustige Krieg

KonsM, 1944

Strauss d y, forts.

Uvertyr till operetten Das Spitzentuch
der Königin
WaPh, 1904

Uvertyr till operetten Der Zigeunerbaron
KonsS, 1924, LAPhO, 1928, MeSO, SydSO,
1937, KonsM, 1944, HStO, 1947

Valthornskonsert
WaPh, sol. A. Döschner, 1904

Wein, Weib und Gesang
WaPh, 1904, KonsM, 1944

Wienerblut
CO, 1904, WaPh, 1904 2 ggr, LAPhO, 1928,
MeSO, SydSO, 1937

Wo die Zitronen blühen
KonsS, 1922, 1924

Strauss, Joseph
1827 - 1870

Dorfschwalben aus Österreich, vals
KonsS, 1924, MeSO, 1937

Frauenherz, polkamazurka
LAPhO, 1928, MeSO, 1937, KonsM, 1944

Knickbein-Marsch ur operetten Frühlingsluft
WaPh, 1904

Strauss, Richard
1864 - 1949

Also sprach Zarathustra op. 30, symfonisk
dikt
FS, 1900, Riga, 1910, RigaO, 1903 3 ggr,
ork. okänd, Reval, 1904, WaPh, 1904
2 ggr, KO, MU, 1905, 1906 2 ggr, MoPhO,
1909, HSO, 1912, 1913, Haag, 1913,
Stockholm, 1913, HStO, 1936

Burlesk för piano och orkester
MeSO, sol. V. Bradford, 1937

Cäcilie op. 27
LAPhO, sol. N. Gothold, sopran, 1928

De sju slöjornas dans ur operan Salome
LAPhO, 1928, SydSO, 1937

Don Juan op. 20, symfonisk dikt
KO, MU, 1904, 1906 9 ggr, 1907 3 ggr,
1908, FS, 1906, KonsS, 1924, BoSO, 1924,
PPhO, 1929, MadSO, 1929, LSO, 1930,
MeSO, 1937, 1940, KonsM, 1946

Don Quixote op. 35, symfonisk dikt
FS, 1909, A, R, 1914, OP, P, 1925,
HSO, 1913

Ein Heldenleben op. 40, symfonisk dikt
WaPh, 1904 2 ggr, KO, MU, 1906, FS, 1909,
RigaSO, 1912, HSO, 1914, DUSO, 1925,
SydSO, 1937

Strauss, R., forts.

Festliches Präludium

HSO, Stockholm, 1913; 1914

Final ur operan Salome

RigaSO, sol. A. Ackté, sopran, 1913,
HSO, A. Ackté, 1914

Hölderlinhymner op. 71

KonsS, sol. B. Kiurana, sopran, 1922

Josef-Legenden, balett

LNO, R, 1929

Liebesscene ur operan Feuersnoth

ork. okänd, Reval, 1904, WaPh, 1904
3 ggr, Helsingfors, 1904, CO, 1904

Parergon zur Sinfonia domestica op. 73,
pianokonsert för vänster hand

DUSTO, sol. okänd, 1925

Salomes dans ur operan Salome

STRF, K, 1942, HSTO, 1947

Scen ur operan Ariadne på Naxos

RigaSO, sol. C. Dux, 1913, HSO, 1914

Serenad Ess-dur op. 7 för blåsinstrument

DUSTO, 1925, KonsM, 1945

Sinfonia domestica op. 53

HSO, 1912, Stockholm, 1912, 1913

Ständchen op. 17

HSO, sol. okänd, 1912, LAPhO, sol.
N. Gothold, sopran, 1928

Till Eulenspiegels lustige Streiche op. 28,
symfonisk dikt

FS, 1900, ork. okänd, Reval, 1904,
RigaO, 1903 3 ggr, WaPh, 1904, KO, MU,
1904, 1906, HSO, Stockholm, 1913, A, R,
1914, LAPhO, 1928, 1929

Tod und Verklärung op. 24, symfonisk dikt

RigsO, 1903 3 ggr, 1908, KO, MU, 1904,
1905, 1906 14 ggr, 1907 5 ggr, BPhO,
1904 2 ggr, CO, 1904 2 ggr, ork. okänd,
Reval, 1904, WaPh, 1904 8 ggr, RAHO, L,
1921, KonsS, 1922, A, R, 1925, LAPhO,
1929, HSTO, 1932, KonsM, 1944, 1945

Valsscen ur operan Intermezzo

G, W, 1924, 1926

Valthornskonsert F-dur op. 11

KonsM, sol. A. Malm, 1933

Zerbinettas recitativ och aria ur operan
Ariadne på Naxos

HSTO, sol. P. Raverna, 1936, KonsM,
L. Piltti, 1945

Stravinskij, Igor
1882 - 1971

Faunen och herdinnan op. 2
RigaSO, sol. A. von Sherebzw,
mezzosopran, 1912

Fyrverkeri op. 4
KonsS, 1922, HStO, 1927, 1930, KonsM,
1945

Svit ur baletten Eldfågeln
DustO, 1925, HStO, 1929, MadSO, 1929

Svit ur baletten Våroffer
BPhO, 1923

Suchon, Eugen
1908 -

Balladische Suite
KonsM, 1943

von Suppé, Franz
1819 - 1895

Uvertyr till operetten Banditen streiche
WaPh, 1904

Uvertyr till operetten Leichte Cavallerie
CO, 1904, WaPh, 1904

Uvertyr till operetten Tantulusqualen
WaPh, 1904

Svendsen, Johan Severin
1840 - 1911

Festpolonaise op. 12
FSeO, O, 1919

Karneval i Paris op. 9
StKO, W, 1910

Norsk konstnärskarneval op. 16
CO, 1904, WaPh, 1904 3 ggr

Norsk rapsodi nr op. 19
WaPh, 1904 2 ggr, KO, Mti, 1904

Symfoni nr 2 B-dur op. 15
KonsS, 1922

Zorahayde op. 11, legend
ork okänd, Danmark, 1901, WaPh, 1904

Svento, Truvor
1910 - 1939

Åland, symfonisk svit
HStO, 1946

de Swert, Jules
1843 - 1891

Violoncellkonsert d-moll
WaPh, sol. J. Hock, 1904 4 ggr

Székely, Imre
1823 - 1887

Czardas
WaPh, 1904

Szymanowski, Karol
1883 - 1937

Konsertuvertyr op. 12
KonsS, 1924

Söderman, August
1832 - 1876

Konsertuvertyr F-dur
KonsS, 1921

Svensk högtidsmarsch
CO, 1904, WaPh, 1904 2 ggr

Tannhäuser, ballad
StKO,W, sol. J. Forsell, baryton,
1910, KonsS, 1924

Ulfåsamarschen
KonsS, 1923

Uvertyr till Orleanska jungfrun
KonsS, 1923

Taylor, Deems
1885 - 1966

Through the Looking Glass, svit
LAPhO, 1928 2 ggr

Tedeschi, Luigi Maurizio
1867 - ?

Pierret Amoureux, serenad
WaPh, sol. L. Cimini, harpa, 1904

Pres du Molin, impromptu
WaPh, sol. L. Cimini, harpa, 1904

Thomas, Ambroise
1811 - 1896

Connais-tu le pays ur operan Mignon
MeSO, sol. E. Ackland, alt, 1937

Entr'acte ur operan Mignon
WaPh, 1904 3 ggr

Uvertyr till operan Mignon
CO, 1904 2 ggr, WaPh, 1904 8 ggr,
KonsS, 1922, 1923, LAPhO, 1929

Uvertyr till operan Raymond
WaPh, 1904

Tjajkovskij, Pjotr
1840 - 1893

Andante för stråkorkester
WaPh, 1904 2 ggr

Aria ur operan Häxan
KonsS, sol. A. Skilondz, 1922

Aria ur operan Jolantha
KonsS, sol. A. Skilondz, 1922

Aria ur operan Spader Dam
KonsS, sol. H. Lindberg, 1922

Barkaroll
WaPh, 1904

Brevscen ur operan Eugen Onegin
KonsS, 1922

Capriccio Italien op. 45
CO, 1904, WaPh, 1904 9 ggr

Dans ur operan Opritschnik
WaPh, 1904

Tjajkovskij, forts.

Elegie G-dur för stråkorkester
WaPh, 1904 2 ggr, LAFhO, 1929

Eugen Onegin, opera

KonsM, Malmö stadsteater, 1946

Farewell Ye Hills ur operan Jeanne d'Arc
LAFhO, sol. L. Caselotti, mezzosopran,
1929

Francesca da Rimini op. 32, symfonisk
fantasi

WaPh, 1904 3 ggr, KO, MU, 1906, 1907,
KonsS, 1922, LAFhO, 1928, HStO, 1930,
1944, LNO, R, 1931, KonsM, 1931, 1946

Kosackdans ur operan Mazeppa
LAFhO, 1928

Manfredsymfonin h-moll op. 58

KO, MU, 1906 4 ggr, 1907, KonsS, 1924,
KonsM, 1945

Marsche miniature

WaPh, 1904

Marsche slave op. 31

CO, 1904, WaPh, 1904 2 ggr

Nötknäpparsviten op. 71a

CO, 1904 2 ggr, WaPh, 1904 5 ggr, FS,
1910, KonsS, 1924, LAFhO, 1929, ASO,
1937

Pianokonsert nr 1 b-moll op. 23

KO, MU, sol. F. Gabrilowitsch, 1905,
F. Lamond, 1906, RigaSO, F. Lamond,
1910, S. Sundgren-Schnéevoigt, 1912,
1913, Stockholm, 1912, 1913, KonsS,
Göteborg, S. Sundgren-Schnéevoigt, 1916;
E. Fischer, 1922, C. Chop-Groenevelt,
1923, ResO, H, Scheveningen, S. Sundgren-
Schnéevoigt, 1919, S. Cherkassky, 1938,
DMStO, S. Sundgren-Schnéevoigt, 1926,
LAFhO, S. Sundgren-Schnéevoigt, 1928
4 ggr, San Francisco, 1928, LNO, R, 1931
KonsM, 1931, F. Jansson, 1939, LSO,
A. Kitain, 1938, MeSO, S. Sundgren-
Schnéevoigt, 1940, SydSO, 1940, StRF, K,
1941, HStO, 1944, 1945

Polonaise ur operan Eugen Onegin
CO, 1904

Rococovariationer op. 33 för violoncell
LAFhO, sol. I. Bronson, 1928

Romans f-moll op. 5
LAFhO, 1928

Romeo och Julia, uvertyr-fantasi

BFhO, 1904 2 ggr, CO, 1904, WaPh, 1904
8 ggr, KonsS, 1922, LAFhO, 1928, HStO,
1937, ResO, H, Scheveningen, 1938

Tjajkovskij, forts.

Scherzo för violin

BPhO, sol. E. Playfair, 1904

Serenad C-dur op. 48

WaPh, 1904

Serenade melancolique

LiPhO, sol. A. Catterall, 1925

Svit nr 3 G-dur op. 55

CO, 1904, WaPh, 1904, LAFhO, 1929

Svit ur baletten Svansjön op. 20

LAFhO, 1928, KonsM, 1944

Symfoni nr 2 c-moll op. 17

HStO, 1914, KonsS, 1922, C,W, 1924,

LAFhO, 1928 2 ggr

Symfoni nr 4 f-moll op. 36

WaPh, 1904 2 ggr, KO,MU, 1906, 1907,
KöSO, 1908, StKO,W, 1910, RigaSO, 1910
2 ggr, 1911, Helsingfors, 1911; 1912,
HStO, Stockholm, 1912, 1913, Stockholm,
1913, ResO,H, Scheveningen, 1919; 1928,
KonsS, 1922, HStO, 1932, 1944, KöSO,
1934, PeSO, 1940, KonsM, 1944, 1946

Symfoni nr 5 e-moll op. 64

KO,MU, 1904, 1906 3 ggr, MoPhO, 1909,
FS, 1909, HStO, 1913, HStO, 1915, 1916,
1918, 1930, 1937, 1939, 1945 2 ggr, 1946,
KonsS, 1922, 1923, BPhO, 1922, 1923,
A,R, 1925, C,W, 1926, KonsM, 1926,
Stockholm, 1942; 1946, FSeO,O, 1926,
LAFhO, 1928, MadSO, 1929, ResO,H, 1932,
Scheveningen, 1938, PeSO, MeSO, 1937,
StRF,K, 1941, 1943

Symfoni nr 6 h-moll op. 74, Pathétique

ork. okänd, Danmark, 1901, FS, 1901,
1902, 1910, RigaO, 1903 3 ggr, KO,MU,
1904 6 ggr, 1905, 1906 2 ggr, 1907 6
ggr, 1908 2 ggr, CO, 1904 2 ggr, WaPh,
1904 4 ggr, RigaSO, 1911, Helsingfors,
1911; 1913, HStO, Haag, 1913; 1913, 1914,
KonsS, 1916, 1922, 1924, FSeO,O, 1922,
Stockholm, 1927, BPhO, 1922, 1923,
KonsMU, 1925, DStO, 1925, LAFhO, 1928,
HStO, 1929, 1932, 1936, 1944, 1945,
KonsM, 1930, 1931, 1945, 1947, RigaR,
1933, ASO, SydSO, 1937, NOF, 1946

Uvertyr 1812 op. 49

ork. okänd, Reval, 1904, CO, 1904, WaPh,
1904 6 ggr, LAFhO, 1928

Vals ur baletten Törnrosa op. 66

CO, 1904, WaPh, 1904 4 ggr

- Tjajkovskij, forts. Violinkonsert D-dur op. 35
CO, sol. H. Grevesmühl, 1904, WaPh,
1904 2 ggr, RigaO, W. Plate, 1908,
RigaSO, S. Jung-Geyer, 1914, HSO,
Stockholm, R. Burgin, 1913; S. Jung-
Geyer, 1914, KonsS, E. Arányi, 1922,
HStO, C. Hansen, 1932, T. Seidel, 1936,
KonsM, Z. Uhke-Aumere, 1946,
R. Odnoposoff, 1947
- Tommasini, Vincenzo Svit för orkester
1878 - 1950 ork. i Rom
- Tosti, Francesco Paolo Ideale
1846 - 1916 KonsS, sol. G. Meader, tenor, 1917
- Trapp, Max Symfoni nr 3 op. 20
1887 - 1971 DUSTO, 1925
- Tscherepnin, Alexander Rysk dans
1899 - HStO, 1939
- Turina, Joaquin Danza fantastica
1882 - 1949 KonsM, 1944
- Umlauft, Paul Förspel till operan Evanthia
1853 - 1934 WaPh, 1904 3 ggr
- Wagenaar, Johan Saul och David, symfonisk dikt
1862 - 1941 KonsS, 1922, ResO, H. Scheveningen, 1928
Wiener 3/4 Takt op. 38
HStO, 1932, ResO, H. 1932
- Wagner, Richard Bacchanale ur operan Tannhäuser
1813 - 1883 CO, 1904, KO.Mü, 1906 6 ggr
Blomsterflickorna ur operan Parsifal
KonsS, 1924, 1940, KonsM, 1934
Du är våren ur operan Valkyrian
KonsM, 1943
Elisabeths bön ur operan Tannhäuser
KonsM, 1945
Elsas dröm ur operan Lohengrin
KonsM, sol. K. Flagstad, sopran, 1943,
B. Nilsson, 1946
En Faust-uvertyr
CO, 1904, WaPh, 1904 6 ggr, KO.Mü,
1907, RigaO, 1908

Wagner, forts.

Fantasi ur operan Lohengrin

WaPh, 1904

Feuerzauber ur operan Valkyrian

CO, 1904, ASO, 1937

Final akt I ur operan Lohengrin

WaPh, 1904

Final akt I ur operan Rienzi

CO, 1904

Fruarnas intåg ur operan Lohengrin

FS, Riga, 1902, RigaO, Dubbeln, 1902

Förspel akt I till operan Lohengrin

CO, 1904 2 ggr, WaPh, 1904 6 ggr,
HStO, 1916, KonsS, 1923, A,R, 1925,
KonsM, 1943

Förspel akt III till operan Lohengrin

KonsM, 1935

Förspel till operan Mästersångarna i

Nürnberg

ork. okänd, Reval 1903, CO, 1904 2 ggr,
WaPh, 1904, KO, MU, 1904 6 ggr, 1905 2
ggr, 1906 2 ggr, 1907 5 ggr, 1908, FS,
1910 2 ggr, RigaSO, 1911 2 ggr, Helsing-
fors, 1911, HSO, Stockholm, 1912; 1912,
ork. okänd, Belgien, 1913, HSO, Stock-
holm, 1913, KonsS, 1916, 1920, 1923,
1924, 1932, 1940, HStO, 1918, 1929, 1939,
RAHO, L, 1921, BPhO, 1923, PPhO, 1927
2 ggr, ResO, H, 1928, 1932, LAPhO, 1928
2 ggr, San Francisco, 1928, MeSO, 1937,
1940, SydSO, 1937, KonsM, Stockholm, 1942

Förspel till operan Parsifal

KonsS, 1924

Förspel till operan Tannhäuser

HStO, 1938

Förspel till operan Tristan och Isolde

ork. okänd, Danmark, 1901, CO, 1904
2 ggr, WaPh, 1904 9 ggr, KO, MU, 1905
3 ggr, 1906 27 ggr, 1907 4 ggr, 1908
2 ggr, FS, 1906 3 ggr, 1910, MoPhO, 1909,
RigaSO, 1911, 1914, HSO, 1912, Stockholm,
1912, ork. okänd, Belgien, 1913 2 ggr,
KonsS, 1916, Norge, 1917, Karlstad, 1917;
1923, HStO, 1918, 1937, 1939 2 ggr,
SydSO, 1937, KonsM, 1939

Gudarnas intåg ur operan Rhenguldet

WaPh, 1904, KonsS, 1922

Ho jo to ho ur operan Valkyrian

LAPhO, sol. N. Gothold, sopran, 1928

Hyllningsmarsch

CO, 1904, WaPh, 1904

Wagner, forts.

Im Treibhaus

KonsS, sol. J. Claussen, sång, 1923,
ASO, H. Gill, 1937

Incontesime ur operan Parsifal

KO, Mt, 1906 4 ggr

Isoldes kärleksdöd ur operan Tristan och Isolde

ork okänd, Danmark, 1901, CO, 1904
2 ggr, WaPh, 1904 8 ggr, KO, Mt, 1905
2 ggr, 1906 27 ggr, 1907 4 ggr, 1908
2 ggr, FS, 1906 3 ggr, 1909, 1910,
MoPhO, 1909, RigaSO, 1911, ork. okänd,
Belgien, KonsS, 1916, Norge, 1917,
Karlstad, 1917; 1923, HStO, 1918, 1937,
1939, SydSO, 1937, KonsM, 1939, 1943,
HSO, Stockholm, 1913

Kaisermarsch

WaPh, 1904

Klingsors trädgård ur operan Parsifal

KonsS, 1924, KonsM, 1934, HStO, 1939,
KonsS, 1940

Långfredagsundret ur operan Parsifal

CO, 1904, WaPh, 1904, HSO, Viborg, 1914,
KonsS, 1922, 1924, 1940, HStO, 1939

Mästersångarna i Nürnberg, opera

Musikdramateatern, Petersburg, 1913
ett antal gånger

Nachtgesänge ur operan Tristan och Isolde

ork. okänd, Reval, 1903

Parsifal, opera

Musikdramateatern, Petersburg, 1914
ett antal gånger

Rhendotterns sång ur operan Ragnarök

CO, 1904, WaPh, 1904

Scen ur operan Tannhäuser

CO, 1904

Schmerzen

KonsS, sol. J. Claussen, sång, 1923,
PeSO, L. Sydney-Smith, 1937

Sentas ballad ur operan Flygande

Holländaren

KonsM, 1943

Siegfried Idyll

ork. okänd, Reval, 1903, KO, Mt, 1906,
RigaSO, 1913, BPhO, 1923

Siegfried, opera

Operaföreningen i Helsingfors, 1910
ett antal gånger

Siegfrieds rhenfärd ur operan Ragnarök

FS, 1900, CO, 1904, KonsM, 1943, 1946

Wagner, forts.

Siegfrieds rhenfärd ur operan Siegfried
CO, 1904, WaPh, 1904 6 ggr, KO, MU, 1906,
KonsS, 1922

Slutscen ur operan Ragnarök
KonsM, 1943

Slutscen ur operan Tristan och Isolde
KO, MU, 1906, RigaSO, 1914, HStO, 1939

Sorgmarsch ur operan Ragnarök
WaPh, 1904

Sorgmusik för orgel och orkester
WaPh, sol. okänd, 1904

Stehe still!
ASO, sol. H. Gill, sång, 1937

Träume
CO, sol. okänd, 1904, WaPh, 1904 6 ggr,
KO, MU, sol. J. Culp, 1906, KonsS,
J. Claussen, 1923

Uvertyr till operan Flygande Holländaren
CO, 1904, WaPh, 1904 8 ggr, KonsS, 1922

Uvertyr till operan Rienzi
CO, 1904, WaPh, 1904 5 ggr, KonsS, 1923,
LAFhO, 1928 2 ggr

Uvertyr till operan Tannhäuser
FS, 1902, ork. okänd, Reval, 1904, CO,
1904, WaPh, 1904 6 ggr, KO, MU, 1904,
1906 3 ggr, 1907 2 ggr, RigaSO, 1911,
Helsingfors, 1911, HSO, 1912, Stockholm,
1913, HStO, 1916, KonsS, 1923, OP, P,
1925 2 ggr, A, R, LAFhO, 1928, KonsM,
1930, 1945, BrisSO, 1937

Waldleben ur operan Siegfried
CO, 1904, WaPh, 1904 8 ggr, KO, MU, 1906,
RigaSO, 1911 2 ggr, Helsingfors, 1911
3 ggr, KonsS, 1923, LAFhO, 1925,
PeSO, 1937

Valkyriornas ritt ur operan Valkyrian
WaPh, 1904, HSO, 1912, KonsS, 1922,
HStO, 1929, ResO, H, 1932, PeSO, 1937,
KonsM, 1943

Walters Preislied ur operan Mästersångarna
KO, MU, sol. okänd, 1905, 1906, HSO, sol.
V. Sola, 1913, LAFhO, A. Hackett-Gran-
ville, 1928 2 ggr

Wotans avsked från Brunhilde ur operan
Valkyrian
CO, sol. okänd, 1904 WaPh, 1904 5 ggr,
RigaO, sol. H. Kant, baryton, 1908,
RigaSO, F. Plaschke, 1911, ASO, sol.
okänd, 1937

Wotans ritt ur operan Valkyrian
CO, 1904

Waldteufel, Emil
1837 - 1915

A toi op. 150, vals
WaPh, 1904

Estudiantina op. 191, vals
WaPh, 1904 2 ggr

Les Patineurs op. 183, vals
WaPh, 1904

Les Sirènes op. 154, vals
CO, 1904, WaPh, 1904 2 ggr

Ma Charmante, vals
WaPh, 1904

Soirée d'été op. 188, vals
WaPh, 1904 2 ggr

Toujours ou jamais op. 156, vals
CO, 1904

Violettas op. 148, vals
CO, 1904

Walton, William Turner Symfoni nr 1
1902 - KonsM, 1945

von Weber, Carl Maria Aria ur operan Friskyttén
1786 - 1826 KonsS, sol. H. Granfelt, sopran, 1921,
E. Rethberg, 1921

Aufforderung zum Tanz, vals
WaPh, 1904 2 ggr, KonsM, 1947

Konzert-stück f-moll op. 79
RigaO, Dubbeln, 1902, sol. S. Sundgren-
Schnéevoigt, piano, CO, 1904, FS, 1906,
RigaSO, 1913, FSeO, O, 1920

Pianokonsert
FS, Riga, sol. S. Sundgren-Schnéevoigt,
1902, HSO, 1913

Uvertyr till operan Euryanthe
CO, 1904, WaPh, 1904 3 ggr, KO, Mt, 1906,
NOF, 1946

Uvertyr till operan Friskyttén
CO, 1904, WaPh, 1904 4 ggr, KO, Mt, 1904,
1906 4 ggr, 1907, 1908, RigaSO, 1911,
Helsingfors, 1911; 1912, Holland 1913,
KonsS, 1923, LSO, 1925, LAPHO, 1929,
MadSO, 1929, HStO, 1932, ASO, 1937,
MeSO, 1940

Uvertyr till operan Jägarbruden
FSeO, O, 1926

Uvertyr till operan Oberon
FS, 1902, RigaO, Dubbeln, 1902, CO,
1904, WaPh, 1904 4 ggr, KO, Mt, 1905,
1906 10 ggr, FS, 1910, RigaSO, 1911
3 ggr, Helsingfors, 1911 2 ggr, LAPHO,
1929 2 ggr, NVSOF, 1947

von Weber, forts.

Violinkonsert
KO, Mi, sol. okänd, 1904

Weinberger, Jaromir
1896 - 1967

Polka ur operan Schwanda
KonsM, 1939

Weingartner, Felix
1863 - 1942

Das Gefilde der Seligen op. 21,
symfonisk dikt
KO, Mi, 1906

Lustige Ouverture op. 53
RigaSO, 1913, HSO, 1914

Verdi, Giuseppe
1813 - 1901

Amneris aria ur operan Aida
StRRF, K, sol. G. Lous, 1946

Aria ur Messa da Requiem
KonsM, sol. T. Ralf, 1944

Aria ur operan Aida
KonsM, sol. G. Leppée, 1945

Aria ur operan Don Carlos
KonsS, sol. okänd, 1922

Aria ur operan La Traviata
RigaSO, sol. A. von Skilloncz, 1914,
HStO, 1915

Aria ur operan Sicilianska vespersången
KonsM, sol. S. Nilsson, 1945

Balettmusik ur operan Otello
MeSO, 1940 2 ggr

Ebolis aria ur operan Don Carlos
KonsM, sol. B. Gylling, 1946 2 ggr

Fantasi ur operan La Traviata
WaPh, 1904 2 ggr

Fantasi ur operan Rigoletto
CO, 1904, WaPh, 1904

Fantasi ur operan Trubaduren
CO, 1904, WaPh, 1904 2 ggr

Fiescos romans ur operan Simon Boccanegra
KonsM, sol. A. Högstedt, 1941

Kung Philips monolog och aria ur operan
Don Carlos
KonsM, sol. A. Högstedt, 1941

La donna e mobile ur operan Rigoletto
RigaSO, sol. L. Lafitte, 1911

Renatos aria ur operan Maskeradbalen
RigaSO, sol. F. Egenieff, 1912

Rosinas aria ur operan Rigoletto
HSO, sol. H. Tilgmann, 1913

Westberg, Eric
1892 - 1944

Gask
KonsM, 1945
Nordiskt poem
KonsM, 1932
Svenska låtar och ballader
KonsS, 1923

Wieniawski, Henri
1835 - 1880

Faust-fantasi
RigaSO, Helsingfors, sol. M. Piastro,
vl, 1911
Polonaise A-dur
WaPh, sol. H. Grevesmühl, 1904
Violinkonsert nr 2 d-moll op. 22
WaPh, sol. J. Oziminski, 1904,
LAPhO, L. Neblett, 1929

Vieuxtemps, Henri
1820 - 1881

Ballad
WaPh, sol. J. Oziminski, vl, 1904
Polonaise
WaPh, sol. J. Oziminski, vl, 1904
Rondo E-dur
RigaSO, sol. S. Jung-Geyer, 1914
Violinkonsert d-moll
CO, sol. J. Oziminski, 1904,
WaPh, 1904 4 ggr
Violinkonsert a-moll
HStO, sol. Ch. Gregorowitsch, 1915
Violinkonsert E-dur
WaPh, sol. H. Grevesmühl, 1904 2 ggr

Wihtol, Joseph
1863 - 1948

Dramatisk uvertyr
RigaSO, 1912
Lettisk byserenad
HStO, 1935
Spriditis op. 37, uvertyr
RigaSO, 1914

Wiklund, Adolf
1879 - 1950

Konsertuvertyr
KonsM, 1914
Pianokonsert nr 1 e-moll
KonsM, sol. T. Ahlberg, 1945
Sillessko över gylden läst
KonsM, sol. G. Söderman, 1930,
E. Ekendahl-Axelsson, 1939

Wildenbruch, ?
? - ?

Das Herenlied, melodrama
KO, Mf, 1906

- Windsperger, ?
? - ? Pianokonsert
DuStO, sol. Windsperger, 1926
- Winkler, Alexander
1865 - 1935 Variationer på en finsk folkvisa
HStO, sol. Ch. Gregorowitsch, 1915
- Wirén, Dag
1905 - Serenad för stråkar
BrisSO, 1940, HStO, 1942
Svit
KonsM, 1945
Symfoni nr 3
KonsM, 1946
- Vivaldi, Antonio
1675 - 1741 Concerto d-moll, [L'Estro Armonico]
HSO, 1913, RigasO, 1914
Violinkonsert a-moll
KonsS, sol. J. Thibaud, 1922
- Wolf, Hugo
1860 - 1903 Der Feuerreiter (orkestrerad av A.DeRidder)
LAPhO, sol. H. Barnhart Jones, sopran,
1929
Italienische Serenade
KO, Mf, 1907, KonsM, 1944
Penthesilea, symfonisk dikt
FS, 1900, KO, Mf, 1904, 1905, 1906 3 ggr,
CO, 1904, WaPh, Helsingfors, 1904;
1904 3 ggr
- Volkman, Friedrich
1815 - 1883 Serenad d-moll op. 69
HStO, sol. okänd, 1914, KonsS, Uppsala,
A. Kinkulkin, 1917; R. Dukstulsky, 1923
Serenad F-dur op. 69
HStO, sol. Y. Selin, vlc, 1936
Uvertyr till Richard III op. 68
WaPh, 1904 2 ggr
Violoncellkonsert a-moll op. 33
KonsM, sol. E. Mainardi, 1946
- Vollstedt, ?
? - ? Lustige Bröder, vals
WaPh, 1904 4 ggr
- Voormolen, Alexander
1895 - Baron Hop
ResO, H, Scheveningen, 1932
Zomerlied
ResO, H, Scheveningen, 1928

Woyrsch, Felix
1860 - 1944

Symfonisk prolog till Dantes Divina
Commedia op. 40
Riga0, 1908

Zeller, Karl
1842 - 1898

Fantasi ur operetten Der Obersteiger
WaPh, 1904

Fantasi ur operetten Der Vogelhändler
WaPh, 1904 2 ggr

Potpurri ur operetten Der Obersteiger
WaPh, 1904

Zolotarjov, Vasilij
1872 - 1964

Rhapsodie hebraique
WaPh, 1904 2 ggr

Zumpe, Hermann
1850 - 1903

Manuela, vals
WaPh, 1904

